

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
15. мај 2017. године

(Седница је почела у 10.00 часова. Председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 105 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система утврђено да је у сали присутно 87 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Предраг Јеленковић и Мехо Омеровић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: Александар Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Ђорђе Вукадиновић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић, Здравко Станковић, Вјерица Радета, Зоран Красић, Немања Шаровић, Срето Перић, Горан Ћирић, Горан Јешић, мр Александра Јерков, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја

Виденовић, Гордана Чомић, Томислав Жигманов, Душан Петровић, Верољуб Стевановић, Дејан Николић, Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, Зоран Радојчић, проф. др Милан Шеварлић, Маријан Ристичевић, др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић, Горан Пекарски и Петар Петровић.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење предлагача народног посланика др Александра Мартиновића о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Александра Чабраја, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Марина Тепић, народни посланик Ђорђе Вукадиновић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Арсић, Горан Богдановић, Ненад Константиновић и Здравко Станковић, заједно народни посланици Вјерица Радета, Зоран Красић, Немања Шаровић и Срето Перић, заједно народни посланици Горан Ћирић, Горан Јешић, Александра Јерков, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Гордана Чомић, Томислав Жигманов, Душан Петровић, Верољуб Стевановић и Дејан Николић и заједно народни посланици Срђан Ного, Бошко Обрадовић, др Драган Весовић, Марија Јањушевић, мр Иван Костић, Зоран Радојчић и проф. др Милан Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Чабраја.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Даме и господа, поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, решења која су понуђена у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о судијама показала су се већ као веома спорна. О томе су доста говориле моје колеге у расправи у начелу, а иначе ова решења су до сада већ и више пута мењана.

Дакле, трајање мандата и могућност поновног избора председника судова на функцију већ су се показала као спорна, а ја бих искористила прилику да вас подсетим на оно што је о овоме рекла Венецијанска комисија, која је у својим примедбама на измене правосудних закона посебно указала управо на онај члан који се овде помиње, а то је члан 72. који се односи на трајање функције председника судова, јер се тиме, како каже Венецијанска комисија, у поступак избора председника судова уводи ризик политизације. Дакле, цитирам мишљење Венецијанске комисије – он се може искористити као инструмент за политички утицај на судије, с обзиром на то да закон наводи могућност да Народна скупштина поново изабере председника између два или више кандидата.

Истовремено, ово експертско тело Савета Европе указује да је ризик од политизације могуће смањити ограничавањем мандата председника суда на један мандат који не може да буде обновљен. Дакле, можемо да видимо да је управо сада понуђено супротно решење од овога које је истакла Венецијанска комисија и имамо овде сјајну прилику да видимо како се људи којима су пуна уста Европе, којима су пуна уста разних стандарда и мерила Европе којима треба да се руководимо тако лако одричу тих истих стандарда када је могуће на тај начин спровести утицај, односно награђивање и кажњавање podobних, односно неподобних председника судова, за које је у овој расправи већ речено – да су кључни чинилац утицаја власти на судове. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо. Користићу и оних пет минута.

Наравно да је овакав предлог закона неприхватљив са аргументима које је дала колегиница која је пре мене говорила, мислим да постоје и још неки аргументи. Генерално, предлагач се позива на посебан положај који у Уставу и у односу на остале председнике судова има председник Врховног касационог суда, па онда даље каже да је пракса показала да треба да се промени тај део закона. Практика може да буде тумачена на разне начине. Свако може да тумачи праксу на овај или онај начин, питање је шта је правно релевантно и питање је шта је суштински важно за дефиницију положаја председника суда. Позивање сада, данас на то да председник Врховног касационог суда има посебан положај по актуелном Уставу јесте један закључак који је закаснио скоро деценију.

Наиме, Устав по коме ми живимо и радимо у овој земљи донет је одавно, пре него што је актуелна власт дошла на власт. Према томе, од 2012. године до данас, ако неко прати тако пажљиво шта се дешава у пракси спровођења правосудних закона, већ је могао да закључи да треба изједначити положај председника Врховног касационог суда са положајем председника других судова.

Наравно да то није право оправдање. Суштина ове измене је бетонирање, утемељење, што дуже, практично један доживотни мандат свих ових који би могли да буду корисни актуелној власти.

Могу да кажем да то није први пут и да се то већ радило пре 10, 12 година, нека друга власт је исто хтела да закуца своје председнике судова, судије, тужиоце, све друге да би остали вечно и да би вечно могли можда да буду корисни ако је некоме из власти потребна нека специјална услуга, да се нађе неко посебно решење, да се неки предмети забораве, да се неки предмети пусте да застаре, што смо имали прилике да видимо, то исто виђамо и код ове власти где је очигледан утицај извршне власти, односно, пре свега, једног појединца, а то је врх извршне власти, који је

скоро, на сумњивим изборима, постао председник државе. То није добро и то не гарантује остварење циља који предлагач очигледно има.

Зато га ја позивам да одустане од овог предлога, да се у Србији и тужиоци и судије и председници судова бирају по знању и искуству, по минулом раду, по ономе како су се понашали сходно праву и правди, а не по томе да ли су блиски странци која је некад била или некој странци која је сада власт. Само тако ћемо моћи да имамо независно судство, само тада ћемо моћи сви да имамо правну сигурност – да кад неко ради нешто против закона буде сигуран да ће отићи у затвор или бити кажњен неком другом казном, а да људи који имају своје политичке ставове и о њима говоре јавно неће бити мета прогона и преко органа правосуђа.

То су основни услови за нормалан живот у једној држави, то су основни услови да Србија, поред тога што је географски у Европи и што је данас 2017. година, стварно буде европска држава и држава која живи у 21. веку. Све друго је нешто што не личи на републику, што не личи на државу, што не личи на савремени свет, него су остаци прошлости из оног петстогодишњег ропства и неких можда још горих ствари.

Ја тражим да се бришу сва четири члана, наравно, и да буде јасно, образложење које је написала госпођа Весна Ракић Водинелић, председница савета Нове странке, каже: „Потреба измена и допуна Закона о судијама образложена је посебношћу председника Врховног касационог суда (у даљем тексту: ВКС), као и самог тог суда (председник ВКС је уставна категорија, на основу члана 144. Устава Србије). На томе се гради став да посебност ВКС захтева да се статус председника осталих судова уреди другачије, што није правно релевантан аргумент.

Закон о судијама је донет после доношења Устава Србије 2006. године и свакако је имао у виду наводну посебност уставног положаја председника ВКС. Такође, предложено продужење функције председника суда који више не може вршити судијску функцију због навршења радног века (стицања услова за старосну пензију), као и предложена могућност још једног избора председника суда на тај положај, образлаже се потребом“, пазите, „стабилизације положаја који има“ – па дајте онда да га бирамо доживотно, биће стабилан за цео живот – „ради наводно успешног обављања функције председника суда.

Ова образложења, поред тога што су правно ирелевантна, супротна су обавезама које је Народна скупштина Републике Србије одредила самој себи“, значи, ми или неки наши претходници себи самима, господине Красићу, „као и другим државним органима, доношењем Националне стратегије реформе правосуђа за период 2013–2018. године.“

То се односи на сва четири члана и мислим да би било потпуно погрешно да због интереса појединаца, можда једне партије, можда једне коалиције или дела грађана, али врло малог дела грађана ове државе, уђемо у законску измену која би довела до тога да практично стварамо услове за

породичне мануфактуре и доживотне мандате неких функционера из правосуђа. Ја сам говорио јуче, прекјуче, у петак, о случају породице Делић, ако се не варам, где су сви тужиоци. Овде се стварају услови да не буду само сви, него да то траје деценијама што није добро.

Људи из правосуђа боље од мене знају да председник суда није никакав маг који решава...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега Живковићу.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Још једну реченицу. Дакле, који решава на чудотворан начин неке велике проблеме, него је само један међу једнаким судијама који чине тај суд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народна посланица Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем. Надовезујући се на оно што су моји претходници већ изнели у односу на овај пакет решења у области правосуђа морам још да истакнем да оно што се налази пред нама није ништа друго до наличје, право наличје Националне стратегије реформе правосуђа за петогодишњи период 2013–2018. године, дакле наличје сопственог документа Владе Републике Србије, наличје Акционог плана ове владе за Поглавље 23, наличје свега што у европским рукавицама покушава да мађија Александар Вучић, још увек председник ове владе, када каже да је правосуђе независно.

Јер, оваквим одлучивањем се само проширује и појачава утицај политичких доносиоца одлука, односно Народне скупштине у односу на органе правосуђа, уместо да буде обрнуто, као што сам рекла, задатком који смо себи задали, односно ова влада, нарочито кроз Акциони план за Поглавље 23, које је суштинско, најважније, темељно и базично за наставак преговора са Европском унијом, овим се само појачава утицај Народне скупштине уместо да буде обрнуто.

Оно што је проблем јесте да ви и даље не предузимате ништа да промените Устав, колегинице и колеге. Устав! Промена Устава, то је решење за ову ситуацију, и исто тако Акционим планом којим се докраја ове јесени предвиђа промена Устава управо у делу којим се из надлежности Народне скупштине узима, или одузима, право да бира правосудне органе, већ то оставља струци. Ви то сада на мала врата завршавате, само неколико месеци пре него што истиче рок за промену Устава.

Ја вас молим да размислите још једном и да предлагач ипак повуче ово решење, кренувши за оним што је сам себи задао као циљ, а то је промена Устава, а не на мала врата, кришом, у ретким заседањима, готово уочи летње паузе, постављајући тужиоце и судије не само који су са дискутабилним биографијама већ који нарушавају оно што је ова влада и ова земља одговорно преузела за циљ пред Европском унијом.

То другачије апсолутно није могуће до променом Устава. Ја не улазим у то да ли ви имате већину за промену Устава или не, факат је да

немате, као двотрећински изостанак те подршке који је нужан, али то је ваш проблем а не наш проблем, а сходно ономе што сте самозадали и што је ова држава, требало би, одговорно заступала пред органима ЕУ, отворићете поље пенала. Дакле, ако се Акциони план не испоштује, не значи да се не дешава апсолутно ништа. Ником ништа, променићемо га, као што смо чули; боже мој, прекршили смо нека обећања и неке гаранције које смо сами задали.

Ја бих јако волела да се на нивоу европских преговора отвори и питање пенала. Дакле, уколико се циљеви који су договорени и усаглашени обострано не испуне, грађани Србије треба да знају да ће ова влада из републичког буџета плаћати пенале уколико се договорима другачије не реши.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем.

Овде је досада отворено неколико питања кроз изнете дискусије. Хвала лепо баш на овој прилици за реплику, да неке ствари рашчистимо одмах.

Што се тиче Стратегије реформе правосуђа, пише, лепо пише за онога ко је у стању да то прочита и на одговарајући начин обради, у мишљењу датом од стране предлагача закона, да што се тиче Стратегије, она сама предвиђа, ја ћу сада то да прочитам, измене нормативног оквира у сагласности са постојећим уставним оквиром, са постојећим уставним оквиром. Дакле, потпуно је беспредметно причати о томе шта ће бити након неке будуће измене Устава, кад год била и шта год подразумевала. Сада се то ради овако како је и предвидела та стратегија која, наравно, није ничим угрожена.

Што се тиче питања независности, односно политизације, да л' постоји један једини аргумент да је сада нешто више политички него што је било? Ко је бирао судије досада? Исти онај који ће бирати након што се, ја верујем, усвоји овај предлог закона. Дакле, ништа ту није драстично другачије. Ништа ту није драматичније и све што се каже на ту тему, па, више је део фолклора, да будемо искрени, дакле једне екстрадизације, да би се овде мало о нечему и причало.

Много занимљивије – пуна уста Европе, чуо сам дословце такву реченицу бар два пута и након овог последњег обраћања, које је разлог за реплику. Хајде, ако ћемо да причамо о Европи, да причамо на нивоу резултата. Колико је отворених поглавља за мандата ове владе, и претходне владе, коју води Александар Вучић? Осам отворених. Колико затворених? Два затворена. Колико отворених или затворених од стране оних који критикују и кажу да су нама пуна уста Европе? Па, нула. Нула. Је л' има неко кадар да израчуна колико је пута само више и колико пута успешније данас?

И зашто не чуди ова прича о пеналима? Не чуди, јер је потпуно манир оних који не воле своју земљу и за њу не навијају да призивају било какву штету, па и плаћање, и било какве последице оних људи који ништа друго и не раде до да своју земљу клеветају и причају најгоре о њој сваки пут када имају контакт са Европом овакве ствари да призивају више је него логично. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Живковићу, по ком основу?

(Зоран Живковић: Реплика.)

Није вас ни споменуо.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: У начелној расправи о 42, 43 тачке дневног реда, коју смо водили прошле недеље, нисмо успели да чујемо ниједан аргумент који објашњава како и зашто је дошло до промене у односу на новембар 2013. године.

Ја ћу наставити данас ову расправу о амандманима, а амандмани су да се бришу ови чланови који су предложени законом. Како смо дошли до те промене? У закону је 2013. године стајало да је мандат председника судова четири године и да могу поново бити бирани. И тада је владајућа већина, иста ова владајућа већина, јер је она већ пет година на власти у Републици Србији, дала образложење да председници судова треба да имају исти третман као и председник Врховног касационог суда, да треба да се на исти начин регулише избор председника свих судова, значи да буде пет година мандат и да не могу поново бити изабрани. Тако је стајало у образложењу. Тако је говорио министар овде у Скупштини. Тако је гласала владајућа већина.

Део те владајуће већине, признајем, није био господин Мартиновић, који је сада предложио овај закон. Једини разлог који је он дао, рекао је: „Ја мислим да је овако боље“. Свакако, он има право да мисли да је овако боље, као што свако од нас има право да мисли, да предложи неки закон, и ту у скупштинској процедури има више од 60 закона које су предложили народни посланици, али пошто су дошли од посланика из опозиције очигледно ни о једном од њих ова скупштина неће расправљати, нити ће о њима одлучивати, али о овоме хоће, по хитном поступку.

Господин Мартиновић је дао у свом образложењу, писаном, пошто ништа од њега друго нисмо чули сем да има право да мисли, да треба по Уставу и по његовом мишљењу да се разликује положај председника судова од председника Врховног касационог суда и да зато он предлаже оно решење које је било пре три и по године, да се председник суда бира на четири године и да може поново да буде биран, додуше једанпут. То је сада новина. Има и неких других измена у другим члановима, то ћемо када дођемо до тих чланова. И то је отприлике било све речено у расправи, остало су били хвалоспјеви реформи правосуђа, раду

Владе и слично. Ја сам говорио о томе како ми то радимо да се подигне ефикасност судова ако на дневном реду седнице после шест и по месеци имамо предлог о избору председника судова, седам председника судова. Шест и по месеци стоји у скупштинској процедури, а нама су пуна уста бриге о ефикасности правосуђа, о томе да ли правосуђе ради у интересу грађана и слично.

И једино што смо успели овде кроз дискусију да добијемо од министарке, мени је то драго и ја сам то сачувао, која је била овде поводом ових других тачака дневног реда, јесте признање. Мало је, онако, тешко то изговорила, каже да не види ништа спорно у томе да признамо да је можда била грешка што се овај закон мењао 2013. године. Значи, признали смо да је можда била грешка. То је велики напредак, али је важно да знамо да је можда била грешка измена коју је предложио тадашњи министар, господин Селаковић, поготово у светлу прича о његовом будућем ангажману, када ова влада падне за неколико дана и следећег месеца будемо бирали нову владу. Значи, погрешно је он, погрешила је већина која је тада нешто изгласала овде.

Ја се надам да ћемо то да чујемо и од посланика који су погрешили 2013. године, да кажу – извините, погрешили смо и сада хоћемо да исправимо грешку. Само је један проблем – ако крену да се извињавају, никад се седница неће завршити, јер ту има толико грешака, у сваком закону који су донели у последњих пет година, да никад не би стигли до краја. Тако да ја мислим да је једини начин или да се прихвати овај амандман или, пошто предлагач има могућност по Пословнику, да повуче овај предлог закона, јер никакве користи нема уколико се ове измене овако усвоје. Струка је јасно рекла да су ове измене лоше, да омогућавају стварање кланова по судовима, омогућавају председнику суда, зато што дуже времена седи на том месту, да утиче на рад суда и одређене пресуде.

Ја још једном хоћу да поставим питање – за кога је писан овај закон? Овај закон је писан за тачно одређене људе, да ли су то председници судова у Београду, у Новом Саду или неком другом граду, али то су очигледно људи којима владајућа већина нешто дугује и који очекују да они за њих одраде неки посао, и то сви знају. Сви људи из правосуђа знају за кога је писан овај закон, јер да је плод неке анализе вероватно би дошао после неке расправе из Министарства, имали би неке аргументе, а не потпуно исте аргументе који су у 2013. години променили решење и сада га враћају на старо. Мени је то невероватно, исти аргумент – само се сада другачије користи.

Значи, позивам предлагача да каже за кога је написао овај закон, име и презиме, јер је очигледно да некоме треба да се уради услуга, да неко треба да заврши неки прљави посао. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Даме и господо народни посланици, Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама је лош предлог и, што је још горе, супротан Уставу Републике Србије. Зато смо ми из СРС тражили да се брише и овај члан 1, а и остали чланови, зато што је недопустиво да Народна скупштина усваја неуставне законе. И, наравно, чућемо ми, вероватно, примедбу, односно опаску – обратите се Уставном суду ако мислите да ће закон кад се изгласа бити неуставан. Али, нажалост, и Уставни суд је показао да служи интересима владајуће већине, не само сад, него и оне претходне, и да је потпуно изгубио кредибилитет још из времена када су напрасно донели одлуку да је дозвољена крађа мандата, сећате се још тог времена, па онда касније када су прогласили да Бриселски споразуми нису правни акт, па да Уставни суд не може о њима да расправља, и на крају, када су одбили да расправљају ...

(Александар Мартиновић: Да ли је ово тема?)

Тема је, јако је тема. Дакле, када су одбили да расправљају о крађи пензија, јер је у питању закон на одређено време. Ово су све најдрастичнији примери на које упозоравам колико ће вревати када се обратимо Уставном суду због неуставности овог предлога закона. Овим предлогом закона, заправо, владајућа већина само жели још више да инструментализује, односно да заокружи инструментализацију правосудних органа у своје сврхе.

Чули смо овде и примедбе да је већ шест месеци одређени број председника судова у в.д. стању и да је то један од разлога за доношење овог закона, али, интересантно је, требало би и они који стављају примедбе да су сада одређени председници у в.д. стању да се подсети да су у то њихово време председници судова у в.д. стању били скоро две године, тако да ви, опуштено, имате још времена да их стигнете, пошто иначе радите све потпуно на исти начин.

Овај закон, односно Предлог закона је наишао на општу осуду судија, већине судија. Претпостављам да сте разговарали са неким судијама, али не са онима који су спремни да служе режиму, него судијама који желе да раде овај посао часно и поштено и у складу са законом, и јавна је тајна, даме и господо, да се овај закон међу судијама зове „Новичин закон“. Дакле, врло јасно се зна због кога и због чега се доноси овај закон. Донели сте пре две године „Љиљанин закон“, а сада доносите овај. То је заиста нешто што је недопустиво за Народну скупштину.

Зашто говоримо о инструментализацији правосудних органа? Ми смо, у петак или у четвртак, чули овде у току расправе за случај нашег колеге Маријана Ристичевића кога је тужио народни посланик због нечега што је изговорио у Народној скупштини, што је апсолутно недопустиво, али опет морам да подсетим да је и то континуитет. Против мене је тада колегиница, мислим да је била из Шапца, поднела кривичну пријаву,

такође, због нечега, она је била из Демократске странке, што сам изговорила у Народној скупштини. Наравно, ја се нисам ни одазвала том тужилаштву и тужиоцу, и то је завршено одбацивањем те пријаве.

Ово наводим као пример да бих вас опет подсетила да и ви, господо, радите на исти начин. Ви, користећи судове и тужилаштва прогоните политичке неистомишљенике. Имамо ми случај, ево, рецимо, Звездана Ристића, председника нашег топличког окружног одбора, који је одборник и који аргументовано критикује локалну власт и за свако обраћање у СО Куршумлија добија кривичну пријаву. И нико не реагује, нико не мисли да то није примерено и да то не може да се ради.

С друге стране, ми поднесемо кривичну пријаву зато што нам је у Житорађи у општинском одбору покраден намештај, компјутери, све што се налазило у просторијама и нико не реагује.

Најновији случај злоупотребе правосуђа који је на делу од стране локалне власти је оно што се дешава у Владичином Хану, и то заиста морамо ради јавности да изнесемо. Предраг Искреновић, председник нашег општинског одбора у Владичином Хану, чувени и часни човек и привредник из Хана, власник угоститељског објекта „Шајкача“, ових дана је био на мети најпре пореских инспектора и разних других инспектора, који су му потпуно неосновано на 15 дана затворили локал. Наравно, ово је мало искакање из теме, али просто морам да би вам објаснила даље шта се овде дешавало.

Човек је завршио у болници због притисака, а иначе је добитник многих награда – награде за најплеменитији подвиг године од Вечерњих новости, признање за хуманост РТС-а 2009. године, епископску грамату СПЦ, поклон од МУП-а зипо упаљач, захвалнице, више примерака, од Војске Србије, видовданску ходочасничку захвалницу и изгласан је за Орден за ратне заслуге 1999. године, који му није уручен и тада због радикалске припадности, а има наравно још много захвалница.

Тај човек је председник, рекох, општинског одбора СРС и нема намеру да напусти ни странку ни ту функцију, али је зато Драган Стевановић Боске, који доле не може да поднесе тако озбиљног човека, кренуо на њега, осим са инспекцијама, и са тужилаштвима, ускоро и са судом. Веровали или не, Предраг Искреновић је на свој приватни објект ставио велико платно „Доктор Војислав Шешељ – најбољег за председника“ у току кампање и он је због овога добио кривичну пријаву. На својој сопственој кући држи ово платно и добио је кривичну пријаву. И, наравно, нико не реагује.

Осим тога што ћете изгласати тужиоце по вашој мери, ви још идете и са овим неуставним законом. Знате, кад тужиоци ураде свој део посла онда треба да имате и судије, односно председнике судова. Лоше је то што радите. Знате, некада сте и ви говорили о судијама који су овде бирани из страначког кабинета Душана Петровића, ви сада то исто радите,

само то више није кабинет Душана Петровића, него неког другог Душана Петровића и није више та странка, него ова која је сада на власти.

Много сте ушли у систем правосуђа и завели сте велики страх међу судије које раде и које желе да раде слободно, самостално и независно свој судијски посао и да врше своју судијску функцију.

Немојте да мислите да ћете на овај начин и овим законима који су, понављам, супротни Уставу Републике Србије успети да све судије доведете под своју контролу. Истина, сада ћете опет вероватно интервенисати. Ви сте негде око 600 судија поставили директно из чланова ваше странке. И немојте да кажете да то није тачно, јер сте се некада хвалили. Председник ваше странке Вучић се хвалио и показивао људе, рекао је – ево један део, а има их укупно 630 који су постали чланови Напредне странке. Месец-два дана после тога су постали судије, и неки од њих ће сада бити председници судова, неки јесу, неки су председници Врховног касационог суда. Говорили смо о томе када је и то била тема дневног реда, да све то радите у оквиру Устава. Немојте да доносите законе који ће вам ипак Уставни суд једног дана обарати.

Срећом, сада у Уставном суду постоје људи који имају лични кредибилитет и верујемо да ће надвладати ово што се до сада дешавало у суду који је изгубио кредибилитет као најважнија установа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Споменут је председник СНС у негативном контексту.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Да, то је основ, чули сте, помињање председника странке. Хајде још једном, можда није било довољно малопре.

Што се тиче поново изнетих напомена, запажања да је нешто сада јако лоше јер ће бити додатне политизације, притисака итд, по принципу механизам бирања може да утиче или не може да утиче. Да ли се нешто мења када причамо о механизму бирања? Не. Дакле, оно што је важило, у смислу ко бира, важиће и након што ово усвојимо. Ништа се ту није променило. Било је неких који су у својим амандманима, од којих су изгледа одустали, бар у смислу одустали од образложења, што је јако добро, мало дискутовали на тему како се уклапа мандат Скупштине са предложеним трајањем мандата судија.

Не можете да не приметите да нема ту уопште смисла, никакве логике причати о политизацији. Ако неко хоће да се осигура за мандат, тај не може да има представу ко ће чинити већину која ће, евентуално, можда, немамо појма, у теорији, расправљати о томе да ли ће он бити реизабран или неће. Дакле, он мора да буде добар, мора да буде стручан, он мора да улива поверење свима, да би нека будућа већина у датом моменту имала поверење и желела да га предложи.

Потпуно је депласирано причати о било каквим политичких притисцима, да је у складу са Уставом, наравно да јесте, и на то не бих трошио време. Кад смо већ код трошења времена, позвао бих и да се концентришемо на расправу. Није на месту да се расправља о предлогу амандмана, а да се прича о изборима тужилаца. Ово је амандман на један закон који се тиче ових механизма избора, односно реизбора судија. Дакле, да се држимо ове приче.

Разумем да постоји добро расположење да неке ствари треба прославити. Чуо сам овог викенда да су неки политички преживели, и на томе, са своје стране честитам, ал' није то разлог да од ове седнице правимо нешто што она не треба да буде. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колегинице Радета, по амандману.?

(Вјерица Радета: Због првог дела образложења.)

Одлично вас је протумачио.

(Вјерица Радета: Ти то цениш?)

Тренутно да.

(Вјерица Радета: Свака част.)

Ништа у животу никада нисам добио.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала.

Само да кажем да ћу узети део времена Посланичке групе.

Пре двадесетак и више година на Филозофском факултету је била позната прича, не прича него случај професора који никако нису могли бити отерани и онда је донет посебан закон да би они могли бити уклоњени из наставе. То је једна чувена група, неки од њих су још увек живи, већина њих више није жива. То је само један пример, често навођен, како није добро када се закон доноси због једног човека или због групе људи. То није добро чак ни када је предлог закона добар, стицајем околности, када је мотив парцијалан. Закон је, као што знамо, знају то и колеге предлагачи, већ нешто што је опште, што претендује на општост.

У овом конкретном случају, нажалост, ради се и о предлогу који је лош. Дакле, не само да се доноси због одређених људи, појединаца за које сви знају, или бар већина зна у редовима правосуђа о коме се то ради, намерно нећу наводити њихова имена, али кажем они који треба да знају, знају. Њихове колеге знају. Мислим да је то рђава услуга, чак и тим људима, од којих су неки, колико чујем, врло добри стручњаци и људи који су достојни своје судијске и председничке функције.

Али, само да не би грађани, односно они који нас гледају, изгубили представу о томе о чему се овде ради, овде се ради о једној промени, већ промене норме, по којој се поново враћа старо решење о могућности реизбора председника судова. Зато је, претпостављам, Предлог и дошао од стране конкретног колеге, а не од, рецимо, Владе или министра.

Сигуран сам да је добро када посланици предлажу законе, добрим делом тога има више. Јасно је да ће предлози који долазе из редова скупштинске већине имати већу шансу да прођу и да буду усвојени.

Не би било лоше да понекад буде усвојен и по неки предлог који долази од стране опозиције. Али свеједно, у овом конкретном случају проблем је у томе, не што га подноси појединац, појединац је посланик, већ што је тај предлог лош, и вероватно то негде и он сам слуги.

Зашто је лош? То сам покушао да објасним у свом амандману, а одбијен сам, односно амандман је одбијен, уз додатно образложење да само судије могу да буду бирани за председнике судова, као да је то уопште спорно. Само сам у амандману покушао да скренем пажњу на чињеницу да слична пракса, када неко ко је први међу једнакима, дакле, ко је само први међу једнакима, када треба да обавља ту функцију, па још да је обавља у поновљеном мандату, онда обично трпи његова основна функција.

Хоћу да кажем да ће просто трпети, то је неминовно, основна судијска функција тих људи који су изабрани за председнике судова. У једном мандату то још може бити прихватљиво, али са два мандата они постају нека врста менаџера. Они постају нека врста правних менаџера и просто не могу подједнако ефикасно обављати и председничку и своју основну судијску функцију, чак и да нема могућности, а има могућности, злоупотребе, односно утицаја на судство преко овог института председника судова, јер као што рекох у петак, теже је контролисати читаву групу, читав суд и судије, а лакше је ту контролу вршити код председника који додељује предмете, одузима предмете и има у том смислу врло значајну улогу.

Дакле, чак и да нема те могућности политичке инструментализације, и уопште не улазим у то да ли би ту инструментализацију вршила садашња или нека друга, будућа власт, лоше је и медвеђа услуга је самим тим судијама, односно тим људима за које се претпоставља да су достојни, који обављају функцију председника суда, и да ли се на овакав начин неминовно претварају у неку врсту правних менаџера и удаљавају од своје основне, примарне судијске функције. Због тога мислим и апелујем на предлагача да, просто, повуче свој предлог, иако верујем да он то неће учинити.

И само још последње реченице. Обично се каже за предлоге опозиције, када амандман гласи „брише се“, па онда каже дајте нешто конструктивно, немојте само деструктивно, немојте само да бришете, мислим да би у овом случају брисање закона, односно брисање конкретног члана и повлачење закона била најконструктивнија могућа ствар коју бисмо могли овде да урадимо сви, као посланици. Врло сам сигуран да ћемо, или након неке одлуке Уставног суда или у некој другој прилици, дакле, и са неком другом већином или односом снага у Скупштини, у случају да се појави нека друга потреба и неке друге особе буду заинтересоване на начин

на који су сада неке особе заинтересоване и за овај предлог измене Закона, дакле, поново морати мењати овај закон.

Да не бисмо поново били у ситуацији да прилагођавамо појединцима, да се на неки начин брукамо, вероватно, не могу то да тврдим, не желим да тврдим, али колеге ме убеђују, да је чак и неуставно решење, а и да није неуставно, оно је лоше. Лоше је по судство, лоше и по независност судства, а тврдим да је лоше и за саме те људе, кажем, по претпоставци, часне, којима се чини медвеђа услуга и пада нека врста сумње на њихове будуће изборе, односно реизборе. Хвала.

ПРЕСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маја Виденовић. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Пре неколико дана смо разговарали о 43 спорне тачке, па о Предлогу измена Закона о судијама господина Мартиновића, шефа највеће посланичке групе, није било простора да се говори детаљније. Оно што представљају измене Закона о судијама које је шеф Посланичке групе СНС предложио народним посланицима заправо представља пар екселанс политички став и отворен простор који они желе да заклоне кроз ове измене, да се политички утиче на избор председника суда.

Политички напад на независно судство какво досада нисмо видели – ја ћу вас подсетити на последње извештаје о анкети судија о притисцима и независности где судије данас у Србији... Струка каже да је скоро половина судија у Србији осетила на својој кожи притиске, наводи се у истраживању Друштва судија Србије. Према анкети у којој је учествовало више од 1.000 судија наводи се да притиске врше политичари, али преко представника судске власти и највише преко председника судова; четрдесет три одсто судија каже да се ради о системским притисцима, у атмосфери општег притиска на судије и да то превасходно долази од стране председника суда.

Дакле, судије кажу – трпимо политичке притиске. Судије кажу – ти политички притисци најчешће долазе од председника судова, а шеф Посланичке групе СНС каже – аха, океј, онда ћу ја да предложим измене Закона којима ћу још да појачам ту функцију, образлажући на потпуно невероватан начин да тиме желимо да ставимо у исту раван са председником Врховног касационог суда, који је уставна категорија, чији је мандат пет година, који нема право на реизбор, заправо, ви овим изменама стављате председнике основних судова у повлашћенији положај у односу на председника Врховног касационог, јер, под један, они имају могућност дуплог мандата и, под два, њихов мандат у укупном трајању би могао да буде осам година, у односу на пет година. Тако да сви ваши аргументи падају на првом часу логике у средњој школи.

Невероватно је ваше образложење да ће због неусвајања евентуалних измена које сте предложили Народној скупштини судови и

систем трпети некакве штетне последице. Молим вас да кажете које су то штетне последице, уколико можда те штетне последице нису чињеница да ће неки судија, неки председник суда можда ових дана стећи услове за старосну пензију.

Дакле, ове измене Закона се доносе хитно, без јавне расправе, супротно ставу струке, супротно ставу судија и председника судова, супротно Акционом плану, супротно нашој обавези да усклађујемо наше законодавство са Европском унијом, супротно декларативној подршци независности судства. Ово је бруталан утицај на судство.

Чињеница је да ми данас, 2017. године, у тренутку када би требало да говоримо о законима који би требало да претходе измени Устава, уместо да говоримо о изменама Устава које се односе на потпуно поштовање независности судства и да коначно не буде Народна скупштина та која ће бирати судије, председнике судова, него они сами, судије, на начин на који они предвиде да бирају председнике судова, ми данас говоримо о појачавању функција председника судова и појачавању што утицаја извршне, што утицаја законодавне власти.

Дакле, оно што је колега Ђуришић говорио, и данас и пре неколико дана, мислим да сте као предлагач, са којим се председник Владе и Влада сложила да је по хитном поступку, без јавне расправе, без елементарне логике, са искључивом политичком намером да се контролише избор председника судова и да они поступају на начин на који вама одговара, дужни неколико питања. Који то председници судова одлазе у пензију ових дана? Који су то случајеви који чекају у судовима где су председници судова они који одлазе у пензију. Који су то случајеви и које су то судије због којих се овако нешто ради?

Дакле, струка каже – релативизујте утицај председника суда, а Српска напредна странка каже – не, појачаћемо утицај председника суда. Струка каже – највеће притиске трпимо од председника суда, Српска напредна странка каже – то ћемо још да побољшамо, тај утицај.

Дужни сте грађанима, дужни сте институцији, дужни сте владавини права одговоре на ова питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Једна реч на месту, господине председавајући, и даме и господо народни посланици, и то она реч – „невероватно“. Колико је било? Два пута досада. Ми причамо овде – ајде, покажите где је веза између те фамозне приче о политичком утицају, о повећању притиска, о повећању утицаја на судије и овог предлога. У чему се она огледа? Ко је бирао? Ко ће бирати те исте људе о којима ми причамо данас? Исто је. Исто је, нема ту разлике. Нема ту више слободе, моћи, било чега за некога ко би из политике могао да утиче на судије. Тога нема и зато они који критикују и не могу да покажу, не могу ни у пола речи некако да

опишу шта се то променило и шта је сада драстично другачије. Могу само да понављају – притисак, притисак, притисак, а да га објасне не могу.

Велика је штета када неко помиње први час логике у средњој школи што је, изгледа, баш тај час пропустио. Где баш да пропусти тај час није ми јасно, али четири је мање од пет. Ако је нешто трајало пет година, а предлаже се да траје четири у основном трајању, како онда то може да буде повлашћени положај сада у односу на претходно стање? Како је то повлашћено? Је л' краћи? Јесте. Је л' реизбор обавезан? Па није. Реизбора може бити, а и не мора бити. Да л' ће бити зависи од тог конкретног лица о коме је реч, а зависи и од оних који треба да одлуче хоће ли бити реизабрано или неће. Ко ће бити ти људи зависи од тренутног односа снага, од онога ко формира неку већину у некој скупштини, све оно што предвиђа неки ред и институције, а не оно што неко само замишља.

„Невероватно“ још једном – због чега? Зато што неко овде упорно пита – које је име и презиме лица за које се ово прави и неко овде упорно критикује политички утицај и тај неко дође из редова оних који су, а реч је о једној чувеној жутој странци, без стида и срама потписивали и оверили печатом свог општинског одбора 2009. године предлоге и карактеристике судија. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, колега Орлићу.

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја ћу користити време овлашћеног представника посланичке групе.

Чланом 1. Предлога закона мења се став 1. члана 72. У оригиналу он гласи – „Председник суда бира се на пет година и не може бити поново изабран.“ Значи, бира и не може бити поново изабран. Предлагач тражи да се то избрише и нови став 1. да гласи: „Председник суда бира се на четири године и може бити још једном изабран за председника истог суда.“

Ми смо тражили амандманом да се овај члан Предлога закона брише. Навели смо у образложењу разлоге због којих сматрамо да ово није у складу са Уставом Републике Србије. Одмах да лоцирамо који део није у складу са Уставом Републике Србије.

Да подсетим, чланом 99. Устава Републике Србије прописано је да Народна скупштина бира председника Врховног касационог суда, председнике судова, па ћу сада да прескочим ово што се набраја, у складу са Уставом. То значи да је избор увек у складу са Уставом. Не мора да буде у складу са законом, него мора да буде у складу са Уставом.

Ако погледамо остале одредбе Устава Републике Србије, то је од члана 142. па све до 152. где је прописано шта је судска власт, намерно не прелазим на Високи савет судства, јер је то већ орган, то већ није судска власт, ту нема неке судијске функције, онда у ових неколико чланова морам да кажем да реч – мандат не постоји, апсолутно не постоји и да је у погледу

трајања периода у коме може да се врши нека дужност председника једино она из члана 144. став 2. који каже: „Председник Врховног касационог суда бира се на период од пет година и не може бити поново биран.“

То слично постоји и код председника свих судова. То се сада мења и ја морам да кажем да то што се мења више није пет него четири и није супротно Уставу Републике Србије, јер ко може више може и мање, али ово – да се може још једном изабрати за дужност председника истог суда, то не одговара ономе што се назива дух Устава Републике Србије.

Устав Републике Србије не подразумева, не предвиђа и не дозвољава појам реизборности. Значи, судијска функција је стална, она престаје Уставом и законом прописаним случајевима. Један од тих случајева јесте и радни век. То је 65 година старости. Ако је онај ко врши судијску функцију напунио, навршио, како се то каже, 65 година старости, нема могућности за продужење обављања судијске функције, јер стоји – по сили закона му престаје судијска функција.

Само да вас подсетим, ми на овој седници Народне скупштине имамо две тачке дневног реда где је наш одбор направио грешку. Код једног судије је предложена одлука да му је престао мандат 17. јануара 2017. године, а ми смо у мају месецу, а код другог председника суда предлажу да му престане мандат 27. јула, када навршава 65 година живота.

Значи, са 65 година живота не може да обавља судијску функцију. Нико. Нико не може да обавља судијску функцију јер се каже да му она престаје по сили закона. Када се каже да престаје по сили закона свака наша одлука јесте деклараторна, није конститутивна. О томе се ради.

Устав не предвиђа реизборност председника суда, не предвиђа реизборност код председника Врховног касационог суда, што подразумева да не може ниједан председник суда поново у Народној скупштини да буде биран за председника истог суда. Не може да буде биран и то јасно стоји у Уставу Републике Србије. Тако треба да се тумачи. Овде се то није тако протумачило, већ се пошло од претпоставке да функција, а исправније је да се каже – дужност председника суда излази изван оквира сталне судијске функције. То је погрешно.

Не може председник суда да буде неко ко не поседује судијску функцију. А ми ћемо овде имати ситуацију, ако се иде на два пута по четири године, да неко и када наврши 65 година живота по основу функције председника суда има и сталну судијску функцију, а то Устав забрањује. У томе се огледа дубока неуставност овог комплетног предлога закона и ова три врло важна члана која указују на то.

Ја се надам да и у нашем правосуђу постоји воља, зашто би неко као председник суда у два мандата имао за 30-50% већу плату а не обавља судијску функцију него послове руковођења и пословања у неком суду. Ви знате да председници судова имају увећану плату у зависности од тога колико суд има судија, па иде то од 30% па нагоре.

То Устав не омогућава, не дозвољава и стална судијска функција је примарна, а функција или дужност, то би било исправније, председника суда је, мора се рећи, неки изузетак, и пошто је то изузетак, он мора да дели судбину која је прописана и за председника Врховног касационог суда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Срђан Ного.

Изволите.

СРЂАН НОГО: Ми смо предложили брисање члана 1. овог предлога закона о изменама и допунама Закона, зато што сматрамо да би, уколико би се усвојио овај данашњи закон, то довело до утицаја на смањење независности и самосталности судства, иако, наравно, те независности и самосталности ни данас нема, али свакако да би с једним оваквим законом она била додатно нарушена.

Сам разлог за доношење једног оваквог закона, понављам, остаје нејасан и позивање на Устав и на потребу да се направи разлика између председника Врховног касационог суда и председника осталих судова чини ми се да нема никакве логике, зато што бих волео да чујем каква је разлика између послова судске управе у Врховном касационом суду и послова судске управе у осталим судовима. Нити је Врховни касациони суд неки суд посебне надлежности, већ је он највиша инстанца и суд највишег ранга у Републици Србији, али није суд посебне надлежности у односу на остале судове, тако да, заиста, предлагач очигледно није знао на који други начин да образложи потребу за доношењем овакве одредбе те је прибегао неком правном механизму који би покушао да створи привид.

Зашто је лоше смањити трајање мандата? Управо зато што се онда кроз трајање мандата од четири године везује за трајање мандата рада Народне скупштине. Понављам, мислим да у Србији сигурно нема независности и самосталности ни судства ни судија и кривицу за то не сносе само политичке странке, владајућа већина, већ и саме судије, које би морале да престану да мисле да су искључиво они жртве, већ да схвате да и они чине тај правосудни систем.

Јер, ако 44% њих у анонимној анкети призна да су доносили одлуке под политичким притиском или притиском неке друге врсте, где су они који то нису признали у анонимној анкети? Где су они који су, рецимо, донели супротно закону неку одлуку због корупције или због неких личних веза? Тај проценат је онда драстично већи од 44%. Ми имамо један велики проблем у држави, да нам преко 50% судија признаје да не доноси одлуке и не поступа у складу са законом, већ на неки други начин, и ту треба сви да се запитамо. Понављам, да и њихове колеге које раде савесно имају једну обавезу да пријаве учиниоце кривичних дела и да су, ако знају да њихове колеге тако поступају, дужни да реагују, јер сами ако ћуте чине кривично дело. То је слика српског правосуђа.

Малопре је један колега из владајуће већине рекао једну врло важну ствар, коју треба исећи и увек држати у архиви када владајућа већина одговара посланицима опозиције, а то је – стање у правосуђу и избор људи зависиће од већине у Скупштини и већина у Скупштини одговара за стање у правосуђу. То поштујем и то поздрављам.

Стање у правосуђу је лоше дуги низ година. Криве су неке претходне власти, али сада за стање у правосуђу сноси одговорност актуелна власти. И актуелна власт је дужна да решава ове проблеме, а она то не чини. Смањењем мандата ви, просто, још више везујете руке председницима судова и везујете их за сопствене странке, а видели смо да политички утицај на правосуђе, на рад судија и на поступање судија, најчешће иде управо преко председника судова.

Могao бих да се сагласим да овде већина народних посланика, па чак и ти посланици који коментаришу и бране овај законски предлог врло вероватно не утичу на рад правосуђа. Тај утицај се врши из других центара моћи, који су мање или више везани за политичке странке и који претрајавају и селе се из једне власти у другу власт; некада су били у једној власти, па су се сад нешто прикључили другој власти преко одређених појединаца, сутра ће хтети да приђу и трећој власти. Ја се надам да у будућности Србију чека нека одговорна власт, која ће схватити да просто не може да буде паметнија од претходника тако што ће мислити да ће надмудрити ту политичку хидру и мафију, хоботницу која разједа ову државу већ 15, 16, ево 17 година, већ ће прекинути са том праксом.

И, господине, одговор на ваше питање, можда званични органи ваше странке не утичу на рад правосуђа, али свакако људи као што су Никола Петровић, као што су Ненад Ковач, као што су Александар Ђорђевић, као што...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Искључен вам је микрофон.

Колега Ного, то што ви сумњате, то је ваш проблем. Можете да изађете из ове сале и своје сумње – немојте да вичете – изнесете на конференцији за штампу. Ако су истините, доказаћете тако што вас нико неће тужити, ако су неистините, доказујте на суду да су истините, а немојте овде у скупштини да злоупотребљавате право, да прозивате људе који нису овде, који не могу да вам одговоре и да се заклањају иза посланичког имунитета.

Наставите.

СРЂАН НОГО: Господине Арсићу, то сам износио на конференцијама за штампу и у Народној скупштини, а и у емисијама на гостовањима на телевизији, путем интернета, тако да се ми не кријемо из имунитета народних посланика, већ упорно тврдимо два месеца и понављамо исте ове наводе и исте ове тврдње.

Овде сам водио више пута полемику са колегама из СНС управо им доказујући и износећи конкретне материјалне доказе за све ово

што чине. Али, ево, хајде да се манем утицаја политике на правосуђе. И људи из самог правосуђа претрајавају из мандата у мандат. Да ли је јавна тајна да имате судије које имају чланске карте, раније СПС, па онда ДС, па сада СНС?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, о председницима судова, члану 1. Тражили сте брисање.

СРЂАН НОГО: Тако је. Председници свих судова у Републици Србији или велике већине имају чланску карту СНС. Је л' то о њима?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Уверен да ће да буде најкраћа данас...

(Немања Шаровић: Нема основа за реплику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините, колега Орлићу.

Господине Шаровићу, немојте да се правите да не знате. Управо је колега Ного рекао да су већина председника судова чланови Српске напредне странке. То није основ за реплику?

Зашто прекидате? Шта хоћете сад?

Наставите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Дакле, ајде још једном, у уверењу да ће да буде вероватно најкраћа данас, примитивно и сирово и таман онолико и паметно и садржајно колико је било ама баш сваки пут кад се чуло, било на тим конференцијама за штампу, ТВ емисијама или овде. И не може, апсолутно је немогуће да то буде ишта озбиљније ако знамо да му је извор једна новина типа „Таблоид“ и ако знамо да се односи на ствари које су директно на терет оних који су произвели, направили, финансијама и пропагандним материјалом опремили посланичку групу која те ствари овде прича и која уопште не улази у то колико су само празне и бесмислене, која прича о људима који су већ одговарали пред системом и пред овом државом, која покушава данас да то представи као актуелну тему а то је толико бајато да га се више нико и не сећа и нема баш никакве везе са данашњим тренутком. Само пар година касне у откривању тога што су наводно открили па су направили неку своју аферу.

Дакле, нит садржаја, нит поенте чему служи? Да неко овде буде гласан, да упире прстом. Ја то могу да схватим искључиво као последицу нервозе и ја то људски могу да разумем. Не могу да прихватим да неко такво понашање уноси овде, мада, од кога је – добро је. Битно је да никога не туку, нарочито ако није реч о женама. Али не могу да оправдам то чак и када је последица нервозе. Да мене неко оптужује да сам црквени новац проневерио, ја бих се, сигуран сам, веома лоше осећао и ту нервозу бих, на неки начин, показивао. Ал' чак и тада бих се уздржао да то урадим овако сирово и примитивно како то раде они који то већ раде. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, ви сте прекршили члан 104. Пословника о раду Народне скупштине и прекршили сте члан 27. и кршите га упорно. Ја сам се, и пре него што сте последњи пут господину Орлићу дали право на реплику, размишљао да се јавим и да вас упозорим да не кршите даље Пословник, јер сте практично након сваког посланика из опозиције давали право, које није имао, посланику Орлићу за наводну реплику. Није довољно да неко помене власт или да неко помене Српску напредну странку да би било право на реплику.

Претходни говорник је рекао како већина судија или велики број судија има чланске карте Српске напредне странке. Ви то не можете тумачити увредљивим. Бити судија није увредљиво. Или мислите да је увредљиво имати чланску карту Српске напредне странке? Које од тога?

Друго ствар, ви сте се сами хвалили, кад кажем ви, говорим о Српској напредној странци, ви можда још увек тада нисте били члан те странке него Српске радикалне странке, како су судије које је неуставно разрешила Демократска странка све похрлиле и учланиле се у Српску напредну странку. Ви сте се тиме хвалили. Не знам шта је онда проблем? И не можете ви бити тај који ће одлучивати у складу са Пословником шта је у излагању посланика истина а шта није. Неко има право и да лупета. Можда је то било и лупетање, али ви немате право да кажете – то није истина, изађите са седнице Народне скупштине и држите конференцију за штампу.

Народне посланике је управо овде послао народ, да им се обраћају. Свако може држати конференцију за штампу, а само народни посланици могу добити реч овде и обратити се грађанима. То је разлика. И ви настављате да омаловажавате не само посланике опозиције, него читаву Народну скупштину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута.

Хоћете ли од почетка или од краја?

Када су почела да се спомињу имена, морао сам да поштујем члан 106. у ставу 1. Пословника о раду, који каже: „Говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.“

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: И управо је то тачка дневног реда и образлагао је ту тачку на начин на који он сматра да је у реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: То је ваш став, мој став није.

Што се тиче члана 107, „говорник је на седници Народне скупштине дужан да поштује достојанство Народне скупштине“, не знам у ком делу сам га прекршио.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја се нисам ни позвао на то. Нисте пратили. Ја сам рекао члан 104. и члан 27.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Члан 104: „Ако се народни посланик у свом излагању на седници Народне скупштине увредљиво изрази о народном посланику који није члан исте посланичке групе, наводећи

његово име и презиме или функцију, односно погрешно протумачи његово излагање, народни посланик на кога се излагање односи има право на реплику. Ако се увредљиви изрази односе на посланичку групу, односно политичку странку чији народни посланици припадају тој посланичкој групи, у име посланичке групе, право на реплику има председник посланичке групе“.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Јесте, али шта је увредљиво било? То што су чланови Српске напредне странке или то што су судије? Шта је ту увредљиво? Објасните шта је ту увредљиво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зато што то није истина.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Зато што то није истина.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ко сте ви да тврдите да ли је истина? Па ви сте председавајући, ви дајете реч, ви нисте ту неко ко одређује шта је истина а шта није.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добро, ево, рецимо да сте ви у праву.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ја сам апсолутно у праву и ви сте знали 20 година да сам у праву.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: 'Оћете ли да ме пустите да завршим?

Рецимо да сте ви у праву а да ја нисам у праву, али колега Орлић има право да каже да ли је колега Ного у праву или није.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Нема. Ного има право да лупета, то је његово право, а ко вама даје за право да тумачите шта је истина а шта није?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви бисте хтели да опозиција, односно народни посланици...

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Може да проговори...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: ... Који не подржавају Владу могу да раде шта год хоће и говоре шта год хоће, а нико од посланика који подржава Владу не сме да им одговори.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Не могу да говоре шта хоће, али у оквиру свог времена могу да износе своје мишљење и своје критике.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Али зато и колега посланик има право на реплику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Нема, није поменут, није речено ништа увредљиво.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, по том истом члану 104, то процењује председавајући.

(Александар Мартиновић: Ти процењујеш то по Пословнику.)

У члану 104. се каже: „О коришћењу из права ст. 1. и 2. овог члана одлучује председавајући Народне скупштине“.

Тражите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника и изјасниће се.

Повреда Пословника, народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја тражим да се о овој повреди гласа, одмах да знате.

Члан 103, члан 105, члан 108. и члан 109. Господине председавајући, члан 103. је основ, и члан 105, а све је везано за члан 108. и члан 109, и тако даље.

Колега Красићу, хвала на суфлирању.

Став 8. Претходни говорник који је рекламирао Пословник је то искористио као реплику и, у складу са чланом 103, господине председавајући, ја схватам да сте ви некада били у истој партији и да сте мало болећиви, али да примените Пословник и да одузмете она два минута од времена посланичке групе зато што је то била злоупотреба рекламације Пословника у циљу давања реплике.

Члан 105. каже: „Нико не може да говори на седници Народне скупштине пре него што затражи и добије реч од председника Народне скупштине“. По завршетку рекламирања повреде Пословника, претходни колега, Шаровић, више пута је узимао реч са места, иако је његово излагање по повреди Пословника било завршено. То значи да је он узео реч без ваше дозволе па сходно томе, а колега Шаровић воли те опомене, али ја не инсистирам на томе баш зато што би он то волео, а ви немојте то да допустите, ви бисте морали да примените меру из члана 108. и члана 109, јер је реч узета без ваше дозволе неколико пута па је претила опасност да се ово претвори у неки дијалог између вас двојице који није Пословником регулисан. С тим у вези ја тражим да се о овоме гласа, јер ја мислим да сте ви повредили Пословник, али не инсистирам да изрекнете ону меру из члана 108. и члана 109. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колико сам разумео, пошто не тражите да се Народна скупштина изјасни у Дану за гласање, нисам ни дужан да вам дам одговор на рекламирање Пословника.

Настављамо даље по амандманима.

(Срђан Ного: Реплика.)

Колега Ного, немате право на реплику.

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

Добро, изволите. Повреда Пословника.

СРЂАН НОГО: Господине председавајући, кршите Пословник, и то више чланова.

Најпре ћу се позвати на члан који није поменут, а то је члан 107, али и члан 103. и члан 104.

Господине председавајући, члан 107. каже: „Говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство Народне скупштине. На седници Народне скупштине није дозвољено непосредно обраћање народног посланика другоме народном посланику, коришћење увредљивих израза...“

Господин Орлић, одговарајући и реплицирајући на моје излагање, директно се мени обраћао и користио увредљиве изразе – сирово обраћање, глупо, и тако даље. Значи, користио је изузетно лоше и увредљиве квалификације и коментарисао је моје излагање. Тако да и те како имам право да одговорим по члану 104. Пословника, који ми даје то право, уколико сам погрешно протумачен или уколико сам помињан у негативним контексту. Такође, у негативном контексту је помињана цела моја посланичка група.

Ја вас молим, дозволите ми два минута, на која имам право према овом пословнику. Ви имате право да примењујете Пословник, а не да га кршите, господине председавајући, и овде ускраћујете право на реплику.

Није никакав проблем да господин Орлић одговори на моје констатације и на моје тврдње које сам ја износио и да изнесе неке своје одговоре. Али он износи одговоре и износи увредљиве квалификације. Ја мислим да сте ви били дужни да га упозорите. Могао је да каже да је неистина то што ја говорим, а не да каже да је примитивно. Ја нисам примитиван човек, нити користим примитивне речи у изражавању.

Морам да вам укажем на то да следећи пут мало примењујете тај пословник и да имате исте аршине. Не морате да нас третирасте једнако, јер ипак сте ви владајућа већина, али, задржите бар неки минимум пристојности да би овај парламент личио на нешто. Тиме како се ви понашате и како третирасте посланике опозиције, ми немамо онда никаква права. Шта треба да радимо? Да нас вређају на сваки начин? Да нам не дозвољавате да говоримо?

Ја вас молим да ми дозволите моја два минута да одговорим господину Орлићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, ја не знам зашто сте се ви препознали у Орлићевом излагању.

(Срђан Ного: Директно ми се обраћао. Да ли се ви шалите са мном? Ово је чист безобразлук.)

Није се директно обраћао, није вам споменуо име, није ни посланичку групу. Није ништа. Не, не.

Реч има народни посланик Балша Божовић. Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, када је у питању брисање овог члана, предложили смо га из простог разлога што никоме не може да буде јасно да заиста неко сматра да може правде да буде у Србији коју покушава да успостави Александар Мартиновић.

И какав је начин и коме се то жури да закон ступа на снагу дан после усвајања? И кога ће то ти председници судова, као што су рекли у анкети господа судије и госпође судијке, дакле кога ће то председници судова у наредном периоду да опомињу и на кога ће да врше притисак ако је то данас пракса, ако знамо да данас они имају много већа овлашћења и

ако знамо да партијски кадрови Александра Мартиновића дозвољавају не само да се крши Устав, не само да се крше закони него, уколико неко буде послушан на тој функцији, њему ће моћи да се обнови мандат? Је л' то независно судство? Да ли је то нешто што представља притисак на независно судство или је то поштовање Устава и закона, где судство мора да буде независно?

Да ли заиста неко мисли да ће на овај начин заштити све оне који су последњих пет година радили тако да су се огрешили о закон? У пет година, да ли неко мисли да ће за ових пет година они председници општина и они градоначелници који су се огрешили о закон на овај начин бити заштићени? Да ли неко мисли да ће било који министар за ових пет година бити аболиран од одговорности, ма из које странке долазио? Да ли неко мисли да ће било који директор јавног предузећа који је бесомучно пљачкао пет година Србију на овај начин бити заштићен? Мислим да неће. Мислим да је то ваша велика заблуда.

И знам да вам се жури, господине Мартиновићу, и знам да вам је све то смешно, али неће вам бити смешно зато што...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Без директног обраћања, колега Балша.

Молим вас, ево три минута, тј. два и по минута причате шта сте хтели, сад причајте о амандману.

БАЛША БОЖОВИЋ: У пет година се крше закони и таква је ситуација данас, господине Арсићу. Од сутра ће се Устав поштовати. Сутра ће се поштовати закони и, ово што се радило данас, за то ће неко одговарати већ сутра. И ничија није горела до зоре, па неће горети ни ваша. Нећете на овај начин моћи да управљате Србијом, нити да делите правду, нити са тог вашег места на којем седите, нити неки председници судова које покушавате да поставите или охрабрите да наставе да крше закон и Устав и да се понашају само у складу са интересима партије на власти.

Не може правда да постоји у Србији тако што ће је успоставити Српска напредна странка по њеним аршинима. Правда мора да постоји за све или је нема. Данас је у Србији нема. Данас у Србији највише одговарају и пате по закону они који имају најмање, који се о закон нису огрешили, који углавном немају да плате неке своје рачуне. Данас у Србији пате они који поштено и часно раде свој посао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хајде сада о председницима судова, молим вас.

БАЛША БОЖОВИЋ: Па председници судова су тема.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве то има везе са рачунима?

БАЛША БОЖОВИЋ: Па председници судова су тема. Зато што данас они који часно и поштено раде свој посао, као војници, као полицајци, којима на пример један ваш партијски колега покушава да намести кривичну пријаву и да подигне кривичну пријаву од стране тужилаштва, сутра ће да дође неки председник неког суда и да утиче на

исход тог суђења. У питању је Далибор Карановић, као што ви врло добро знате, из Бачке Паланке. И онда говоримо о независном судству?! Онда говоримо о тужилаштву на које ви немате утицај?!

Ако саме судије кажу да су председници судова ти преко којих се врши притисак, онда сте морали да омогућите мало ширу и бољу дебату и да овде позовете министре, односно министарку са сарадницима да расправљамо о тој теми, а не да мимо Устава дозвољавате да се неке продужи мандат само ако је радио у корист оног ко га је поставио. Па ко ће да одређује о томе? Ко ће да одређује да ли ће неко да се бира на четири године а онда да му се обнови мандат на четири године? Ко, Александар Мартиновић? И заиста мислите да је то правда у Србији? То је смешно.

Хоћу да вам кажем да слободно можете да кажете господину Мартиновићу да поздрави све министре Владе Републике Србије, директоре јавних предузећа, председнике општина и градоначелнике који су се за ових пет година огрешили о закон. Никоме неће помоћи ова мера оснаживања председника судова који ће моћи да утичу на судске процесе. Никоме, ниједном од њих. Хоћу да вам кажем да ћете у неком наредном периоду, који ће бити веома брз, на вашу велику жалост, осетити на својој кожи шта значи поштовање закона и Устава Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, господине Арсићу, јавио сам се као предлагач закона, па надам се да могу да кажем и ја неку реч везано за амандмане који су поднети на члан 1. Предлога закона. Или сте ми дали реч по основу реплике?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По основу реплике, зато што је ваше име два пута спомињано.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Добро, онда ћу само кратко.

Поздравићу ја, господине Божовићу, министре у Влади Републике Србије чим се врате из Кине. Знате, тренутно обављају један веома важан посао за Републику Србију, имају преча посла него да слушају вас. Разговарају са највишим званичницима Републике Кине, разговарају са Путином, разговарају са најважнијим светским државницима и званичницима, уговарају важне послове за Републику Србију, уговарају нове железничке пруге, Београд–Будимпешта, уговарају изградњу Фрушкогорског коридора, уговарају изградњу пута који ће да споји Србију са Јадрански морем, уговарају све оно што ви нисте успели да уговорите, да реализуете у 12 година ваше владавине. Све ћу да их поздравим.

Поздравићу и председника Владе који је имао састанке, да вас подсетим, и са Владимиром Путином, са Ердоганом, и са званичницима Републике Кине, једне од највећих светских сила. Поздравићу и Зорану Михајловић, која потписује важне уговоре везано за нашу саобраћајну и путну инфраструктуру. Поздравићу и Младена Шарчевића, који је са

кинеским колегом потписао уговор који ће да унапреди систем нашег образовања у Републици Србији. Поздравићу и господина Бранислава Недимовића, који уговора извоз огромних количина меса у Републику Кину. Дакле, поздравићу ја све те људе, само вас молим, господине Божовићу, да сачекате да се људи врате са службеног пута, да нам донесу добре вести ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, господине Мартиновићу.

АЛЕКСАНДАР MARTИНОВИЋ: И чим се врате, ја ћу да их поздравим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Полако, прво да видимо по Пословнику. Реч има Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, желим да укажем на повреду Пословника. Члан 107. гласи: „Говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство Народне скупштине.“

У чему је достојанствено Народне скупштине прекршено у излагању претходног говорника? Пре свега, достојанство Народне скупштине прекршено је тиме што министри нису присутни на данашњој расправи, али још више је прекршено тиме што је господин Мартиновић рекао да министри имају преча посла него да слушају народне посланике у Народној скупштини Републике Србије. Па то је највећа увреда за достојанство Народне скупштине.

Ја морам, господине председавајући, да вас подсетим да је Влада Републике Србије, рекао бих, по рангу испод Народне скупштине Републике Србије, јер није Влада Републике Србије изабрала Народну скупштину, већ је Народна скупштина изабрала Владу и министри су дужни да подносе извештаје о своме раду Народној скупштини, а то не чине, и да присуствују нашим седницама и да одговарају на наша питања.

Данас немамо ниједног министра на овој расправи и још то није довољно, и није то довољна брука и срамота актуелне Владе Републике Србије, и није то довољна слика гажења достојанства Народне скупштине Републике Србије него ви, на томе вам просто замерам, мислим да сте морали да реагујете и упозорите претходног говорника да не сме да вређа достојанство Народне скупштине тиме што тврди, и то је заиста скандал, да министри могу да имају преча посла него да слушају народне посланике. Па народни посланици су их изабрали, могу и да их смене. Наравно, да морају да слушају народне посланике. Ако не могу сви да буду присутни, може ваљда један овлашћени представник Владе да буде присутан на овој расправи. Не може ниједан. Значи, то је наставак гажења достојанства Народне скупштине и ви морате да реагујете у тој ситуацији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Све што сте рекли, колега Обрадовићу, имало би смисла само под једним условом: ово је посланички закон, предлаже га посланик и не видим шта има који министар да се меша у наш

посланички посао. Очекујете да они учествују у дебати о закону који смо ми предложили и ми о њему водимо дебату и гласамо. Па то што хоћете да урадите је понижавање достојанства Народне скупштине. Баш то, да се извршна власт меша у искључиво наш посао када није предлагач.

Да ли сте задовољни одговором или желите да се у дану за гласање изјасни Народна скупштина?

(Бошко Обрадовић: Наравно.)

Добро, изјаснићемо се.

Реч има Саша Радуловић, повреда Пословника.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Члан 106. Пословника – говорник има право да говори само о тачки дневног реда. Какве везе има Кина, Фрушка гора и све ове ствари које је казао посланик? Ово није била реплика.

И ја бих вас замолио да кажете посланицима владајуће коалиције да не добацују.

Значи, тачка дневног реда није ни Кина, ни посета Кини, није ни Фрушка гора, није ниједна од ствари о којима је говорио посланик Мартиновић. Слажем се са послаником Орлићем који је малопре казао да овде треба говорити о тачки дневног реда, па онда указао на опозицију како не поштује то и говори, не знам, о једној, другој или трећој ствари. Међутим, владајућа коалиција наставља да ради те исте ствари. Па, покажите примером. Ако желите да се поштује Пословник, покажите примером да се Пословник и поштује или дозволите свима да говоре мимо тачке дневног реда.

Такође, и за вас да кажем, да дајете реплике само посланицима владајуће коалиције, да ускраћујете реплике посланицима опозиције, да посланик Орлић каже за посланика Нога да је примитиван, да говори примитивно, сирово. Па то је директна увреда. Да пустите посланика Ристичевића да каже Саша „Крадуловић“ или „Расуловић“ и да кажете ја ту ништа не видим увредљиво а да на помињање СНС-а дајете реч, то је селективност. Грађани јако добро знају, на својој кожи осећају бахатост, самовољу и селективност.

Немојте то да радите. Значи, ако дајете реплике, дајте реплике свима. Ако не дајете реплике, немојте да их дајете. Ако ћемо да говоримо сви о тачки дневног реда, ја се са тим слажем, онда то сви треба да радимо, а не да пуштате посланике владајуће коалиције да раде шта хоће а опозицији не дате ни да говори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По питању колеге Маријана Ристичевића, јесте ли ви Саша „Крадуловић“? Јесте ли ви Саша „Крадуловић“?

(Саша Радуловић: Зар вас није срамота да то говорите?)

Не, ја вас то питам зато што сте ви рекли да хоћете реплику зато што то каже. А да вам дам реплику ви бисте рекли да сам исти као Маријан Ристичевић.

(Саша Радуловић: Искористићу ово ваше правило. Хвала вам.)

Што се тиче члана 106. Пословника, колега Александар Мартиновић је имао право на реплику на спомињање имена два пута.

(Саша Радуловић: Он се јавио као предлагач закона.)

Господине Радуловићу, ајде да погледамо стенограме. Када је господин Мартиновић мене питао да ли сам добио...

(Саша Радуловић: Молим вас, прочитајте стенограм.)

Не, него ви читајте стенограм. Немојте да ме прекидате.

Колега Мартиновић ме је питао да ли је добио реч као предлагач закона или право на реплику и ја сам рекао – право на реплику. Тада је већ протекло 25 секунди. На основу тога сам му продужио дискусију на два минута и 25 секунди. То можете да проверите. То су сви који су били присутни, а слушали су, чули.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о томе?

(Саша Радуловић: Наравно.)

Наравно. Добро, изјаснићемо се.

Је л' има још неко?

Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 103. у вези са члановима 106, 108. и 109.

Господине председавајући, ја сам због овог тражио да се већ једном гласа у дану за гласање, због кршења права на реплику. Прво сте ви рекли једну неистину, ја јуче нисам употребио израз Саша „Крадуловић“, већ сам рекао да извесни председнички кандидат који је победио 1. априла на изборима, извесни Саша „Расуловић“... „Расуловић“. Сада када би неко употребио израз „Кристичевић“, зашто бих се ја препознао у томе када ја нисам „Кристичевић“? Уколико се неко од колега препознао, то је његов проблем, али то није разлог да злоупотребе право из Пословника да рекламирају Пословник и то користе као неку реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Разумео сам повреду...

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Сачекајте, има и друга повреда на коју бих указао, јер је колега пре њега говорио, такође употребљавајући реплику и ви сте дали тачан одговор, који је стално овде говорио да је Скупштина највећи орган у земљи, а када је дошло време да утврдимо неки закон без Владе, он тражи да овде дође Влада да исконтролише Скупштину. Па ја не знам, да ли док је био члан чачанске библиотеке и тамо био портпарол седам година – можеш мислити чачанска библиотека имала портпарола – па је пропуштао ова заседања па није научио да приликом

предлагања закона од стране народних посланика Влада не мора да буде присутна.

(Саша Радуловић: Да ли је ово повреда Пословника?)

Тиме је извршена злоупотреба и требало је да одбијете време из става 8. Једино што је добро, док је тај колега овде, свештеници могу да одахну и не морају да чувају иконе; нико ништа неће да здипи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одређујем паузу у складу са чланом 112. Пословника, у трајању од пет минута.

(После паузе – 11.40)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Даме и господо народни посланици, настављамо по амандманима.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Волео бих да сам чуо макар један разлог зашто би ово требало да се брише. Можемо да се споримо да ли је ово добро или није добро решење, мада не видим разлога, чак сам лично присталица да буде на пет година па да може поново да се изабере. И не видим разлога зашто се тако, како неко овде образлаже, врши контрола наводно над председницима судова. Прво, не каже се да ће он сигурно бити изабран у наредном мандату него може да буде изабран, а да ли ће, видећемо, ко то зна. Јер, ако и председник државе има право два пута да се кандидује, не видим разлог што не би то могао и председник суда. У чему је ту сада неки посебан проблем? Тако да, сам по себи амандман би можда имао смисла да је макар нешто образложено. „Брише се“, није ми јасно зашто.

С друге стране, када овде слушамо причу о партијском правосуђу, па реците ми када се то некада раније догодило да неки министар изгуби спор, да изгуби поступак пред судом. Први пут се то дешава данас, у том нашем партијском правосуђу где ми наводно контролишемо председнике судова. Па ваљда би ти председници судова, ако су наши партијски кадрови, онда ажурирали мало те судије и тужиоце да раде ефикасније и боље, а не да се нама приговара, као СНС-у и садашњој влади од стране народа, пошто ми и даље имамо тај комунистички синдром да овде власт одређује какве ће бити пресуде и да власт командује судијама, па ваљда би онда они наредили тим судијама да раде у нашу корист па би те пресуде биле ефикасније, па се не би догађало да падају неке оптужнице за одређене криминалце за које се зна отприлике шта се ради, јер очигледно не може ни да се дође до доказа, јер су били прилично виспрани у неком ранијем периоду, па су то знали папиролошки да покрију. Па ваљда би се те судије ангажовале на партијском раду па би и те како предано радиле у нашу корист.

Не, сада се дешава нешто друго. Наши министри губе спорове. Господин Ристичевић је као посланик такође изгубио спор. Извињавам се,

када је то могло раније да се догоди? А сетите се, господине Арсићу, ми смо имали ситуацију да је судија поднео оставку, није желео више да буде судија у неком претходном периоду, зато што су му донели пресуду, како је сам рекао, како да пресуди против Младићевих јатака. Је л' тако било? А да не причам за неке друге спорове. Чак је једна судија у једном великом поступку рекла, издиктирали су нам, па се исправила, пресуду, рекла је – добила је пресуду. Да. О чему ми причамо?

Да не причамо о томе да су шестсто и нешто судија на правди бога избацили из правосуђа. И онда они причају о партијском правосуђу, они имају образа да причају о партијском правосуђу. Па читали смо овде да су председници општинских одбора оцењивали, једне партије, конкретно Демократске странке, у једној општини, конкретно у општини Власотинце, на који начин су бирали судије – председник општинског одбора каже ко је подобан: овај јесте, овај није подобан, овом је жена била у Југословенској левици, овај је неспоран и тако даље. Тако су се бирале судије. И ти људи нама данас причају о партијском правосуђу. То је скандал.

Заиста бих замолио, када подносите овакав амандман и причате о томе да ли данас имате партијско правосуђе... Не кажем, нажалост, увек је било утицаја власти на правосуђе, то се увек дешавало. Али то данас апсолутно не постоји. Чак, пазите, ми немамо то право ни да кажемо, јер смо народни посланици. Немамо ми право да коментаришемо судске одлуке, нити да ли ће тужилац да подигне оптужницу или не, то није наш посао, али могу лично овако као грађанин ипак да изразим велико незадовољство радом правосуђа данас. Ја то отворено кажем, али немам право да кажем да ли је пресуда добра или није. Тако се врши притисак на правосуђе.

Ово што ми слушамо, па да ли је судија добро донео одлуку? Ко си ти да оцењујеш да ли је судија добро донео одлуку? Можда се то мени не свиђа, али немам права да тако јавно говорим. Ако поштујемо ту трипартитну поделу власти на законодавну, извршну и судску, оне су независне једна од друге. Ми овде само бирамо судије, али немамо право да утичемо на њихов рад и њихове одлуке. Уосталом, нисмо ни компетентни за тако нешто. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване колеге народни посланици, помаже бог свима.

Аристотелово начело је говорило да ићи судији значи ићи правди, а ово ново, напредњачко начело каже да ићи судији значи ићи Српској напредној странци. У том смислу заиста јесте читава ова проблематика закона о судијама и зато смо, наравно, предложили амандманом да до ових измена не дође, да се ови одређени чланови бришу, па тако и овај члан 1.

И смањење дужине мандата на четири године, и могућност поновног избора и продужење мандата након стицања услова за старосну пензију јесу ствари које доводе у питање независност судства и на разне начине партијски упливишу на судство у Србији.

Али није то једини проблем. Овде се доста говорило о утицају партија на судство и јасно је да СНС, која још увек није показала исписнице за шестсто педесет судија, које је у своје време учланила, има утицај макар на тих шестсто педесет судија. Да смо видели једну исписницу, па да кажемо – нису те судије више чланови СНС-а. Чак и да су показали исписнице, вероватно би наставили да буду на вези са СНС-ом, али, замислите, нису чак ни показали исписнице из чланства СНС-а – шестсто педесет судија у Србији. И онда постављамо питање – па зар је судство партијско? Па ово је највише партијско судство у новијој историји, из простог разлога што су судије и даље формално и суштински чланови СНС.

Ал' опет кажем, није то једини уплив на наше судство. Имамо још друге, веома озбиљне начине уплива, о којима се овде недовољно говори. Имамо, примера ради, пословне банке. Ми смо вам доказали да судије имају привилеговане кредите, којим их заправо корумпирају пословне банке овде у Београду. И судије основних судова и Врховног касационог суда добијају ВИП кредите од пословних банака које не може да добије нико други у Србији.

И шта мислите ви, колеге народни посланици, да банке дају тако повољне кредите судијама зато што их воле? Или им дају кредите да не би потом поштено судили оштећеним банкарским клијентима? Не, него да би судили у интересу пословних банака, које пљачкају грађане Србије. То вам је други извор упливисања на српско судство.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, реч није о носиоцима правосудних функција него о председницима судова.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ако дозволите, веома прецизно ћу појаснити. Ми говоримо о председницима судова. Ко су потписници уговора са пословним банкама о привилегованом кредитирању судија? Председници судова. Дакле, председници судова директно раде са пословним банкама на добијању коруптивних повољних кредита, који не може да добије нико други у Србији, да би заузврат радили за банке када дође оштећени банкарски клијент по правду код судија.

(Александар Мартиновић: Ајде покажи један уговор.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, прво да вам кажем, то није тема.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: И шта ће бити, Мартиновићу, када ти покажем?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Друга ствар, молим вас да искористите своје посланичко право и пошаљете писмени захтев Агенцији за борбу

против корупције да ли носиоци правосудних функција заиста имају такве кредите, јер су били у обавези да их пријаве.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, да ли ћете ви и даље да узимате моје време или ћете се јавити када желите са мном да полемишете?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратићу вам тих 30 секунди.

Молим вас да наставите о амандману и о Закону о носиоцима, односно председницима судова.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, ми смо веома прецизно доставили материјал лично председнику Владе и новој министарки правде са копијама уговора и начина како су банке корумпирале судство у Србији. Нисмо причали празну причу. Доставили смо доказ.

Али није ни партијски и овај банкарски утицај на судство једини. Имамо и организоване криминалне групе које утичу на тужилаштво и судије у Србији.

Ево навешћу вам још један конкретан пример. Пример Зорана Ћопића, који је правоснажно осуђен за прање пара у Србији. Једини. Као да је сам прао паре. Не може нико сам да пере паре у Србији. Мора да пере паре преко пословних банака, мора да га у томе штити нека полиција, мора у томе да ћути неко тужилаштво и неки судови, мора да има неку политичку подршку да би могао да пере паре од трговине дрогом.

То је, заправо, основни проблем са судством у Србији. Како неко може да буде осуђен за прање пара једини, а да сви они са којима је прао паре избегну судску одговорност?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, да вас подсетим. Члан 1, па имате уводну реченицу, да не читам, у члану 72. став 1. мења се и гласи: „Председник суда бира се на четири године и може бити још једном изабран за председника истог суда.“

То је амандман. На тај члан је поднет амандман да се он брише. Молим вас о томе да говорите. О томе можемо да говоримо и кад буду биле измене и допуне Закона о спречавању прања новца. А пре тога прочитајте закон, нешто ћете да научите. Молим вас да говорите о члану 1, на који сте поднели амандман.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући, врло сте љубазни. Једини сам народни посланик кога сте прекинули у току говора у данашњем заседању и практично онемогућили да расправљам о овој тачки дневног реда и имам сопствено мишљење по том питању, док су други могли да говоре о чему год желе, и плус сте ми узели одређено време, али сте обећали да ћете ми надокнадити, што је коректно са ваше стране.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Надокнадићу вам и цео минут.

Е сад, видите, колега Обрадовићу, ја сам јако толерантан и пуштам посланике да широко тумаче шта је дневни ред, а ви ни на тако

широком тумачењу дневног реда нисте успели да се уклопите. Ја ту не могу да вам помогнем.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала још једном.

Дакле, председници судова, које ви помињете да су тачка дневног реда, заправо јесу основни извор корупције у судовима и јесу основни извор утицаја и уплива од стране партија, од стране криминалних организованих група, од стране пословних банака и од стране странаца, који примера ради финансирају одређене судове у Србији и одређена тужилаштва у Србији.

И заиста је то невероватно питање. Да ли сте некада о томе размишљали, колеге народни посланици? Да ли нека држава сме себи да дозволи да њена тужилаштва и судови буду финансирани од стране страних држава или страних невладиних организација? Да ли одређена тужилаштва и судови за неке измишљене или стварне ратне злочине могу да објективно и непристрасно суде ако су финансирани, понављам, не од ове државе него од страних држава?

Наравно, онда се поставља и питање одговорности тих тужилаца, који можда нису добро спровели овај поступак са доказивањем кривице Рамуша Харадинаја. Дакле, да ли смо поставили икада питање одговорности оних који можда нису добро спровели одређени поступак за утврђивање одговорности Рамуша Харадинаја пред француским судовима? Јер, видите, ако узмемо у обзир да је Тони Блер саветник Владе Републике Србије, Александра Вучића...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: А да је Рамуш Харадинај... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, сада сте заиста претерали. Заиста сте претерали. Ја сам покушавао да будем толерантан и дозволио да јако широко тумачите амандман који сте сами написали, који има само две речи – „брише се“.

Немам ништа против тога, одмах да рашчистимо, али ви сте кренули на председнике судова, реч је о мандату председника судова, а не о председницима судова, па сте кренули на јавне тужиоце, па сте кренули на Владу, па сте кренули на невладине организације, и још сте ви забринуте зашто те невладине организације, које су сачињене од носилаца јавнотужилачких функција и носилаца правосудних функција, примају средства из иностранства.

И ја сам забринут, зато што највише нападају Српску напредну странку и Владу Републике Србије. И ви управо говорите оно што су они вама рекли да кажете. Они су ти који су вршили притисак преко средстава јавног информисања.

(Срђан Ного: Сиђи па полемиши.)

Управо образлажем зашто сам прекинуо господина Обрадовића. Је л' то вама смета?

Значи, ја вас молим да говорите о мандату председника судова. Ево, осам минута сте говорили, 45 секунди нисте били у теми дневног реда.

Минут вам враћам што сам вам одузео, то је значи седам минута. Молим вас да говорите макар један минут о тачки дневног реда и о амандману о коме се води расправа.

Сачекајте да господин Обрадовић заврши. Дата му је реч.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Заиста вас изузетно ценим као полемичара и волео бих са вама да полемишем, али када желите са мном да полемишете, морате да сиђете у скупштинске клупе. Не можете са позиције председавајућег. Иначе, веома, радо бих волео са вама да полемишем.

Дакле, да довршимо овај први део свог излагања. Председници судова о којима ми овде говоримо су основ и извор корупције у српском судству. Скривања доказних материјала изазива изузимање доказних материјала из судских предмета.

Зашто смо предложили овај амандман? Зато што се предложеним амандманом управо штити уставно начело независности и самосталности судства, као и начело независности судијске функције, будући да председници судова као старешине и руководиоци у пословима судске праксе морају имати једнообразан законски третман у погледу трајања мандата.

Само да сте прочитали наше образложење амандмана имали бисте одговор на веома једноставно питање и не бисте имали потребе да било шта са мном полемишете.

Значи, већ смо вам написали. Ја вам сада само додатно образлажем зашто смо вам написали у образложењу амандмана да се овим доводи у питање независност судијске функције, која је већ угрожена упливом партија, пословних банака, странаца и, наравно, организованих криминалних група.

Сви који су практично пред српским судовима у претходном периоду, а посебно у периоду владавине Српске напредне странке, која је победила на изборима на причи о борби против криминала и корупције, оптужени за најтежа кривична дела криминала и корупције данас су на слободи. Ви не можете годину дана, од када вас питам, да ми наведете један пример завршене судске пресуде...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, опет сте изашли из теме.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Дакле, господине председавајући, ево, за крај, да ми наведете један завршени судски поступак са правоснажном пресудом на основу које се на вишегодишњој робији у затворима Србије

налази тајкун или политичар који је опљачкао Србију у претходних 27 година. И немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Обрадовићу, ви од мене тражите да радим посао судије. Не пада ми то на памет.

(Александар Мартиновић: Горан Новаковић.)

Али мислим да има неки Горан Новаковић, из Новог Сада.

(Радослав Милојичић: Он није у затвору.)

Тражио је правоснажну пресуду.

По Пословнику, прво се јавио Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо, ево још једне повреде Пословника. Ево ови фини, васпитани, културни, ови што представљају Сашу Јанковића овде, тако је њихов заштитник грађана, њихов председнички кандидат окретао леђа грађанима, али ја рекламирам Пословник. Поздравите Сашу Јанковића, „Прангијашевића“, како се већ презива.

Молим вас, ја рекламирам повреду члана 106, 107. и 109. Грубо је повређено достојанство Народне скупштине, посебно нас који нисмо имали никакве везе са приватизацијом и извесном особом која се зове Зоран Ћопић Ћопа.

Аристотел, који је овде цитиран, рекао је: „Драг ми је Платон, али ми је истина још дража“. Тако је мени драг дугогодишњи портпарол чачанске библиотеке (не знам чему је то служило), али ми је истина још дража и мислим да је због тога повређено достојанство Народне скупштине.

Он је нама нешто рекао за тог Ћопу, а тај је стекао капитал и Индустрију котрљајућих лежајева је купио за време власти његовог коалиционог партнера, па је купио и Шећерану у Сремској Митровици за време власти његовог коалиционог партнера, који је акумулирао новац, и захваљујући том новцу који су добили од Ћопе он се данас пласирао овде у Парламенту, а тиме је грубо нарушено достојанство Народне скупштине.

И с тим у вези, с обзиром на то да сте га више пута упозорили да се није држао онога што сте му ви рекли, у складу са чланом 109. Пословника, ја вас молим да му изрекнете једну опомену, екс, бившем, портпаролу чачанске библиотеке, а уколико, ја поштујем вашу болећивост, то не желите, ја имам разумевање и не тражим да се о овоме гласа на седници Народне скупштине.

Завршићу опет са Аристотелом: „Корени учења су горки, ал' су плодови слатки“. И зато препоручујем мом колеги да коначно нешто научи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу, два минута.

Реч има народни посланик Владимир Ђукановић, повреда Пословника. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 109. Заиста сте морали да реагујете и изрекнете опомену посланику. Морали сте да му изрекнете опомену зато што је, и поред вашег упозорења, наставио да прича о тачки која није на дневном реду. При томе је користио увредљиве изразе.

Знате, овде је неко оптужио судије да су легло мафије, криминала, корупције и не знам чега. Тиме вређате и Скупштину, јер ми те људе бирамо. И то је скандал да тако неко, шта год неко мислио о њима, употребљава такве страшне изразе. При томе нам показује како би он водио државу, јер пита, замислите, власт, који је то тајкун осуђен. Па, људи, није ово Титов период, не доносе се у Савезу комуниста одлуке како ће неком да се пресуди, него се то ради у судовима. И то је доказ како би они водили државу. Они би у кабинетима доносили пресуде, а не у судовима. То је кључна разлика између нас и њих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Разумео сам, колега Ђукановићу.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Господине Арсићу, пошто је господин рекао да су наше судије корумпиране, ја вас питам – да ли је криминалац судија који је против господина Стефановића донео пресуду? Да ли је то криминалац онда? Па неког би требало да буде срамота, а требало је да му дате опомену. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику је тражио реч народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, господине председавајући. Рекламирам члан 100. Ако желите да полемистете са посланицима, морате да напустите место председавајућег и да сиђете међу посланике.

И да ли је могуће да ви дозвољавате себи да вам Мартиновић командује и издаје директиве са свог посланичког места шта треба да радите, коме треба да одузмете реч, коме треба да дате реч? Ја просто не могу да верујем. Цео дан седим овде и видимо како се господин Мартиновић понаша. Жао ми је што гледаоци то не могу да виде да он и вама и госпођи Гојковић, и господину Ђорђу Милићевићу и свакоме ко председава командује са места шефа Посланичког клуба СНС – када коме треба да дате реч, коме треба да одузмете реч и како треба да се понашате.

Ја се надам да сте ви озбиљан човек и, да је неке правде, Мартиновић овде уопште не би седео, а камоли да издаје директиве ко шта треба да ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само тренутак да одговорим колеги Милојичићу, пошто је говорио о мени, нисам хтео да му изрекнем опомену, да ми неко наређује шта ћу овде да радим. Може да даје сугестије, не може да наређује, а доносим одлуке и због тога што јако добро знате да је тако, то је ваша срамота за ово што сте сада изговорили и о томе нећу више да дискутујем.

Што се тиче повреде члана 100, образлагао сам зашто сам господина Обрадовића прекинуо у излагању и молио га да се врати на тему и тачку дневног реда. Или желите да кажем „нисте у теми“ и да искључим микрофон?

Повреда Пословника, народни посланик Срђан Ного.
Изволите.

СРЂАН НОГО: Повређен је Пословник, наравно, велики број чланова, али да поменемо и два која досада нису поменута, 27. и 103, а придружујем се и помињању члана 106. и још неких чланова, с обзиром на то да, господине председавајући, ви се старате о реду на седници, а такође, и приликом повреде Пословника, старате се како се примењује повреда Пословника.

Тако да, овде сте дозволили посланицима владајуће већине да реплицирају посланицима који су пре њих говорили кроз форму повреде Пословника, а такође сте толерисали док је излагао господине Обрадовић све време да се води жустра полемика и добацивање од стране посланика, пре свега власти, па чак сам и ја одговарао посланицима владајуће већине, уместо да сте тада реаговали и опоменули, како њих, тако и мене, на пример, и још неке опозиционе посланике и, просто, да се вратимо на неки редослед нормалног функционисања и нормалне комуникације.

Такође бих хтео да кажем, с обзиром на та добацивања и на оно што дозвољавате и толеришете и што сте дозволили колеги Ристичевићу да прекрши члан 103. Пословника Скупштине Србије, зашто не захтевате изручење господина Ћопића да служи казну овде у Београду, него га пуштате да шета по Бањалуци?

И ми смо управо дужни радницима ИКЛ да кажемо како је продата ова њихова зграда где се прави Грин гарден на Палилули и ко је узео новац. Дужни смо да кажемо и радницима „Змаја“ да је Ћопић заједно са Гораном Новаковићем, за шта ни један ни други нису осуђени, упропастио фирму и претворио је у ледину где је саграђен хипермаркет.

Дужни смо и Шећерани и у Зрењанину, не само у Сремској Митровици. Ја сам овде пуштао снимке. Тужилаштво нек ме зове и нек ме процесуира, за то је запређена озбиљна казна затвора зато што одајем државну тајну.

Али такође сам дужан да поклоним нешто господину Орлићу и господину Мартиновићу. Имате од мене поклон. „Афера“, коју је Вучић финансирао и основао за 50.000 евра, објављивала је делове стенограма које ја објављујем. Такође, ви сте слали свим медијима, објављено 8. марта 2014. године, Српска напредна странка, ваше просторије, ја ћу вам доказати и уговоре судија, као што сам вам већ показивао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Е сад, господине Ного, пошто сте ви тражили...

(Срђан Ного: Само да дам господину Орлићу.)

Само му ви дајте. Ви сте управо злоупотребили право на повреду Пословника, члан 107, тако да вам у складу са чланом 109. изричем опомену...

(Срђан Ного: Само мени, а осталима не?)

И примењујем, само да видим...

(Срђан Ного: Узмите ми реч, то је најбоље.)

Члан 103. ст. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. и 8, два минута се одузима од времена ваше посланичке групе, уз опомену.

Да ли још неко жели повреду Пословника?

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Члан 107, на говор посланика Ристичевића.

Па наставља се да се користе изрази, рецимо, последњи, врло сличан ономе Саши „Крадуловићу“ и „Саши Расуловићу“, имамо и „Прангијашевића“, и ви то дозвољавате. И овде као да успостављате неку нову праксу, па кажете – како знате да се на вас односи?

Па замислите када бих ја кренуо сада да говорим крајње незрело, дечије, да кажем да је овај закон предложио „Блатољуб“ Мартиновић, на налог „Крадољуба“ Вучића, да Скупштини председава „Лажољуб Арсић“ а да циркус прави „Лажољуб“ Ристичевић. На шта би то личило?

Дакле, преиспитајте, молим вас, овакво вођење седнице. Па нећемо на овакав дечији начин у Народној скупштини да прозивамо посланике. Зар желите да сви посланици опозиције користе то инфантилно правило које хоћете да успоставите и да на овакве начине прозивају друге? Молим вас да се уозбиљите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Господине председавајући, члан 112. Користили смо га већ данас, ал' бојим се, изгледа да није довољно и мораћемо опет још који пут, да се неке усијане главе овде мало охладе.

Члан 112. вама даје право да ви одредите паузу, макар и на пар секунди, али чисто да се неки, којима је то овде очигледно неопходно, мало саберу и у ред доведу. Зашто мислим да је пауза потребна? Не само зато што се маше пословницима с оне стране сале само да би по систему – жив ми Тодор да се чује говор, свако себи да одушка па прича шта год хоће, укључујући и оне који добацују управо сада, и оне који се љуте када им се каже да им је понашање сирово, а никако да га коригују и промене. Добро би дошла пауза и због тога што се интернет покрети са по 1% и 2% резултата на изборима труде да нам објасне да Пословник не знају.

Ми нисмо дужни да слушамо та њихова образложења и доказивања. То што не знају, то је њихов проблем. Због тога мислим да би било згодно пар секунди паузе.

Следеће, да нам дају доказе за оно што ми тврдимо да се они из таблоида снабдевају информацијама, квазиинформацијама, на пример, из садржаја – да је нека Емина без шминке бледуњава домаћица... Е, то је тај ниво дискусије, расправе и свега овде што се дешава. И мислим и због тога треба пауза.

Још нешто, такође важно, пауза и због тога што неки који се овде хвале да неке ствари раде инфантно, и то би такође требало да задрже за себе а не да оптерећују Народну скупштину, и због тога би пар секунди добро дошло, господине председавајући.

И још једна ствар, што се тиче прича о директивама, немојте да они који раде на навијање овде устају и причају нама о тим стварима. Дакле, ако треба, нека се саберу, па током те паузе коју ћете, надам се, дати, попију заједно мало воде и шећера, сигурно ће им добро доћи и то ће им годити, а онима који не знају о чему је овде данас реч, да се у међувремену снабдеју информацијама, наоружају знањем па да могу да дискутују. Ако нису стигли да се припреме за седницу зато што су били овог викенда у Блајбургу, разумем, али... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, господине Орлићу.

Нећемо више користити право из члана 112. Искористили смо то право. Сада ћемо да користимо право из члана 109. Пословника да бисмо седницу и ред на седници привели Пословнику.

Да ли још неко жели реч по амандману?

Реч има народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Значи, ради се о члану закона који уводи промену да се председник суда уместо на један мандат од пет година и без права на други мандат, дакле да се та одредба мења са два мандата на четири године.

Ја се слажем са послаником Орлићем, који је у својој дискусији казао да се практично ништа не мења у односу на оно што је било до сада. Правосуђе је било урушено и раније, пре него што су дошли на власт, и наставило је на исти начин. Тако да се заиста слажем са том оценом.

Међутим, наш посао овде је да ствари променимо и да променимо боље. То што је неко направио катастрофалну реформу правосуђа 2009. године не значи да сад нова владајућа већина треба да ради исте и још горе ствари.

Струка је рекла јасно поводом овога, и Друштво судија и све судије од интегритета, да је ово једна погрешна одлука, односно да правимо два мандата за председника суда да је то погрешна политичка одлука. Чињеница да су се и раније судије бирале политички и да је био политички

утицај на њих не мења ништа на чињеници да нам је потребна промена, а не континуитет са оним што је било раније.

Значи, струка каже следеће – потребна је релативизација улоге председника суда, не јачање улоге, него релативизација. Онда се овде поставља питање, као, кад направимо два мандата, како ће то отворити већи простор за политички утицај на судије? Па, у ствари, ова једна одлука даје владајућој већини, а у Србији је познато, то грађани знају, да свако ко се дочепа власти мисли да ће на власти заувек и остати, па онда овим даје себи могућност да неког судију награђује или кажњава, зависно од послушности према власти.

Председник суда је најбржа спона између судства и извршне власти. Друштво судија јасно каже да највећи, односно најважнији канал притиска на судије иде преко председника судова, и то 44% од оних који су питани кажу да је то тако, док се велика већина, тај број нам није дат, уопште не изјашњава о томе, односно не жели да одговори на ово питање из страха.

Због овога је ово једноставно погрешно. Ово не треба радити. Струка нам каже да ово не треба радити. Оно што је потребно да буде за председника суда јесте то да он буде први међу једнакима, а не да се на овакав начин привилегује, и видећемо када дођемо до чланова 2. и 3, како изгледа та привилегија која се сада даје председницима суда.

Дајте да променимо ово. Дајте да коначно направимо један отклон од онога како правосуђе у Србији функционише одвајкада. Хајде једном да покушамо да постигнемо независно правосуђе. Значи, председник суда треба да буде први међу једнакима, не треба да добија привилегован положај и не треба да буде у ситуацији где може да задовољава налоге политичке већине и да на тај начин као послушан председник суда буде изабран на даље и добије привилегије које ћемо видети у члану 2. и члану 3. предлога овог закона. И члан 4. посебно, има амандман на њега о чему ћемо после говорити.

Значи, да поновим, треба нам релативизација улога председника судова а не јачање улоге председника судова. Сходно томе, требало би прихватити овај амандман, у ствари требало би да владајућа већина повуче овај предлог у целисти и мало је, заиста, бежање од одговорности да Влада не предлаже закон него користи посланика који ће ово да уради.

Питање које имамо код избора председника судова, и о овоме је говорио посланик Орлић, закон је такав какав је, Устав је такав какав је, политички се бирају и председници судија и судови. Кад кажем политички, мислим на Скупштину. Зато што владајућа већина која гласа на звонце, подсетићу вас, изгласава ово. Значи, ово није слободна дискусија посланика него, једноставно, налог партије која је на власти.

И друга ствар, оно из чега је потпуно јасно да је то тако, имамо такође предлог за председнике судова, који је део ове тачке дневног реда, где ништа не можемо да закључимо из биографија које су нам дате пошто никаквих резултата рада тих судија нема на основу којих би посланици уопште могли да донесу ...

(Председавајући: Колега Радуловићу, али то није тема више.)

... Да ли некога да бирају или не. Према томе, јасно је да се на политички начин бирају судије. То треба променити. Начин да се ово промени је, измена закона која би била добра, да не иде преко Скупштине него да судије бирају и да дају велико и богато образложење посланицима који би онда то потврдили, заједно са резултатима рада. Пошто се то не дешава, данас имамо политичке судове, то грађани знају, наравно, исто као што смо имали у прошлости, али ваљда владајућа већина жели да се хвали тиме да је поправила неке ствари а не да су ствари остале исте, као што је то лепо објаснио посланик Орлић. Хвала. (Аплаудирање.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ако се завршио овај масивни аплауз, како каже песма – тамбурало момче у тамбуру, је л' тако?

Мало је необично да се овде почиње расправа аргументом – ми треба да променимо оно што не ваља а не да оставимо лоше како је сада, а предлог у амандману који се подржава иде управо у смеру да се задржи како јесте, да се не усвоје измене и допуне, него да се задржи како јесте. Је л' то звучи као да има смисла? И једна и друга ствар, једна реченица, и ово друго поступање у исто време, тешко.

Што се тиче привилегија, ајмо још једном, шта значи могућност реизбора? Потенцијал. Да ли је унапред јасно ко ће вршити и ко ће се изјашњавати о том реизбору? Па не. Значи, све оно на шта се било ко жали, макар у теорији, макар измаштано, баш и треба да се поправи у пракси – кроз поступање судија, уколико жели да он сутра буде реизабран. Он не зна ко ће то радити, то унапред нико не може да каже. Шта се ко нада, његова је лична ствар, али ако хоће да буде реизабран, судија мора да буде сигуран да има одличан утисак код свих и да ће га имати у будућности. Је л' то тешко за разумевање? Ако је тешко за разумевање, онда морам да кажем – јасно ми је зашто се тако наступа у овој сали и зашто се тако дискутује и такви страшни аргументи износе. И онда ми је јасно зашто се за последицу добија један посто гласова на изборима, зашто се добија мање него што има неважећих листића.

А она песма завршава ту строфу речима – тамбура му од сувога злата. Вероватно злато плаћено доларима, али резултат је тамбурање узпразно и ништа осим тога. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику?

Затражите реч.

САША РАДУЛОВИЋ: Повређен члан 107. Пословника – достојанство Народне скупштине.

Поновићу вам шта је говорник изговорио: тамбурало момче у тамбуру, усијане главе, сирово, примитивно. Ово је вређање. Овакве ствари не би смеле да се износе у Скупштини. Такође, повређен је, наравно, и члан 106, где је говорник говорио о стварима које немају никакве везе са дневним редом. Он би да говори о председничким изборима, овоме, ономе... Ја не знам, ово је очигледно грађанима, извор овога свега сте ви, председавајући. И онда бих ја користећи ове изразе требало да се вратим на инфантилне карактеризације типа: „Лажољуб“ Арсић, „Лажољуб“ Ристичевић, „Крадољуб“ Вучић, „Блатољуб“ Мартиновић. Значи, морате да прекинете са овим. Ово није достојно овог дома.

Опомените посланике да не говоре: тамбурало момче, усијане главе, сирово, примитивно када се обраћају посланицима. То није примерено овом дому. И кривац је председавајући, који овакво понашање дозвољава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Чекајте, прво морам да вам одговорим, колега. Колега Орлић је говорио из права на реплику, а цитирао је неку песму. Е сада, тачно је, у праву сте, колега Радуловићу, ја сам највише крив за стање у Народној скупштини, јер чим изађете, макар мало, из теме дневног реда, требало је да вас зауставим. Сваког посланика. Па ако то није довољно, онда да искључујем микрофон. Па ако ни то није довољно, онда да идемо на опомене. Ако тако желите да водим седницу... Или да, рецимо, изнесите неистине и дајете предлоге који немају смисла а онда да вас ја у томе прекидам, као што је било када сте рекли – нека судије предлажу кандидате за нове судије, председнике судова. Па сада то не ради Друштво судија, то сад ради Врховни савет судства. Па ко је тамо? Па судије. Али због тога нисам хтео да вас прекидам.

Молим вас, одсад више нећу бити толико толерантан. Прошло је дванаест сати, а нисмо макли од првог амандмана.

Реч има народни посланик Саша Радуловић, по амандману.

САША РАДУЛОВИЋ: Још једном ћу образложити, пошто је у овој дискусији посланик Орлић, у којој је било пуно увреда, рекао и неке ствари које се заиста тичу материје, о томе бих да разговарам и да се некако манемо ових увреда које су, изгледа, председавајућем смешне.

Када направите два мандата за председника суда, онда сте практично политичкој већини у руке дали алат да може да награђује и кажњава председника суда зависно од његовог понашања у предметима. Када то спојите са тим да су председници судова најважнији алат притиска на судије, добијете те полуге политичког притиска на суд. Значи, ми треба да направимо помаке боље, а не нагоре. Овај помак, односно ова измена закона, како сте је направили, помак је нагоре, а нама треба боље. Ово је једноставна логика.

Ја се нећу изјашњавати о логици посланика Орлића, зато што је то непримерено. Говоримо о тачки дневног реда. Значи, објашњење, поновићу га још једном – када ово овако направите, дали сте алат политичкој већини да утиче, поставља и разрешава судије. Ојачали сте улогу председника суда, зато што он може несметано да крши сва правила, да прави недозвољени утицај на судије, како га они то пријављују. То струка каже. Значи, Друштво судија вам о томе говори. По томе, ево, ја ћу вам...

(Владимир Орлић: Ко то каже?)

Ајде да се чује ваше питање, па да могу да одговорим. Кажите гласније.

(Председавајући: Молим вас, колега Орлићу.)

Не ја вас, него ви мене. Кренули сте да питате, ево, изволите.

(Председавајући: Наставите, колега Радуловићу.)

Не, господин Орлић је питао нешто, па да га пустим.

(Председавајући: Не пита вас ништа. Наставите.)

А, значи, повукли сте питање. Пошто председници судова врше директан утицај на судије да пресуђују овако или онако, онда доносе одлуке да скину судије са предмета, да ставе неког другог судију, одређују ко ће добити предмет, управљају списима, много ствари, и то је у ствари центар корупције унутар судија.

Са правом струка каже да је потребна ревитализација улоге председника суда, а не јачање, у коме добија привилегије, о којима ћу говорити кад буде члан 2. и члан 3. овог закона на дневном реду, и бива заштићен, и још политичка већина има и шаргарепу и батину, у случају да тај председник суда ради или не ради свој посао онако како партијска већина то жели. Значи, да подвучем, председници судова су главни инструмент утицаја на судије и на рад судија у правосуђу и имају директну спону са извршном влашћу.

Због тога струка каже, Друштво судија, све судије од кредибилитета, да је ово погрешан пут и корак назад а не корак напред од онога где бисмо хтели да стигнемо, а то јесте, надам се, свима циљ – независно правосуђе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Жарко Мићин. Изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Даме и господо народни посланици, сматрам да амандман није прихватљив, јер мислим да је овај закон добар, с обзиром на то да сматрам да ће се продужењем мандата председника судова повећати квалитет и ефикасност рада судова.

Данас смо могли да чујемо од представника бившег режима неке квалификације за овај закон, па, рецимо, да је то брутално мешање у правосуђе, да су председници судова људи којима се мандат продужује зато

што им већина нешто дугује, па ако неко буде послушан, биће му продужен мандат и тако даље. Шта је то? То је, у ствари, њихова аутопројекција. А сада ћу вам рећи зашто је то аутопројекција.

Па ево, рецимо, то показује извештај Европске комисије из 2010. године, који је оценио њихову реформу правосуђа коју су они спроводили, па каже: „Поступак реизбора судија и тужилаца извршен је на нетранспарентан начин, чиме је угрожено начело независности судија.“ Тела која су одговорна за овај процес, Високи савет судства и Државно веће тужилаца, радила су у привременом саставу, што значи да та професија није била представљена на одговарајући начин и да је ризик од политичког притиска био висок.

Поред тога, ни у Савету ни у Већу нису именовани сви чланови, нису се примењивали објективни критеријуми за реизбор, утврђени у тесној сарадњи са Венецијанском комисијом Савета Европе. Судијама и тужиоцима није дата прилика да буду саслушани током поступка и нису им дата адекватна образложења за решења. Они који су били кандидати први пут, 876 судија и заменика тужилаца, именовани су без одржавања разговора са њима и примене критеријума који се заснивају на заслугама. Укупан број судија и тужилаца није на поуздан начин израчунат и, пазите, неколико пута је коригован пошто је реизбор већ био извршен. Судије које нису реизабране могле су да уложе жалбу само Уставном суду, а овај суд нема довољно капацитета да у потпуности разматра решења.

(Председавајући: Колега Мићин...)

И пазите сад ово, од 1.500 и више жалби решен је само један предмет. У том предмету је Уставни суд из процесних разлога поништио првобитно решење. Е тако је изгледало правосуђе пре 2012. године, господо, и они су нашли да нас критикују. Срамота.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману реч има народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Мислим да је крајње време да било ко ко овде говори води рачуна о изговореној речи. Што се тога тиче, ја морам пре свега да укажем на једну врло опасну појаву која се данас манифестовала у овом парламенту, а то је појава да се испољавају мотиви који указују на урушавање правосуђа.

Истакнута је једна чињеница да је председник суда први међу једнакима и да га треба релативизовати. И то кажу они који су апсолутни лаици, који апсолутно немају никакве везе са правном струком, а нарочито не са струком која се везује за носиоце правосудних функција.

Појам први међу једнакима је веома релативан појам, а председник суда по свом капацитету је знатно изнад тог релативног појма.

Знатно изнад. Ако је први међу једнакима, због чега му закон даје изузетно велику одговорност, немерљиво велику одговорност – одговорност да из његовог суда не изађу одлуке које су противне закону, одговорност да је организација рада у суду успешно устројена, одговорност да су одељења у суду устројена, одговорност да један судија не може да буде задужен са 500 или 1.000 предмета, а други са 20, одговорност да из судске праксе не излазе одлуке које су различите иако су из истог суда, што указује на уједначавање судске праксе? То је одговорност председника суда. По чему је он онда први међу једнакима? Он је знатно изнад тога да је први међу једнакима.

Друго, он одговара за материјално-финансијско стање у суду, и то у пуном капацитету. Нико други није одговоран осим њега како суд финансијски послује, зато што он полаже рачуне због чега није предузео мере уколико се у суду ради било шта што је противно и Пословнику о раду и правилима и финансијском пословању. По чему је онда он то тај кога треба релативизовати? Хоћемо ли да уводимо анархију у правосудни систем? Хоћемо ли да уводимо анархију у судове?

Зато ја кажем да је изговорена реч опасна, због тога што се сада у јавном мњењу ствара одијум према комплетном правосуђу, врло негативан. И то је циљ. Очигледно је да је то циљ. А тај циљ не сме да буде постављен овде.

Речено је да су председници судова извор корупције. Пазите – председници. У Србији има преко 100, близу 150 председника судова. Је ли то значи да спроводимо генерализацију да су сви они коруптивни, да су сви учиниоци противправног деловања у којима су садржана обележја кривичних дела? Људи моји, то су изузетно тешке речи, не само увреде већ нешто што може да буде јако опасно.

Говори се о томе да је рекла струка да се преко председника судова врши утицај. Струка је рекла. Која струка? Лично се осећам увређеним и повређеним, јер сам део те струке као адвокат. Ајде нека ми неко каже где је, именом и презименом, председник суда на било који начин подведен под утицај да донесе некакву одлуку или утиче на доношење некакве одлуке. Је ли то значи да треба овде извређати чланове Високог савета судства или Државног већа тужилаца који су управо те судије изабрали?

Поштоване колеге, народни посланици, мислим да је ова расправа изашла из оквира онога не само оно што подразумева дневни ред, већ и из оквира онога што морамо да водимо рачуна када говоримо у овом парламенту.

На крају желим да истакнем још нешто што ми се чини јако значајно. Када смо подржали ове измене и допуне Закона које је предлагач, народни посланик господин Мартиновић, предложио и стављено је на дневни ред, имали смо један мотив, а то је да се побољша квалитет рада у

судовима. Да ли може неко да оспори чињеницу да постоји велики број председника судова који су успели да распоред послова у судовима организују на најбољи могући начин, који су успели да допринесу уједначавању судске праксе, који су успели да Привредни апелациони суд у Београду на челу...

(Немања Шаровић: Који су то?)

Привредни апелациони суд у Београду, господине Шаровићу, на челу са досадашњим председником Мирославом Николићем, надам се и убудуће, новим председником, који ће ускоро бити изабран.

Даље, желим да истакнем да оно што изазива подсмех код других, за мене изазива поштовање, а то је поштовање за све оне председнике судова који су успели судове да поставе на здраве ноге и да судије у тим судовима раде посао: савесно, одговорно, професионално и независно. Судија је зависан само од закона. Он само не може бити независан од закона. Једино је закон ограничење које подразумева одговорност судија, у свему осталом је судија независан.

Што се тиче позивања да ли је нешто уставно или није, о томе ће одлуку донети, евентуално, Уставни суд, а да ли ће тако бити или неће видећемо. Господин Красић је изнео свој став. За мене он, стручно, изазива одређена, наравно, стручна размишљања, али нисам ни судија Уставног суда нити имам право да оцењујем било шта што подразумева да ли је нешто уставно или није.

У сваком случају, морам подсетити да ми у пракси имамо ситуације где су у многим професијама продужени статуси када је у питању радни век, и професорима и лекарима и многим другим. На то нико није реаговао. Сада када смо мотивисани да допринесемо раду и побољшању рада правосуђа, сада се то питање поставља. Наравно, свако има право да то питање поставља, ја то право ником нећу ускратити, али сви амандмани који су мотивисани на начин на који сам ја то сада изнео очигледно немају добру мотивацију, односно не треба да буду прихваћени јер је циљ сасвим супротан ономе што желимо да постигнемо. Хвала.

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На основу чега, колега Шаровићу?

(Немања Шаровић: Рекао је „господине Шаровићу“. Поменуо ме је негативно.)

Немате право на реплику. Немате, јер сте добацивали. Имате право на опомену.

(Немања Шаровић: Имам право. Рекао је и „господин Красић“.)

Имате право на опомену.

Петар Петровић, народни посланик.

(Немања Шаровић: Шта се рекли?)

Рекох, добацивали сте колеги док је говорио, тако да имате и право на опомену.

(Немања Шаровић: Није требало да одговара.)

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Господине председавајући, даме и господо народни посланици, долазећи јутрос на ову скупштину нисам имао намеру да узмем учешће у расправи, међутим, подстакле су ме многе колегинице и колеге својим досадашњим учешћем у расправи, изношењем низа чињеница, оцена, процена, тумачења, да и ја узмем учешће у овој расправи.

Прво, у много чему бих се сложио са уваженим колегом Јовановићем, који је говорио о судијама, о поштењу, о раду суда, председника суда и тако даље, па не бих одузимао време, али оно што посебно мене чуди јесте храброст од појединих народних посланика да, слободно могу тако да кажем, 99% председника судова назива корумпираним људима, људима спремним да раде нечасне радње и тако даље, без икаквих доказа, без икаквих чињеница да је неко негде у неком суду опште или посебне надлежности урадио неко дело које је супротно закону или моралу. То више говори о онима који то говоре, а не о онима на које би требало да се односи.

У Србији данас влада једно правило, а то је да сви знамо да будемо фудбалски селектори и да одређујемо тактику на фудбалским утакмицама, да судимо и пресуђујемо и да одређујемо ко је у праву а ко није у праву када је у питању доношење неке судске одлуке да ли у првом или у вишем степену.

Могу одговорно да кажем, пошто сам већ више година члан Високог савета судства, овде говоримо о председницима судова, да овај орган приликом разматрања пријава кандидата које подносе за упражњена места председника судова, врло савесно, темељно, одговорно разматра све те пријаве и на основу резултата рада и досадашњег рада као судија опредељује се кога ће од кандидата предложити Народној скупштини да евентуално буде изабран за председника неког суда.

Могу да кажем да се у досадашњој пракси није дешавало да може да прође неки кандидат који иза себе нема резултате, на страну то што ће Народна скупштина у дану за гласање одлучити да ли ће неком дати поверење да управља неким судом или не.

Да не заборавим да кажем да је на овај предлог закона дошло 33 амандмана, да је предлагач прихватио само један амандман. Одбор је такође прихватио тај један амандман, а остале амандмане је предложио Скупштини да не прихвати.

С друге стране, чуло се овде и мишљење, тумачење Пословника, Закона о судијама и тако даље да овде мора да буде присутан и неко из Владе приликом разматрања измена и допуна овог закона. То је основно или намерно непознавање, или стварно непознавање одређених

прописа, односно Пословника о раду Народне скупштине Републике Србије. Сваки народни посланик има право да предложи измене неког закона или да предложи потпуно нови текст неког закона. Такође, сваки народни посланик, па и моја маленкост, има право да предложи амандман на понуђене измене и допуне закона или на понуђени текст закона. Предлагач је тај који ће прихватити или неће прихватити предлог амандмана, а коначну реч даће Народна скупштина Републике Србије.

Овде су чак помињана и нека имена да се овај закон зове, односно да се ове измене и допуне закона, именом Пере, Мике или Жике. Ја се не бих упуштао у такве коментаре. То је најмање право некога да неки предлог закона назива именом неког судије или председника суда који је на тој функцији или треба да буде на тој функцији.

Ми смо 2013. године, као што је речено, правили нови закон о судијама и тада смо ограничили трајање мандата председника судова на пет година, али пракса је показала и то је др Мартиновић добро видео, а ми из већине смо то прихватили, да то није најбоље решење. Једноставно, дошло се до закључка да тим председницима судова треба омогућити, ако су својим досадашњим радом као председници судова заслужили и дали допринос раду органа на чијем су челу, да се кандидују још једном за функцију председника судова, али им истовремено нико не гарантује да ће бити поново изабрани. Рад и резултати рада ће бити мерило да ли ће неки председник суда коме истиче мандат бити поново изабран на ту функцију или ће га неки од противкандидата надмашити својим досадашњим радом и тај бити изабран за председника суда.

И оно што треба да знате, поштоване и уважене колегинице и колеге посланици, у многим судовима некада и нема кандидата из тих судова који желе или оцењују да су способни да буду председници судова, па се прибегава томе да се из непосредно виших судова бирају судије за председнике тих нижих судова. Толико о томе колико се трчи за функцијом председника судова.

На крају, када се говори о утицају председника судова, дуго сам у правосуђу и не могу да верујем да неки не знају основне ствари. Председник суда не може да усмери ниједан предмет, ниједну тужбу или жалбу према одређеном судији, јер то све иде електронски, тајновито и тако даље, тако да би онај чиновник који убацује те предмете у систем једва чекао да га председник суда позове и каже – тужбу или жалбу Мике Микића усмери према том и том суду. Па имао би га за вечна времена...

Тврдим да у Србији, можете ви да се смејете колико хоћете, али то је истина, не постоји председник суда који има храброст да позове чиновнике и да каже – тај и тај предмет усмери према том и том суду. А ви ме аргументовано демантујте. А нарочито немојте, молим вас, да се смејете и да причате о правди ви који сте 2009/10. године упропастили српско правосуђе.

(Радослав Милојичић: Били сте у коалицији тада.)

Тачно, али узмите тамо дискусије па ћете видети ко је за шта и како причао.

Желите ли можда да вам покажем, пошто чувам те дописе, имам их, господо народни посланици....

(Председавајући: Колега Петровићу, молим вас...)

...Где су од стране одређених општинских и окружних одбора неких партија долазили неки дописи са следећим текстом – мишљења смо или имамо став да тај и тај треба бити изабран за судију или да тај и тај не треба бити изабран за судију... Нећу партију да помињем да се не увредите.

(Председавајући: Колега Петровићу, ја вас молим, није реплика, причајте о амандману.)

Да закључим, Посланичка група Јединствена Србија подржаће Предлог измена и допуна Закона о судијама са прихваћеним амандманом и надам се да ће на овај начин и Народна скупштина дати допринос да српско правосуђе још боље ради, још ефикасније да ради, још правичније да ради и да заборавимо све ране које су нам нанели неки који су тврдили да историја почиње од њих. Хвала.

(Немања Шаровић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не чујем, колега Шаровићу.

По Пословнику?

(Радослав Милојичић: Пословник.)

А и ви исто?

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, повређен је члан 107. Пословника, који каже да је говорник на седници Народне скупштине дужан да поштује достојанство. Повредио га је господин Петровић када је рекао – немојте о реформи правосуђа да причате ви који сте га уништили реформом 2009. године. Правилно је морао да каже – немојте да причате ви са којима сам 2009. уништио правосудни систем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Завршили смо, колега Шаровићу.

Па немојте сада више. Не можете кроз повреду Пословника да причате политичке говоре.

(Немања Шаровић: То је истина, то је вређање достојанства скупштине.)

А то је по вама повређено достојанство? Није повређено ништа. Није повређено ништа.

По амандману?

Нема, колега Шаровићу.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Овог пута основ јављања је расправа по амандману и, искрено се надам, закључујемо и сумирамо наше утиске по питању члана 1. Искрено се надам, од јутрос ово траје.

Желео сам да напоменем да пре свега уважавам предлоге и образложења која је дао предлагач ових измена и допуна. С друге стране, нисам још увек убеђен да они који су за то да се обрише овај члан Предлога закона тачно знају шта желе или бар због чега то желе. Нисам сигуран, и сада можда још само две или три напомене, притом, не мислим на трећи круг исте песме са оним тамбурањем упразно, то ћемо сигурно да слушамо и данас и ко зна колико још пута. Одговараћемо већ кад буде.

Значи овако, када неко тражи да се обрише члан а притом даје аргумент да је ово решење закаснило, дакле не каже да је лоше него да је закаснило, па онда, очигледно, нама овде свима каже – није против њега. Прича против њега само да би причао. Мислим да то довољно говори на тему о чврстини аргумената, када неко овде расправља да ли могу или не могу председници суда да утичу на суд, или можда треба да буду потпуно менаџерске функције у питању. То није тема.

Дакле, ајмо још једном – питање трајања мандата. А ако ћемо да причамо о томе, али немојмо данас, апсолутно је немогуће третирати суд као предузеће па уводити професионалне функције. Дакле, није тема а нема ни шта да се каже на овој седници са овим предлозима ни у том контексту.

Шта је циљ? Још једном, слажем се са колегом Јовановићем, овде очигледно јесте циљ да се изазове одређени утисак код људи који ово гледају и када је реч о утиску према нашим институцијама, али кад је реч о оним празним причама, флоскулама и политичком маркетингу, коме, нажалост, присуствујемо овде кад год се неко са оне стране сале јави за реч, устане и штогод нам овде каже.

Но, ако је континуитет у том поступању и континуитет у резултатима, па ће онда опет да имају 1% на изборима, 2% на изборима, 5% у најбољем случају.

(Председавајући: Господине Орлићу, молим вас, о амандману.)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ал' то нису разлози да ми овај амандман прихватимо, па зато и позивам да га не прихватимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

По Пословнику, народни посланик Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, повређен је члан 107. и повредили сте члан 103. Пословника у делу који каже да народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника, да треба да наведе члан Пословника који је повређен и да има два минута да образложи. Ви то мени нисте дозволили.

И друга ствар, поново господин Орлић крши достојанство Народне скупштине. Он је рекао, ако нисте пажљиво слушали проверите стенограм, да када год се јави неко са супротне стране сале добијамо празан говор, добијамо флоскуле, тамбурање упразно и тако даље. На тај начин он

је омаловажио све посланике који седе у супротном делу скупштинске сале у односу на њега и вама је то нормално. То онда није тамбурање упразно.

Да ли је то аргумент у складу са првим чланом закона о којим амандманима расправљамо тренутно? Је л' то правни аргумент? Је л' то логички аргумент? Какав је то аргумент? Или је то омаловажавање? То је чисто омаловажавање и ви сте то дозволили.

Малочас сте направили још једну крупну грешку. Током свог излагања господин Неђо Јовановић је поименце поменуо судију, навео функцију, навео који је суд, име и презиме човека и рекао – е тај добро ради. Неђо Јовановић као адвокат и као народни посланик из владајуће коалиције у скупштинској расправи поименично одређује који је судија добар, који није, који је председник суда добар, који није, и ви тврдите да нема утицаја. Како ће тај председник суда да се замери Неђи Јовановићу или неком другом, или ће сви други размишљати – дајте да и ми будемо кооперативни, да и нас на наредној расправи похвали Неђо Јовановић или неко други из владајуће коалиције, па да се можда квалификујемо за тај други мандат?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колеге, мислим да почињете полако да претерујете у неким стварима. Сви помало.

Немојте да добацујете.

А ко може да каже да ли је неки кандидат добар или лош, ако не народни посланик?

Да ли желите да се изјасните о повреди? (Да.)

Желите, у реду је.

(Немања Шаровић: Господине Арсићу, одузимате ми право да се изјасним.)

Рекао сам да желите да се изјасните. Не треба.

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала, председавајући.

Наставља се иста пракса вређања посланика, тамбурање упразно, политички маркетинг. Ајде да се вратимо на тему, пошто увреде заиста не решавају ништа. Грађани гледају и чуде се на овакав начин расправа...

(Председавајући: Немојте, господине Радуловићу, да радите мој посао.)

Можемо да се не слажемо око нечега, али не да се вређамо.

Ове измене закона и овај члан 1. јача улогу председника судова. Струка каже, судије кажу да је потребна релативизација улоге председника суда. Такође струка каже да су председници судова главни инструмент утицаја на судије, односно главни извор притисака на судије да суде овако или онако.

Ценим да уважени колега из Јединствене Србије мисли да то није тако, међутим, грађани се са тим не слажу пошто знају на који начин

председници судова ведре и облаче по судовима, и практично овим добијају ојачану позицију са које могу то да раде и да добију политичку награду од оних који су на власти у време када су они изабрани за судије и када се бирају за судије.

Оно што је битно је да поправимо ствари, а не да идемо уназад. Ово је корак уназад. И као што је посланик Орлић говорио, како је све исто овако било пре, па и сада, па као што се чудимо, па не ваља ни како је било, не ваља ни како је сада, још је горе да правимо кораке у погрешну страну, односно да чинимо ситуацију још гором и отварамо политичким странкама, односно политици још већу могућност утицаја на правосуђе.

Значи, да поновим, струка, судије, судска грана власти каже да је ово погрешан корак, да је потребна релативизација улога председника суда, а не јачање. Због тога ћемо и гласати против овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто видим да не могу да се смире страсти, одређујем паузу од два минута.

(После паузе – 13.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Три сата смо на првом члану и расправљамо о неколико ствари које овај члан мења у постојећем закону. То је, пре свега, мандат председника суда који се сада скраћује са пет на четири године, али и могућност да може још једном бити изабран председник суда за председника истог суда.

Оно што није речено и што је моја бојазан, то је, у ствари, да се изменама овог закона ствара једна нова класа, категорија судија, односно професионални председници суда, и да се, кад заврше четири плус четири године, ако су по вољи извршне власти која их бира на место председника суда, неће ту завршити њихов пут и каријера. Они ће отићи у други суд да тамо поново буду председници судова, и тако до краја, до пензије, а питање је да ли и до пензије, јер су ови следећи чланови тако нејасно написани да је ово можда доживотна функција председника судова.

Да сам у праву, поштоване колеге, прочитаћу вам реченицу из објашњења члана који се мења, који је написао предлагач закона, који каже: „Ограничење избора на још један мандатни период не односи се на случај избора једног лица за председника другог суда.“ То значи да то лице може бити бирано за председника другог суда два пута, значи унедоглед.

Једини услов, ако се усвоје ове измене и допуне закона, који ће председници судова морати да испуне то је да буду одани владајућој већини, и то је разлог зашто ова измена и цео овај закон не сме да се прихвати. То је разлог зашто је Друштво судија рекло – не могу по хитном поступку, без јавне расправе, без мишљења Високог савета судства да се усвоје овакве измене. Али све то очигледно није довољно.

Овде постоји јасна намера да се судови потпуно ставе под контролу. Слажем се са колегом Неђом Јовановићем који је говорио да није председник суда само први међу једнакима. Он има велике одговорности и надлежности, а сада је намера да се стави под директну контролу извршне власти, јер ако не радите по вољи извршне власти, нећете бити изабрани поново. И зато је та могућност била укинута претходним законом, да не би могао председник суда у току свог мандата да се уцењује реизбором, да се на њега врши притисак, да застаревају случајеви, као што је случај Карића, Цанета и разних других које можда и не знамо, и разни други начини манипулације у раду председника суда.

Ово је корак уназад. Корак који додатно јача утицај извршне власти на судску власт. Ми имамо ограничења у нашем уставу. Имамо ограничење у нашим законима и, ако хоћете то да мењамо, хајде да покренемо ту расправу. Расправу о Уставу смо покренули овде пре две године, трајала је два месеца и престала је.

(Председавајући: Колега Ђуришићу, о амандману, молим вас.)
Извињавам се. Враћам се.

Значи, овај закон, са овом реченицом на крају на коју досада нико није скренуо пажњу, то је да може да буде биран поново за председника истог суда, то отвара врата да оде у следећи суд, па у неки други, па у неки трећи и тако до краја свог живота, по свој прилици, само да буде одан владајућој странци. И то је још један разлог зашто не треба гласати за овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Јасно ми је, господине председавајући, вероватно и вама, да имате селективан однос према посланицима власти и опозиције. Нисам хтео да рекламирам Пословник, нисам хтео да развлачим расправу, мислим да је сваком ко гледа ово јасно да ту постоје двоструки стандарди.

Колега Јовановић је поставио неке умесне примедбе и због тога сам узео још ово преостало време да одговорим.

Шта је тема? Да ли се овим изменама о могућношћу реизбора председника суда поспешује контрола и омогућава боља контрола судства од стране извршне власти или не? Мислим, као и већина мојих колега, да се тиме омогућава контрола судства од стране извршне власти и зато сам против ове предложене измене.

Уопште не значи, ако је неко од нас колега рекао у заносу полемике или жара или поставио дилему у вези са тим, да је већина суда или да су већина председника суда корумпирани, то је апсолутно нетачно. Желим у своје име и у име већине колега да се од тога оградим. Наравно да већина суда и судија ради добро, наравно да већина председника суда савесно ради свој посао, али закони се генерално баве и

односе управо на оне који то не чине или који нису склони то да раде. Зато је право питање да ли се на овакав начин омогућава да власт некад, не знамо која, имагинарна власт преко неког имагинарног председника суда на тај начин контролише и утиче на одлуке које судови доносе? Да, мислим да се омогућава. Практично је довољно да имате једног председника суда, једног или двоје судија који су склони да га слушају и ви можете успоставити директну контролу над одлукама које тај дотични суд доноси.

О томе се ради, а нипошто о жељи да се генерално постави дилема и неповерење у рад судова широм Србије. Значи, већина људи ради савесно свој посао, одговорно ради свој посао и треба да имају нашу подршку, али, нажалост, као у свим струкама има и оних других и другачијих и управо они треба да буду обесхрабрани, а не подстакнути и охрабрани одлукама које ми доносимо.

Због тога предлажем, као и већина колега, рекао бих и већи део стручне јавности, да се овај предлог закона не усвоји, да се не омогућава та врста реизбора, јер ће онда заиста председници судова долазити у повлашћен положај у односу на своје колеге. Они треба да знају да ће се вратити кроз четири или пет година и имати исти статус као своје колеге, па ће онда док обављају ту функцију бити савеснији и мање се трудити да излазе у сусрет власти, било којој власти, а више да суде по правди и воде рачуна о праведној расподели надлежности које су у њиховом делокругу.

Због тога мислим да је овај предлог лош и волео бих, заиста немам никаквог интереса нити користи, када би предлагач одустао или барем још једном преиспитао ово своје решење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Правосуђе јесте грана власти, као што је и законодавна и извршна власт, и врло битна ствар. Бројни грађани Србије имају додирне тачке са правосуђем и све нас треба да забрине чињеница да преко 80% људи не верује правосуђу. Код нас чак и бракоразводна парница траје више од деценије. Пре неки дан сам чуо да је једна окончана у Смедереву после 11 година. И то је озбиљан проблем.

Е сад, хтео бих да се позовем на неке моје колеге. Рецимо, прво, колега Арсић, који каже да народни посланик треба, може и дужан је да указује на одређене чињенице. Колега Ђукановић, који је у свом излагању указао...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хоћете ли да говорите о амандману, молим вас?

(Срђан Ного: О амандману и причам, господине Арсићу.)

Не, не говорите о амандману. Држите политички говор.

СРЂАН НОГО: Господине Арсићу, молим вас, да ли сам ја једини посланик који нема право да говори? Управо образлажем зашто сматрам да не би требало прихватити овај закон и позивам се на аргументе које су изнели и други посланици.

Колега Ђукановић је сам рекао да и он сматра да има пуно пропуста у раду правосуђа и да многа лица која су морала бити процесуирана и осуђена нису. Колега Јовановић је указао на значај председника судова и апсолутно је тачно објаснио положај и улогу председника судова у српском правосуђу. Чак је могао и још више да потенцира, мислим да је њихова моћ далеко већа него што је он рекао.

Подсетићу вас да смо ми у новембру изгласали један закон, овде у Народној скупштини, којим смо унели одређене измене и реорганизацију правосудних органа по питању борбе против корупције и да је предлог тог закона потписао председник Владе, који је такође указао да постоје бројни проблеми у раду правосуђа и да је зато потребно извршити одређене промене, јер није био задовољан радом истих у борби против корупције, која је велики проблем у овом друштву.

То указује да стање у правосуђу није добро. И сам колега Орлић је малопре рекао да владајућа већина треба да сноси највећу одговорност за стање у правосуђу. И то су све чињенице са којима бих се ја сложио и које користим као аргументацију у моме обраћању.

Е сада, постављам вам питање – када све то знамо што сте ви из владајуће већине изrekli, како је могуће да смо задовољни радом председника тих истих судова који су, ево сад управо, при окончању својих мандата? Јер, 2013. године доносили смо један закон, данас мењамо овај закон, а ви нигде не наводите који су вас то разлози у пракси определили да ми њима сада можемо да дамо још један мандат. Имамо управо ове чињенице, да људи који су изузетно битни за рад правосуђа, како каже колега Јовановић, креирају успех таквог правосуђа где сама владајућа већина није задовољна стањем и поступцима. Да не говоримо о грађанима. То је један озбиљан и велики проблем.

Ја сам као народни посланик указивао управо на проблеме у функционисању правосуђа који, ево, не морају да имају везе са политиком. Да ли је, рецимо, тај председник Трећег основног суда, који има уговор са „Пиреус банком“, који је надлежан за све спорове „Пиреус банке“, који има судију...? Малопре је колега Јовановић рекао да он треба да се стара да изађе законита одлука из суда. Ја сам министарки правде Нели Кубуровић у петак предао ЦД са аудио-снимком који доказује фалсификат записника који судија Гркинић ради у једном кривичном поступку. Где је ту реакција? Ја управо као народни посланик покушавам да укажем да постоје озбиљни проблеми у раду српског правосуђа. Овај закон не решава ниједан проблем.

Проблем са овим законом је што оснажује овај проблем, јер председници судова нису у великој већини случајева добро радили свој посао и то је нешто најблаже што може да се каже. Неки број председника судова, нарочито оних најзначајнијих, директно су умешани у разне криминалне афере.

Волео бих да добијем одговор на још једно врло важно питање. Пошто овде има неких људи који су изузетно добро обавештени, да ли они знају коме је однео Ненад Ковач новац, ком опозиционом политичару, са којим је пио вино у његовом подруму када је узео од Зорана Ћопића Ћопе новац који је опран од клана Дарка Шарића? Значи, Ненад Ковач коме је однео, у чијем подруму...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Ного, изричем вам другу опомену. Немам ништа против вашег питања, али питајте када буде за то време.

Право на реплику, народни посланик Владимир Ђукановић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Чини ми се да ме је неко апсолутно погрешно протумачио, а и директно поменуо. Заиста молим, пошто нисам овде неко ко жели нити да се свађа нити препире, само бих заиста замолио колеге, немојмо да полазимо увек од тога да су све судије лопови, корумпирани и не знам какви, и да ће онда сваки тај председник суда бити отприлике неко ко ће да буде неки шеф мафије у том суду, а да ће ови сви морати да раде за њега.

То није нормално размишљање. Те људе ми бирамо овде. То су људи који су завршили правни факултет, положили правосудни испит и годинама били у струци. Како је могуће да људе карактеришемо на тако ружан начин и сад кажемо – тиме што им омогућавате да поново буду председници суда, е тиме вршите притисак на њих? Зашто? Ја чак тврдим да се овим побољшава рад тог председника суда, јер да би био поново изабран, он ће се ваљда трудити што боље да ради.

На крају крајева, нисмо ми меродавни да оцењујемо њихов рад, него постоје институције као што је Високи савет судства. Па нећете ваљда да неко од нас посланика, а огроман број нас ни нема правни факултет, ја имам, али има колега који немају, па не мислите ваљда да су они компетентни да оцењују да ли неки судија добро ради или не и какву је пресуду донео или није? Постоје надлежне институције, тамо се наравно то оцењује и то онда нама долази овамо као предлог. Према томе, немојмо да полазимо од тога да су све судије лоше.

Да ли је стање у правосуђу добро? Па није. Да ли је у целом друштву добро? Па није. Има и добрих и лоших страна, али не можемо комплетно правосуђе оцењивати као негативно. То вам је онај систем – ако је неки Никола лош, хајде да мрзимо Светог Николу. То није нормално понашање и заиста бих вас замолио да тако не вређамо судије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Два минута, колега Ђукановићу.

По Пословнику, народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Повредили сте члан 104. и дозволили сте колеги Ђукановићу право на реплику. Члан 104. каже да само уколико сам погрешно протумачио његово излагање или сам увредљиво говорио о уваженом колеги, а ја то нисам урадио, ни једно ни друго. Само сам рекао

да се слажем са тврдњом и констатацијом коју је колега Ђукановић изнео, као што се слажем и са констатацијама које је опет сада поновио, да је стање у друштву лоше и да је стање у правосуђу лоше, али нисам генерализовао ствари, господине председавајући.

Прво, не знам како је он добио право на реплику, јер се мени ускраћује право на реплику када ме вређају, а са друге стране, како се тумаче моје речи да сам ја генерализовао ствари када управо нисам. Ја конкретно именујем одређена лица, тачно именом и презименом, да ли су судије, да ли су лица ван суда, који врше криминалне радње и који су највећи проблем српског правосуђа. Позивам владајућу већину, хајде, људи, да се промени... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Јесте ли сте завршили?

(Срђан Ного: Ја немам право да образложим повреду Пословника?)

Образложили сте.

(Срђан Ного: Постоје неки аршини за народне посланике а други за мене?)

Образложили сте повреду Пословника и нећемо сада о томе. Значи, ви сте рекли да није колега Ђукановић имао право, а ја сматрам да јесте, јер сте његовој дискусији, потпуно, да кажем, променили смисао.

(Срђан Ного: Да ли ја имам право на реплику кад је он променио моју дискусију?)

Не.

(Срђан Ного: Како ја немам право а он има?)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, јавио сам се ја по амандманима давно, али сам дочекао овај мој амандман да би уопште могао да говорим. Оно што сам говорио, говорио сам о повредама Пословника, о злоупотребама других колега...

Господине који се јављате, да вам не помињем име да вам не дам право за реплику, ова господа која окрећу леђа, ови фино васпитани и тако даље, ни њима нећу да дам право на реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: О амандману, колега Ристичевићу, молим вас.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Говорићу о амандману колико су говориле и све друге колеге.

Наиме, ја тврдим да је предлагач у праву и вољан сам чак да размислим да повучем мој амандман, али се овде превише прича како нешто није уставно, а то причају они који су неуставно изабрали председника Врховног касационог суда. Да вас подсетим да је тај

председник изабран противуставно и да је то оценио Уставни суд, који су они одабрали 2009. године. Дакле, и њихова селектирана постава Уставног суда је оценила да њихов председник Врховног касационог суда није био изабран на уставни начин. Зато што је изабран прво председник Врховног касационог суда, па онда судије. То је, колеге правници ће се сложити, као кад би изабрали председника парламента, па онда бирали посланике. Председник Врховног касационог суда требало је да се бира на основу мишљења прве седнице коју треба да имају судије.

Такође, овде је говорено да је незаконито, противуставно овај председник, онај председник. Да вас подсетим, а то старије колеге знају, то говоре они који тренутно нису ту а који су били председници Владе када су тужиоци постављани одлуком Владе, и то из састава кабинета господина Батића. Дакле, нама се дешавало да Влада именује тужиоце од чиновника из министарства Владана Батића.

Председник те владе данас прича о неуставности. Председник те владе прича о неуставности, да ово није уставно и тако даље, прича он и при томе не штеди чланове фамилије и каже – кад је неко јавна личност, то мора све да се зна. Па ја питам – да ли је његова супруга Бисерка Живковићу у Тужилаштву за ратне злочине имала правосудни испит када је почела да ради тамо или је накнадно положила?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ристичевићу, молим вас, говорите о теми дневног реда, а говорили смо о амандману.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Говорим. Кажу да није уставно продужити мандат председницима суда они који су у Тужилаштву за ратне злочине ставили бившу министарку правде на мени непознат правни начин. Вероватно да би се судило само онима који су Срби и вероватно су желели да појачају и тај састав, и ништа од тога није било уставно.

Такође, о председницима суда и против продужења мандата причају они који су избацивали људе из воза само зато што говоре енглески. О председницима суда говоре они чији су коалициони партнери продавали имовину извесном Ђопићу, сад то приписују нама. О председницима суда причају они који су, док су били савезни министри иностраних послова, продали зграду „Ушће“ фирми која није била регистрована када је конкурс био објављен. О председницима суда, ја причам о председницима суда, је л' вам дато четири године, причају они који су били мајстори транзиције.

И председници суда које ми бирамо и продужавамо право на још један мандат треба да знају да судска власт служи да штити и кажњава, треба да штити невине, а кажњава криве, а овде су неки од мајстора транзиције који су изузетно криви, рецимо, за приватизацију ДИН-а, управо они које суд треба да казни, виноделце. Ови што су продали Дуванску индустрију „Ниш“, а нису, као, пушили. Дакле, њих треба да казни, да казни криве а да штити невине. И коначно је време за то, и председницима

суда ја то управо препоручујем, да у свом наредном мандату или у новом мандату, у првом или у другом, воде рачуна да судови којима председавају штите невинне а кажњавају криве. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Арсићу, рекламирам члан 108. Пословника. Молим вас да имате исти аршин и према колегама из опозиције и према колегама из власти. Рекламирам члан 108, да се о реду на седници Народне скупштине стара председник Народне скупштине или председавајући.

Молим вас, господине Арсићу, да објасните колеги Мартиновићу да не галами нон-стоп када се ја или неко из Демократске странке јави за реч. Молим вас да будете исти, да имате исте критеријуме. Ви то обично радите, али не знам шта вам је данас. Што даље и данас то не поштујете. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да није прекршен став 108.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

У реду, изјасниће се.

По Пословнику, народни посланик Срђан Ного.

СРЂАН НОГО: Прекршен је члан 106. и члан 109. Пословника. Ја бих хтео да ми одговорите какве везе са темом има оно што је излагао претходни говорник и да образложите како може да се примени на мене члан 109 а, рецимо, на њега не може, односно образложите ми зашто сте ми изrekli другу опомену. Јер ја сам исто говорио о председницима судова, баш на идентичан начин као уважени колега пре мене.

Да ли је разлог за вашу данашњу нервозу и лоше вођење седнице управо то што ја причам, па вам то можда смета и имате неке притиске, али морате да знате, ја немам проблема да износим неке ствари које очигледно овде многима сметају. Тако да мене нећете моћи ућуткати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Ного, ви сте добили опомену зато што сте рекли – а сада да поставим и једно питање. Ко ме?

(Срђан Ного: А то је забрањено?)

Када нису посланичка питања, јесте.

(Срђан Ного: А колегама преко пута је дозвољено? Зашто нису исти аршини?)

Тако да вас молим, ако имате нека сазнања, обавестите Републичко јавно тужилаштво. Посланик сте, можете преко Одбора за правосуђе да пратите ток предмета и ваше кривичне пријаве, имате право.

(Срђан Ного: Због постављеног питања ја сам добио опомену. Само хоћу да уђе у записник да сам добио опомену због постављања питања.)

Добили сте опомену зато што се нисте придржавали дневног реда. После више претходних упозорења.

(Срђан Ного: Да ли сте ме упозорили непосредно током излагања?)

Господине Ного, одузимавам вам реч.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Мариника Тепић, народни посланици СДС-а, народни посланици СРС, народни посланици ДС и народни посланици Посланичког клуба Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Срето Перић. Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, па, време најбоље прецизира, односно утврђује да ли је неки законски предлог добар, или лош. Мислим да нико од колега овде није спорио предлагачу да предложи оваква закон. Мада лично мислим не би било у супротности ни са Пословником о раду Народне скупштине, напротив, било би добро да је министар правде данас овде када ми говоримо о овом закону.

Због чега? Па, ако је улога председника суда важна, а јесте, лично мислим да је улога министра правосуђа изузетно важна, изношење неких запажања одређених народних посланика сигурно би могло да послужи у пракси министру правде.

Још једном кажем, не оспоравамо предлагачу да има ово право, а друго је питање да ли је требало предложити ове измене и допуне или нешто друго, а то значи, ево, ја сам поново погледао и подсетио се Закона о судијама, и да је, рецимо, предлагач предложио да се мења члан 6. овог закона, који каже: „За штету коју судија проузрокује незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија“, па ако се деси да Република Србија исплати ту штету коју је несавесним и незаконитим радом проузроковао судија, онда она може да тражи накнаду од судије. Не да може, него морала би да тражи. Онда би постало видљиво за грађане Србије, односно за људе који се обраћају, односно странке које се обраћају суду да постоји и та судијска одговорност.

Да не бих сада био непрецизан, морам да кажем, највећи број судија као и председника судова одговорно, квалификовано, савесно врши свој посао. Да ли то сви раде тако? Па наравно да не раде. Судија је пре свега човек, па и други греше, а да не говорим о политичком утицају, када судије свесно и намерно греше, али нема тог представника политичке власти који би могао да утиче на судију или на председника суда да донесе неку незакониту одлуку уколико би он морао да сноси последице те незаконите одлуке. Е онда би он рекао – извините, ја не желим тако да поступа. То нама треба.

Да је предлагач предложио да се мењају још неке друге одредбе, ми бисмо можда били спремни да прихватимо такав предлог. Али ово што је предложено нити ће допринети квалитетнијем правосуђу нити ће допринети да грађани Србије који се појављују као странке код судова пре реализују неко своје право ни имати правично суђење и све оно што је прописано Уставом и законима везано за правосуђе. Одредбе које се предлажу за промену, то је отприлике три четвртине када закон ступа на снагу.

Ја слушах све колеге када говоре о овоме и сматрам да нема идеалног система за избор судија и председника судова, чак ни када би то радила искључиво струка или да је комбиновано, као што имамо у овом моменту, ради и струка и ради Народна скупштина када се ради о избору судија први пут на мандатни период од три године или када је у питању избор председника судова.

Било је оспоравања народним посланицима што уопште говоре о томе, а верујте ми, ја пажљиво саслушам све излагаче, све народне посланике који говоре на ову тему, и не опредељује ме да ли ћу више пажње поклонити изјавама или ономе што говоре колеге то што су неки дипломирани правници, или онима који имају радно искуство везано за област правосуђа, или неким другим народним посланицима, јер једноставно чињеница је да као народни посланици имамо право да говоримо о свему што се налази на дневном реду, али мало је чудно објашњење једног народног посланика који каже да је више у складу са Уставом ако мандат председника суда траје четири године, а уставна категорија је председник Врховног касационог суда и тамо је речено да његов мандат траје пет година и да не може поново бити изабран на ту функцију.

Колега Зоран Красић је већ образложио, није неуставна чињеница скратити мандат са пет на четири године, али продужити мандат и омогућити осталим председницима судова да могу још једном, укупно два пута бити изабрани на функцију или дужност председника суда у истом суду, доводи сад у неравноправан положај председника Врховног касационог суда као највишег представника судске инстанце у Србији. Значи, он може и мора само једном да буде биран, а председници осталих судова у Србији могу да буду изабрани два пута на ту функцију.

Омогућити председнику суда да буде на тој функцији пет година, што је било досада, оставити му могућност да још једном буде биран на четири године, значи укупно девет година, а правдати то чињеницом да је потребан континуитет, то је за мене апсолутно неприхватљиво. Што значи, неком треба да буде 20 година председник суда да би научио. Ако је у Уставу речено да је могуће само један мандат, онда треба бити доследан и спровести то тако до краја.

Покушао сам да пронађем разлог због чега ове измене и допуне није предложила Влада. Још једном кажем, не спорим да то може сваки народни посланик да уради, али то има неки свој разлог. Чињеница је да овај закон није у складу са Уставом. Влада није хтела да узима на себе ту одговорност па је онда договорено, а иначе о изменама и допунама овог закона на овакав начин у стручној јавности се говори већ дуже од годину дана па се оставља могућност, односно обавеза за народног посланика да он предложи измене и допуне тог закона.

Ми у овом моменту немамо много председника судова који би иначе, и испунили су услове за одлазак у пензију, али довољно је да постоји један или два због којих се то ради па доводи у сумњу остали број. Наравно, нису овим одушевљене ни судије, ни председници неких судова, јер се отприлике има у виду због кога се то ради.

Наравно, ја мислим да ће овим бити обухваћен један председник суда, који би, када ми не бисмо били принципијелни, могли бисмо да кажемо могао да буде председник суда доживотно, а ради се о једном основном суду; то је Основни суд у Пожеги, где председник суда нема старих нерешених предмета, добро организује рад тог суда, заиста ради добро, али ми смо принципијелни, и свеједно, рачунамо да је он за све те године колико је био председник суда помогао и оспособио још неког да може да буде исто тако добар председник суда.

Постоји једна народна изрека која каже – боље је једном показати него сто пута казати. То значи, ако председник суда квалитетно, стручно, савесно и одговорно обавља своју дужност председника суда, он ће сигурно имати, односно приликом његовог одласка у пензију неко следећи биће у таквој позицији да такође може ту функцију да обавља на изузетно добар и квалитетан начин.

Судијска функција престаје навршењем радног века, осим ако је неко председник суда. И овде постоје законске одредбе које су тачно побројале кад престаје судијска функција и немогуће је, значи, функција председника суда се изводи из тога што је он стално изабран на судијску функцију. Она је истекла, он ће и даље наставити да обавља дужност председника суда, самим тим се њему продужава и функција судије. То је као кад би оно што је неко родио могло да роди оно што је њега родило.

Ако то у природи није могуће, не треба ни оно што можемо да регулишемо законом, и ви имате ту неку већину и могли бисте данас да донесете одлуку да можда данас није понедељак него неки други дан, али то просто нема смисла, то није ни од каквог значаја и није уопште од утицаја. Не постоји ниједан разлог да се овај закон прихвати. Он неће довести ни до каквог квалитетнијег и боље решења. За мене је апсолутно неприхватљиво да због континуитета наставка функције председника суда треба ово донети и променити.

Наравно, ми смо поднели амандмане, ми из Српске радикалне странке, на све чланове овог закона како закон не би ступио у правни промет, јер он не доводи ни до квалитетнијег и бољег решења у области правосуђа, а свакако да је много и лоших суђења, да има и лоших судија и да има дугог чекања на правду, као и све то што је присутно у нашем правосуђу, али ово се неће поправити тиме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има, по амандману, народни посланик Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Образлажући амандмане које смо поднели на предлог који је поднео колега Мартиновић говорили смо о томе да је намера која је евидентна из свих ових предложених измена намера која треба да омогући да се потпуно озакони и да се прошири политички утицај који се реализује, по речима судија, не по речима политичара, грађана, него по речима самих судија, значи који се примарно реализује преко председника судова.

Све анкете говоре о томе да судије трпе политички притисак и све анкете говоре да се то највише реализује кроз председнике судова, а намера шефа посланичке групе је да се дуплира мандат, потпуно несувислим образложењем да председник Врховног касационог суда има мандат од пет година. А ја вас подсећам да је председник Врховног касационог суда и уставна категорија и да је то предвиђено Уставом, и да сте ви заправо хтели да председнике осталих судова ставите, односно да дате могућност краћег мандата како би уставна категорија била поштована.

Напротив, ви сте се ругали и функцији председника Врховног касационог суда тиме што ће мандат председника основних судова бити могућ два пута по четири године, иако смо имали невероватна образложења, која се косе по логици, да је осам година мање од пет година. Овај други...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колегинице, говорите о амандману.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Дакле, прва намера је била потпуно јасна, да је супротна мишљењу судија, супротна независности судства, супротна начелу забране дискриминације, супротна Акционом плану за Поглавље 23, а предлог измена у члану 2. је врло могуће супротан и Уставу те разумем намере да управо ово предлаже шеф посланичке групе а не Влада која прихвата и која је стала иза овога.

Дакле, у овом члану који је колега Мартиновић предложио заправо говори се о томе да мандат судије престаје када се стекну услови за старосну пензију а заправо тада не оду у пензију, уколико је председник суда, него да остане на тој функцији председника суда док не истекне мандат председника суда.

Морам да вас подсетим да је услов за избор на функцију председника суда вршење судијске функције. Вршење судијске функције је старије у односу на функцију председника суда. Не можете бити изабрани за председника суда уколико нисте судија, те је ово потпуно невероватно и ставља у положај дискриминације председнике судова, којима већ и кроз 1. члан покушавате да дате већи значај и да појачате улогу, да омогућите дупли мандат, а овим стављате и председнике судова у повлашћени положај у односу на колеге судије. Потпуно невероватно.

Аргументација која се налази у образложењу измене овог закона је невероватна. На сва питања која смо поставили нисмо добили одговор. На основу којих то процена, на основу којих анализа је дошло до оваквог предлога, на основу које јавне расправе? Зашто по хитном поступку? Какве ће то негативне последице трпети уколико се политичке намере да се озакони простор за политички утицај на председнике судова не остваре? Дакле, неприхватљиво је да се привилегују председници судова на уштрб других судија. То је потенцијално супротно и Уставу Србије, члану 21, и то ће тек омогућити да се отворе нови проблеми и нова питања уколико, нажалост, будете усвојили овакве измене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Овај члан је споран с обзиром на то да је у директној супротности са чланом 59. Закона о судијама.

Чуди ме да је предлагач, доктор Мартиновић, могао да направи овакав превид. Наиме, члан 59. Закона о судијама говори о престанку радног века судија и каже да, онако како данас тренутно важи, „судији престаје радни век када наврши 65 година живота, по сили закона. Изузетно од става 1. овог члана, судији Врховног касационог суда престаје радни век када наврши 67 година живота, по сили закона.“ То каже 2. став.

Значи, ако је предлагач желео овом нормом коју овде предлаже да поред функције председника суда продужи и судијску функцију, како је написао, он је морао то да напише, тај изузетак, у члану 59, јер ћемо овако имати два члана који су међусобно супротстављени. Значи, члан 59. каже да судији престаје радни век када наврши 65 година, по сили закона. Тачка. И онда набраја само један изузетак. Значи, ова измена закона у члану 74, где се поред продужетка мандата председника суда када судија напуни 65 година продужава и судијска функција није добро написана и мора да се промени, а најбоље је да се обрише. И то је наш предлог, да се обрише члан 2. предлога закона који је поднео колега Мартиновић, јер уноси конфузију у сам Закон о судијама. Направиће проблем као и члан 1, као и члан 3.

Желим сад да кажем нешто о томе како је тај члан 59 изгледао. Он је до 2013. године, када је дошла нова власт, дозвољавао да судија остане евентуално још две године на судијској функцији, по захтеву

председника суда, и о томе је одлучивао Високи савет судства. Тада је владајућа већина, 2013, рекла – не, сви морају са 65 година живота или 40 година радног стажа да иду у пензију, свима мора да се заврши радни век. Е онда долази први изузетак, 2015. године ставља се овај изузетак за судије Врховног касационог суда, али само две године.

Е, сада правимо нови изузетке. Сада може судији који је председник суда да траје мандат и дуже. Колико дуже? Сигуран сам, ако ова измена сада прође, да ће доћи, у некој не тако далекој будућности, уколико ова владајућа већина буде функционисала и даље у Србији, рецимо, аутентично тумачење закона где ћемо ми да протумачимо да неко и са 68 година може да буде, рецимо, први пут изабран за председника неког суда. Јер овде каже да му траје мандат до истека мандата председника суда. Ја верујем, пошто, очигледно, ова власт не може да пронађе нове лојалне корумпиране судије, има овај један свој број који су били чланови СНС-а, из њих црпи утицајно судство...

(Председавајући: Молим вас, колега Ђуришићу, о амандману.)

Прво говоримо о томе да овако како је овде написано – председник неког суда може да буде председник једног суда, један мандат, други мандат са 67 година, рецимо, осам година, што је немогуће, рецимо, за судију Врховног суда, може да буде изабран за неки следећи суд. Јер то ограничење не постоји ни у члану 1. овог закон, ни у члану 2. овог закона. И да доживотно буде председник суда. Ствара се посебна каста овим законом, председници судова, значи људи који треба да буду одани режиму Александра Вучића и да врше утицај на судство до краја његовог мандата.

Ово је лоше. Ово је последица очигледно неког страха. Последица тога што они најоданији режиму Александра Вучића треба да оду у пензију и не могу више да завршавају послове за његов режим. Сада им на силу, противзаконито, неспретно треба продужити мандат да остану у судовима као судије и председници судова унедоглед, до краја живота.

Због свега тога, још једном понављам, повуците овај закон. Ако треба да се разговара на који начин да се мења стање у правосудју, отворите јавну расправу. Укључите и стручну јавност. Не овако, без расправе, по хитном поступку да доносимо веома важне измене у Парламенту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Зоран Красић. Изволите.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ја бих само скренуо пажњу да Устав Републике Србије има и члан 148, и ту постоји став 3, који цитирам, што би рекао један посланик: „Поступак, основи и разлози за престанак судијске функције, као и разлози за разрешење од дужности председника суда, уређују се законом.“ То у преводу значи – само законом треба да се уреди ово друго, разлози за престанак дужности председника суда.

Видите, у Уставу се каже не функција, него дужност председника суда. Додуше, у једном члану Устава, због набрајања, каже се – и одлучује о престанку њихове функције. Зато што се набрајају и председници судова и тужиоци. И, шта је проблем овог члана другог предлога закона? Проблем је тај што се не види оно што мора да се види, а то је – судија може бити председник суда ако има изражене способности за руковођење и за организацију посла. Али, он у основи мора да има судијску функцију, и то ону сталну судијску функцију.

Стална судијска функција се гарантује до навршених 65 година живота. Када неко од судија наврши 65 година живота, он је практично изгубио судијску функцију. И он не може да ради ни оно што је споредно и што извире, или што је припадак судијске функције, а то је дужност председника суда.

Морам да исправим посланика Ђуришића, и у члану 59. оно што је написано до 67 година, и то није у складу са Уставом Републике Србије. У одредбама Закона о судијама постоји одредба о радном веку која каже – навршених 65 година живота, и има додатак – по сили закона. Када је нешто по сили закона, онда нема могућност за дискрециона одлучивања и у Закону о раду више не постоји та одредба, него се каже по сили закона, па су тамо дали неку могућност, ако послодавац... Али, то не треба да се меша са судијском функцијом.

И у томе се огледа неуставност овог члана, а поготово што они користе и реч „мандат“ председника суда. Председник суда нема мандат. Устав не зна за реч мандат. Устав само, да вам прочитам и то, на период од толико и толико година се бира. Мандат значи власт, мандат значи наредба, мандат колоквијално може да значи и временски период. У Уставу Републике Србије код судијске функције не постоји реч мандат. Мандат постоји само код Високог савета судства, али то није орган судијске власти. То је орган који врши управљање и одређена права и овлашћења која постоје везано за судску грану власти.

Користим ову расправу, пре свега, да ово објасним, јер сам потпуно сигуран да ће ове разлоге које ја наводим и због којих тврдим да ово није у сагласности са Уставом Републике Србије или Удружење судија или неко други да искористи и да што пре покрене поступак пред Уставним судом, јер гарантујем да ово тамо мора да падне, а вероватно ће и Уставни суд да покрене по службеној дужности поступак, јер и код судија Уставног суда постоји такође радни век. И један једини изузетак који је Скупштина Законом дала Уставом суду, до окончања предмета за које су задужени, а овде не, овде се из функције руковођења и пословођења судом извлачи неуставно и продужење сталне судијске функције, иако је навршен радни век који је прописан законом. То тако не може.

Ово не сме да уђе у правни поредак Републике Србије. Ја не желим да дискутујем да ли је права граница 65, можда је и 67 права

граница, али то треба да се уреди законом на други начин. Докле постоје ове одредбе које говоре о радном веку, навршених 65 година; оне се примењују на председнике судова, оне се примењују и на судије Врховног касационог суда, независно од тога што сте ви ставили онај изузетак који је очигледно неуставан.

Морам да вам скренем пажњу, Врховни савет судства је увек дужан када неко од судија наврши 65 година да обавести Народну скупштину да су се стекли услови за престанак судијске функције. Функција председника суда не постоји, постоји само дужност. И када ви некога одређујете за вршиоца дужности председника суда, ви га не одређујете за вршиоца функције председника суда него вршиоца дужности.

Имамо судова где председници судова учествују у суђењу и врше судијску функцију и имамо велике судове са великим бројем судија где председници судова не врше судијску функцију, осим када треба да се обезбеди у неком појединачном поступку фер и правично суђење, попут одлуке о изузећу судија или неке друге ствари, али то је потпуно нешто друго. Ако би радни век за председника суда био другачији од радног века за судију, будите сигурни да је то у супротности са Уставом Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова, због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

Реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, ја сам се јавила да говорим о амандману на члан 2. Дакле, у члану 2. Предлога закона предвиђено је да председнику суда који у току мандата наврши свој радни век, судијска функција и функција председника суда престаје истekom мандата председника суда. Ово је логично решење и решење које ће обезбедити континуитет у обављању функције председника суда. Неће се ефикасност у раду судова стављати под знак питања, нити ће се успорити због евентуалног избора новог председника суда. Дакле, сматрам да овај амандман не треба прихватити.

А данас у току преподнева слушала сам о стварању неких кланова по судовима који ће се десити, наводно, баш по прихватању овог предлога закона. Слушала сам о партијским кадровима, о послушницима колеге Мартиновића, о притисцима, о утицају власти на судије и о поприлично параноичним везама између извршне власти, председника судова и исхода предмета. Наводно, то ће се све десити прихватањем овог предлога закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Подсетила бих само јавност, а знам да се многи људи у Нишу и лично сећају онога кроз шта су пролазили 2009. и 2010. године, па због тога што добро знамо какви су кланови тада постојали у судовима и како су се за нишке судове буквално правили спискови које судије ће конкретно добити унапређења а који ће бити разрешени из различитих разлога, позвала бих колеге и колегинице народне посланике да престанемо да политизујемо ову причу, јер се ради о јако важној ствари, а то је рад судова, ефикасност судова, организација и то су они људи који ће бити на челу судова. Такође позивам да се овај амандман не прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, у циљу ефикаснијег рада, ја ћу повући овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Да.)

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Молим? У чему је ваш проблем, господине Ного?

СРЂАН НОГО: Јавио сам се за реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вама је одузето право да дискутујете на овој седници данас.

СРЂАН НОГО: Како сте ми одузели право?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одузео сам вам.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

(Срђан Ного: Повреда Пословника.)

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сачекајте, колега Шаровићу. Ја се извињавам.

Реч има господин Ного.

Тражили сте повреду Пословника? Изволите.

СРЂАН НОГО: Молим вас да ми образложите, члан 110. мера одузимања речи, на основу чега и како сте ми је, молим вас, одредили. Дужни сте да ми образложите и да ми укажете на то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нисам дужан да вам образлажем. Имали сте пре тога две мере опомене, није вам било довољно. Следећа мера је одузимање речи. А ако наставите даље, постоји још једна мера.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици, пре него што пређем на амандман, ја бих указао на још једну злоупотребу

која је постала толико уобичајена да је више нико практично и не помиње и не примећује, а то је чињеница да је овај предлог измена и допуна Закона поднет по хитном поступку и то је, нажалост, постала пракса. Не изузетак, већ је то постало правило да се расправља по хитном поступку о законима који апсолутно не испуњавају услове које прописује Пословник.

Ја ћу вам прочитати шта каже члан 167. Пословника о раду, који каже да се може закон донети по хитном поступку, а онда одређује услове и услови су веома озбиљни. Први услов: „По хитном поступку може да се донесе закон којим се уређују питања и односи“...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, колега, о амандману.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Да, „... настали услед околности које нису могле да се предвиде.“ Е сад, шта је овим законским предлогом околност која није могла да се предвиди? Ово је закон који је на снази годинама. Немамо ми судство од јуче. Немамо ми Закон о судијама од јуче. Уколико постоје проблеми, они не постоје од јуче, а свакако ти проблеми нису некаква елементарна непогода, нити би недоношење закона по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по живот и здравље људи, безбедност земље итд. Тај услов није испуњен.

Друга ствар, очигледно је да ви овим законом покушавате да успоставите још чвршћу контролу над судовима, још чвршћу контролу над председницима судова и још чвршћу контролу над сваким појединачним судијом. Како то радите? Тиме што кршите Устав Републике Србије.

Устав Републике Србије је оквир који ви не можете мењати законом. Када Устав одређује да се неко питање даље регулише законом, то је онда могуће, али у оквирима које Устав постави. Ви овде идете ван тога. Устав Републике Србије не познаје институт реизбора председника суда. Ако пет година, што је важеће решење, није било довољно да се успостави континуитет, како кажете, што онда нисте продужили на осам година? Зато што онда не би било реизбора. Не би било тог мача који би висио над главама судија, не би било страха да ли ће након четири године бити реизабрани. Вама би и у тој варијанти увек на располагању била могућност да председника суда који не врши добро ту дужност разрешите после годину, после две, после три, имате ту могућност. Јасно је да није циљ оно што сте ви овде декларативно поставили као циљ.

Амандманом на члан 74. ви додајете став 2, који гласи: „Председнику суда, који у току мандата наврши радни век, судијска функција и функција председника суда престају истеком мандата председника суда.“ Е сад, шта ово значи? Ово значи да онај кога ви, на пример, месец дана пред навршетак 65 година живота изаберете за председника суда може до 69. године да ради, још четири године. Можете га ви опет изабрати пре истека и тог другог мандата, јер не пише нигде директно да то није забрањено, а знамо каква су тумачења владајуће

већине. Изаберете га, па би он онда теоретски могао до 73. године да буде и председник суда и судија.

Друго, вама је ова одредба директно супротна неким претходним члановима и одредбама истог закона. У члану 12. став 1. каже да: „Судијска функција траје непрекидно од првог избора за судију до навршења радног века.“ Дакле, навршењем радног века престаје судијска функција, а судијска функција је основ да би неко могао да врши дужност председника суда. Када наврши године живота, 65 година, томе долази крај. Мора бити старија функција судије од дужности председника суда. То је ваљда јасно.

Е сад, имајући у виду да члан 74. став 1. дефинише који су разлози, каже: „Председнику суда престаје функција престанком судијске функције, избором за судију другог суда, на лични захтев, због укидања суда, истеком мандата и разрешењем...“, а ономе ко наврши радни век као председник суда само истеком мандата. Е, то може да нас доведе до још једног апсурда. Ако неко напуни 65 година као председник суда, то значи да њему чак ни на лични захтев не може престати судијска функција. Онда сте га заробили и он наредне четири године принудно нема пензије – има да радиш док не цркнеш, док не истекне тих 69 година.

Ово што радите, радите преко колена. Радите напречац. Радите без озбиљног размишљања. То вам показује ова апсурдна ситуација у коју сте сами себе довели. Дакле, када причате о законима, када причате о својој власти, немојте причати о било каквим озбиљним реформама. Да ли је ово тај озбиљан закон, да ли су ово озбиљне реформе и да ли ћете на овај начин обезбедити, како кажете, правична суђења и много брже и ефикасније судство?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Петар Јојић. Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, господине председавајући, у оквиру реформе правосуђа није много учињено. Откако је дошао ДОС, у правосуђу је дошло до бројних скандала и бројних неправилности.

Када је улога председника суда у питању, он има велику одговорност утолико што мора да прати законитост, спровођење закона у примени од стране надлежних правосудних органа, тј. носилаца правосудних функција, тј. судија.

Ја ћу изнећу један податак. У Панчеву постоји таква казнена политика да те кадија тужи и кадија ти суди. Шта то значи? Ради се о томе да је поднето лажних 535 кривичних пријава против грађана, углавном противника политичког режима ДОС-а, да је од тих 535 грађана који су оптужени лажним оптужницама јавних тужилаца у Панчеву суд ослободио свих 535 грађана. Шта је у питању? У питању је да треба, од Високог савета судства, преко Врховног касационог суда, председници судова, у сваком

случају, да сnose одговорност за законитост спровођења одређених прописа. Како је могуће, даме и господо, да се у Панчеву против адвоката Предрага Басарића поднесе 37 кривичних пријава а да ниједан случај није процесуиран? Да ли је тачно да му је кума заменик Апелационог тужиоца у Новом Саду? Да ли је тачно да је за тих 535 оптужница из буџета Републике Србије, и од пореских обвезника, грађана, плаћено 110 милиона? (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Јојићу, молим вас.

(Петар Јојић: Да ли је тачно да је адвокат Предраг Басарић из Панчева узео 80.000 евра за исходовање грађевинске дозволе?)

Не можете тако, колега Јојићу. Не говорите о теми, не говорите о амандману.

(Петар Јојић: Извините, нисмо се разумели.)

Колега Ного је добио опомену због тога. Да ли и ви желите?

(Петар Јојић: Нисмо се разумели.)

Не, ја сам вас одлично разумео.

(Петар Јојић: Ја говорим због чега треба појачати контролу рада управо председника судова.)

Затражите реч.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Господине Арсићу, овде се ради о катастрофи у појединим деловима правосуђа. А ко је одговоран за спровођење закона у судовима? Јесте одговоран и председник суда који не врши, пре свега, аналитику, статистику и не врши анализу рада законитости примене закона од стране појединаца.

Према томе, када сам рекао да је Предраг Басарић адвокат из Панчева узео 80.000 евра за исходовање грађевинске дозволе а да је кривична пријава „Инграп стана“ из Београда одбачена, па о чему ми говоримо, о каквој даље реформи правосуђа? Овде мора да се предузму одређене мере, да се зна ко коси а ко воду носи. Не сме председник суда ни по Уставу ни по закону да се меша у надлежност судије, али председник суда не сме да прећути уколико је судија прекршио закон. Он мора да предузима одговарајуће мере.

Дакле, поново морам да напоменем, малопре сам истакао чињеницу да је поднето 37 кривичних пријава, господине Арсићу, и ви знате да то у историји српског правосуђа није забележено.

И друго, како је могуће да се у 90% случајева оптужница и судска пресуда идентификују? Исто како тужилац предложи, тако судија суди. То значи – кадија тужи, кадија суди. Је л' председник суда врши анализу? Је л' се врше одређене контроле? Зашто је, господине Арсићу, укинут Надзорни одбор при Врховном касационом суду?

(Приводите крају, колега Јојићу.)

То тело треба да се врати у Врховни касациони суд, не да он утиче на одлуку судије, него да врши увид и контролу да ли тај судија поштује закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала. Ја ћу врло конкретно и о врло конкретном предлогу.

Ако за члан 1. још постоји нека дилема да ли је уставан или није, мислим да је овога пута, када је реч о овом члану, потпуно јасно, то је моје уверење, да ће он бити вероватно оборен. Али, независно од евентуалне уставности или неуставности овог предлога, логична анализа и, рекао бих, смисаона анализа јасно казује да је апсурдно, значи независно од тога шта ће рећи Уставни суд, да ви судију, односно функцију или дужност председника која је везана за судијску функцију и која проистиче из његовог судијског статуса да судија мора да оде у пензију са навршених 65 година, дакле апсурдно је да председник може да настави до краја истека мандата. Ако то није нонсенс, драге колеге, не знам колико од ове буке уопште могу грађани да разумеју о чему се ради, јер су на то неке колеге већ скренуле пажњу.

Дакле, он је председник, бира се за председника. Није битно сад да ли се изабере или се не изабере, бира се за председника на основу судијске функције, а онда, пошто у слову закона са 65 година мора да иде у пензију али може да настави функцију председника и да је врши до истека мандата, не само да може до шездесет, теоретски најмање осам година, а можда и више од тога да обавља функцију председника, него је просто то један такав нонсенс да је тешко објаснити због чега се то ради.

(Председавајући: Колега Вукадиновићу, приводите крају.)

Дакле, просто, последња реченица – или продужите функцију, односно да судија може дуже да суди, преко 65 година, јер знам да је некима тешко да оду у пензију, а неки једва чекају, или пак измените овај члан јер уноси један правни...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Реч има народни посланик Драган Весовић. Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Посланичка група Српског покрета Двери кроз амандман предложила је да се овај члан обрише. О чему се у ствари ту ради?

Ради се о томе да, ако је трајање радног века ограничено бројем година на 65 година, и то је ограничено за судије, зашто би председник суда, који би требало да се бира из реда судија, био привилегован да њему радни век траје, теоретски, до 68 година и, не знам, 11 месеци, и то под претпоставком да га на ту функцију изаберу непосредно пре редовног пензионисања.

О чему се у ствари овде ради? По мени је било логично, ако смо хтели то да мењамо, што се тиче мандата председника суда, могли смо да кажемо да на ту функцију председник суда не може да буде биран ако је старији од 61 године и да решимо овај проблем који је настао, јер се овде врши један вид дискриминације. Зашто некеме дозволити да буде дуже на радном месту у односу на неког, а из исте су бранше и бавили су се истим послом? А онда то све бива у склопу, зато смо ми и поднели овај амандман, оне дискусије коју сам имао пре неки дан, а ради се о једном мање или више меком или грубом притиску на председнике суда и ја не могу да се отмам утиску да није могло бар, ако се ишло на овај предлог, да нам се да информација, податак, колики је то број судија, односно председника судова који могу да буду захваћени, условно речено, овом променом закона, да ли је то велики број судија или је мали број судија. Ако је мали број судија, онда можемо да дођемо до закључка да се то прави посебно према неком лицу.

Ово обраћање ћу, по овом амандману, а наравно видим да он неће бити усвојен, завршити оним што је рекао Конфуције (мало пре смо ми причали о тим утисцима и утицајима) : „Дашак мириса приања уз руку која дарује ружу.“ Ви дарујете још четири године рада поједином лицу и дашак мириса руже остаће на његовим рукама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су...

(Зоран Живковић: Тражио сам реч.)

Потрошили сте време, колега Живковићу.

(Зоран Живковић: Предлагач амандмана.)

Ово је био амандман Маријана Ристичевића. Сада долази на ред ваш амандман.

(Зоран Живковић: Мој амандман на члан 2.)

Није било у систему, господине Живковићу.

(Зоран Живковић: Питао сам секретара. Рекли сте ми – да. Да ли је тако?)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Александра Чабраја, народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Мариника Тепић, народни посланик Ђорђе Вукадиновић, народни посланици Посланичког клуба СДС, народни посланици Посланичког клуба СРС, народни посланици Посланичког клуба ДС и народни посланици Посланичког клуба Двери.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Живковић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Био сам пријављен и за амандман који сам поднео на члан 2. Зашто ви то не видите? Који проблем имате са тим?

(Председавајући: Био је неспоразум. Вратићу вам време. Био је на реду амандман господина Ристичевића.)

Ма какав Ристичевић, ја сам имао свој амандман. Гледајте мало ту опрему коју имате испред себе.

Но, није ништа ново. Не ваља ни овај члан 3. Ово је један бесмислен закон. То је толико лош закон да се и Влада Србије стиди тог закона, бесрамна Влада Србије се стиди овог текста закона зато што доноси измене које су потпуно бесмислене. Да има ту неког смисла вероватно би се самозвани, најбољи правници у историји човечанства са београдског, крагујевачког и неких других факултета већ постарали да они пошаљу такав предлог закона, али то се није десило, и то је ствар јасна од почетка.

Нећу да се враћам на члан 2, пошто су колеге из разних странака, са којима се понекад никад не слажем, са којима се некад ретко сложим, дали исту аргументацију коју бих дао и ја, тако да подржавам све што су они говорили о томе.

А члан 3, који треба да се обрише, наравно, као и сви други, каже да председник суда наставља са радом до истека мандата и да може бити изабран за председника суда још једном на мандат од четири године. То је значи та кумулација мандата, која треба да омогући да дођемо до тога да се ојача функција председника суда, да се не би дешавале глупости које се иначе дешавају доста често.

Према томе, позивам вас да то не урадите, јер је потпуно бесмислено да буде дупла дужност, или мандат, како ко воли, јер то неће створити никакву сигурност ни том председнику суда ни грађанима Србије. Ово је брука за српски парламент и повуците Предлог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

(Наташа Јовановић: По Пословнику.)

Ви сте се јавили по Пословнику? Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Арсићу, показала сам вам Пословник и јављам се по члану 27. и члану 158. Ви или сте декомпензовани данас или нисте дорасли ситуацији да председавате седници Народне скупштине. Пратим ваше понашање јутрос од 10.00 сати и у овом конкретном случају, ове пословничке грешке које сте направили, крива је госпођа Булајић, која је секретар.

Наиме, ви испред себе имате такозвани синопсис који вам је, ви сте у овом случају данас само официјални спикер, да тако кажем, а покушавате да глумите нешто што вам Пословник не даје за право, целог јутра се народним посланици обраћате не само на нивоу који не задовољава нормалну комуникацију између озбиљних људи, а да не говорим о озбиљној парламентарној дебати.

Дакле, ви сте малопре рекли да су на члан 3. амандман поднели народни посланици из СРС. Да ли је то проф. др Милован Бојић, Наташа Јовановић, Весна Николић Вукајловић, Миљан Дамњановић, Петар Јојић? Не. Ми нисмо подносиоци овог амандмана, а могли смо да будемо, али је

ваша обавеза, господине Арсићу, једино ако вам није мрско да даље читате или сте уморни, па сами себи направите, одредите паузу, да прочитате да су то: Вјерица Радета, Зоран Красић, Немања Шаровић и Срето Перић. Тек онда можемо да наставимо расправу о појединостима по члану 3. Предлога овако накарadne измене закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Можда сте у праву, колегинице Јовановић. Међутим, до сада је на овај начин читано више амандмана, па не знам зашто када ја председавам ви имате афинитета да рекламирасте Пословник. Добро, у реду, ево наставићемо како ви желите следећи пут.

Господине Ђуришићу. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајући.

Овај члан 3. је, овако како је написан, право место и место на коме је предлагач требало да напише име и презиме оног човека или оних људи због којих је овај закон и написан. Значи, овде се јасно говори да председници судова који су раније изабрани на мандат од пет година имају право, сада ако се ове измене и допуне Закона о судијама усвоје, да заврше прво тај свој мандат од пет година, без обзира колико година ће имати у тренутку када им се заврши мандат, а онда, уколико буду подобни, уколико испуне све захтеве Владе, председника Александра Вучића, биће награђени још једним мандатом.

Позивам поново предлагача да каже име или имена због којих је овај закон написан, јер је потпуно јасно, када прочитате ова три члана, односно претходна два и овај трећи сада, само фали једно празно место да је остављено па да се упише име због кога се овај закон доноси.

То је најгора ствар код доношења оваквих закона, а то је манир понашања ове власти, та бахатост, то мишљење и став да се може све, да ако имате 126 посланика који ће да гласају за било шта, да гласају данас једно а сутра потпуно супротно, да можете да предложите Скупштини било шта. Да је била намера да се побољша стање у правосуђу, да се крене са решавањем тог најважнијег проблема у друштвеном систему Србије, отворила би се јавна расправа, струка би дала своје мишљење, политичке странке би дале своје мишљење и дошло би се овде са неким решењем, не тајно, не преко ноћи. Можда се не би сложили ни са таквим решењем, али сасвим сигурно не би имали овакав закон који преко ноћи улази у Скупштину, по хитном поступку, и јасно овом овде одредбом која је допуна закона, није ни измена постојећег закона, продужава се мандат оним председницима судова оданим Александру Вучићу. И они ће, ако овај закон буде усвојен, бити награђени да заврше свој мандат без обзира колико година сада имају, уколико добро служе да буду изабрани још једном, а онда још ко зна колико пута.

Јер нисам чуо од предлагача да ја нисам у праву када сам рекао да по овом закону, овако како је написано, лице које заврши два мандата на месту председника једног суда не може да оде у неки други суд и да тамо

поново обавља функцију председника суда, у два мандата, па онда, не знам ни ја, да оде у следећи и тако до краја живота. Можда ћете доћи са изменом и да ће после смрти неко да буде председник суда, да ни смрт не прекида функцију председника суда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не претерујте, колега Ђуришићу.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Па ја не претерујем, али ништа ме не би изненадило. Када гледам како се овде мењају закони, како се прилагођавају одређеним људима, верујте, немам утисак да се тако нешто не би десило.

Још једном позивам предлагача, док још има времена, да повуче овај штетан закон или да прихвати амандмане којима се бришу ова три члана овог штетног закона и да омогући нормалну расправу о томе на који начин треба да се реформише правосуђе у Србији, јер је то кључ који може да омогући кључне промене у Србији, и економске и све друге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић. Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Мислим да је ствар сада више-мање јасна. Нећу више позивати предлагача да повуче, он то очигледно неће учинити. Мислим да је јасно сваком ко је, иоле, онако полупажљиво пратио ову дебату, без обзира колико различити били људи и посланици из различитих посланичких група, да смо се више-мање сложили да је реч о лошем предлогу и истовремено предлогу који омогућава и доприноси, оставља простор за додатну политичку контролу и утицај на рад суда. При томе, реч је о предлогу који као да је прављен за нека одређена лица, односно за неке којима истиче мандат или неке који се ближе пензији, па им треба омогућити или још један мандат или да продуже посао председника суда и након одласка у пензију.

То је лоше, то је преседан, и мени је само жао, завршићу врло брзо, да више не трошим ваше време и своје, жао ми је што на овај начин пада нека врста неоправдане сумње или сенка сумње и на многе оне председнике судова и судије које часно раде свој посао и који ће бити сада овим законом изабрани, односно реизабрани, а за то није било потребе. Ако је неко добро радио свој посао, ако је неко био заслужан током своје каријере и достојан, онда постоји начин да се та његова делатност, његово присуство у јавном животу или његово присуство у правосуђу на неки други начин фаворизује и да се продужи.

Ово просто показује да неки људи који врше функцију председника суда имају фобију од одласка у пензију, или пак, што је још горе, власт има потребу за њиховим услугама и због тога се приступа овом хокус-покусу, од којег нико неће имати користи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господа народни посланици, имам амандман на члан 3. предложеног закона. Практично има исти смисао као и претходни амандмани које смо предложили, јер овим чланом је предложено то да онај ко је изабран за председника суда на мандат од пет година може бити реизабран још једанпут на мандат од четири године. И поново имамо исте проблеме, поново се уводи неједнакост, поново се уводи правна несигурност, поново се доводи до тога да ће судије имати различити положај и поново се уводи нешто што је противуставно, а то је принцип реизбора на дужност председника неког суда.

И без обзира на то што смо ми данас током дискусије чули од неких посланика владајуће коалиције како је стање фантастично, како никада није било боље, како је док су реформисали са жутом странком, како сами кажу, судство било изузетно лоше, али сада, када то чине са неким другим, боље је, јасно је да све ово води ка повећању притиска на судије, на председнике судова и да ћемо имати још горе и још лошије судство. Ми смо, између осталог, и од једног посланика владајуће коалиције чули да поименично каже – е тај и тај председник суда је добар. Не треба заборавити да тај посланик, који је део владајуће коалиције, адвокат, поступа пред тим судом. Па има ли очигледнијег сукоба интереса, има ли очигледнијег притиска и на тог судију и на неког другог судију?

(Председавајући: Приводите крају, колега Шаровићу.)

Претпостављам да и они, као и остатак грађана Србије, гледају ово и да су свесни да сутрадан могу да се нађу на тапету у Народној скупштини, да ли тако што ће их неко критиковати или што ће их хвалити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Александра Чабраја.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЧАБРАЈА: Захваљујем.

Пошто практично читав дан говоримо готово о истој теми, а то је могућност поновног избора председника судова, која је спорна, па када сам образлажући претходни амандман рекла да је и Венецијанска комисија имала примедбу на овакво решење и указала да оно инструментализује, практично омогућава утицај власти на председнике судова, а самим тим и на судове, мени је одговорено отприлике неким набрајањем колико је отворено поглавља за време не знам неке претходне власти, за време ове власти и тако даље.

Заиста никада нисам била ни у једној власти, али кад бих којим случајем била у власти и кад бих причала о томе, свакако бих више волела да се похвалим затварањем неких поглавља уместо отварањем, али добро, то ћу препустити онима који се тиме баве.

Дакле, желела сам да нагласим још једном, као што су већ многе колеге пре мене рекле, да је ово апсолутно начин да се оствари утицај на председнике судова, самим тим и на судове. Да се практично подобне

судије награђују поновним избором, а да се неподобне судије кажњавају тако што неће бити изабране.

Осим што је Венецијанска комисија указала на ово погрешно решење и што читав дан моје колеге указују на то, наравно, као што су и још неке колеге рекле, овим се, наравно, крши Устав Србије. Рецимо, у члану 149. у ставу 1. каже се: „Судија је у вршењу судијске функције независан и потчињен само Уставу и закону“, док у ставу 2. истог члана каже се: „Сваки утицај на судију у вршењу судијске функције је забрањен.“ Према томе, не би ни ово смео да буде начин да се утиче на председнике судова, на судије и на правосуђе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Весовић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Искористићу оно мало времена што је преостало од посланичке групе да кажем нешто о амандману и ова прича ће бити потпуно наставак оне приче када сам говорио о амандману на члан 2.

Дакле, ако је неко, претпоставимо, са 63 године изабран за председника суда по старом закону, могао је до буде председник до 68 година, па онда када буде навршавао 68 година имаће по Предлогу закона право на још један мандат, он ће моћи да буде судија до 72 године, колико сам то добро разумео.

То је заиста дискриминација спрам оних који ће морати да иду у пензију. Ако сам до пре неколико сати имао сумњи, а пазите, сада уопште нећу да улазим у то о којим се људима ради и не сумњам у њихову ни стручност ни у њихове моралне карактеристике, али ако сам имао сумњу да ово није наменски прављено за неког, сада немам ни грам сумње, само се чудим зашто онда, ако је то за одређено лице рађено, нама који нисмо били у власти, нама који нисмо правили ни прошле законе ни ове законе, нама који се нисмо ни бавили политиком у то доба нисте олакшали, а имам један врло практичан начин како бисте то могли да нам решите и да заиста ову дискусију, која иде неким потпуно, по мени, чудним током, прекинете.

Требало је у Предлог закона да ставите и слику кандидата и да предложите да лице које ће да буде бирано за ту функцију треба недвосмислено да подсећа на лице са слике која је дата у закону, јер ово заиста нема смисла. Или нам кажите о коме се ради и објасните то као стручне квалитете те особе или... Овако ја заиста остајем без неког позитивног текста. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Још минут и 26 секунди. Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Ја ћу по амандману, пошто смо поднели амандман на члан 3, који заправо, као и сви остали поднети, треба да заштити начело уставности, начело независности и самосталности наших судова. Мислим да ћемо се сви овде сложити да је сасвим логично да се председници судија бирају на јединствен начин.

Сад, пошто је нама у Дверима изузетно важно да кад о нечему говорите за то будете и стручни, дакле врло нам је важно да не следимо пример који се у владајућем режиму сада примењује у кадрирању. Ви сте одузимањем речи Срђану Ногу мене као агронома довели у позицију да причам о овим важним стварима, тако да ми само преостаје да закључим да сте га искључили зато што је говорио сушту истину.

Да поновим, нећете успети да га ућуткате, као ни било ког посланика Двери. Дакле, јавност и грађани су данас имали прилике да чују због чега је споран овај предложени закон и шта заправо владајући режим покушава да уради. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маја Виденовић. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Хвала, господине потпредседниче.

Још један у низу амандмана који су последица чињенице да у сва четири предлога измена и допуна закона стоји једна јасна намера која је данас не само колегиницама и колегама народним посланицима, него свим грађанима и грађанкама потпуно јасна.

Наиме, у овом амандману се говори да се заправо омогућава да се продужи судијска функција само оним судијама који су изабрани на дужност, односно на функцију председника судова, па ће продужење судијске функције бити награда за начин на који су они обављали функцију председника суда. Дакле, политички изабраним председницима судова ће се омогућити да продуже вршење судијске функције, док ће свим осталим судијама то бити онемогућено, зато што ће они наравно отићи у пензију када стекну старосне услове за пензију.

Дакле, овде се ради о недопустивој дискриминацији, супротној Уставу, да се продужењем мандата у вршењу судијске функције председницима судова омогући поновни мандат на још четири године а у намери да се ојача и озакони простор за политички утицај.

Сви ови предлози закона, последично сви наши амандмани, сви аргументи, сва отворена питања која смо подсетили овде данас у дискусији све је наишло на ћутање предлагача, зато што је данас потпуно јасно да се хитно, без јавне расправе, супротно мишљењу судија, супротно мишљењу Друштва судија, супротно владавини права, супротно начелу поделе власти, супротно Акционом плану за Поглавље 23 – учини све да се ојача и поопштри политички утицај на председнике судова, који по речима самих судија, по многим анкетама сваке године говоре да политички утицај

најпре долази преко представника политичке власти, друго преко председника судова.

Ова намера која је реализована кроз предлог измена закона које долазе од представника највеће посланичке групе, СНС, јесте огољена намера да се озакони и појача политички утицај на председнике судова.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Саша Радуловић. Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала. Овим чланом се судијама које су изабране по сада важећем закону за председнике судова са мандатом од пет година практично даје могућност да те судије имају још један мандат од четири године, тако да сада имамо ситуацију потпуне неједнакости међу судијама, председницима судова такође. Прво, законом је омогућено да председници судова који су судије имају другачији третман од свих осталих судија, односно да њихова судијска функција, не функција председника судова, престаје по другачијим условима од услова које имају све остале судије. То је, прво, противуставно.

А онда, сада имамо ситуацију у којој ћемо имати председнике судова који ће бити два мандата, четири године плус четири године, а имаћемо и председнике судова који ће бити сада по мандату од пет, па плус четири после тога, девет година. Значи, једна потпуна папазјанија. Наравно, из овога излази само једна ствар, а то је управо оно што сам питао министарку правде док је била овде у петак па није одговорила, а то је – колико судија потпада под овај члан 3. закона, односно колико судија имамо који су тренутно председници судова а који би морали да престану да буду председници судова зато што им истиче мандат, судијска функција им истиче, па тиме и функција председника суда, због старосне пензије, дакле, колико је таквих судија данас на које ће утицати овај члан закона?

Практично, и колеге посланици говоре о томе да се овај закон и ова одредба, члан 3, директно односи на судије које би морале да оду у пензију, међутим, наврат-нанос, по хитном поступку доносимо овај закон, не би ли то спречили и то је сада мртва трка између њих који иду у пензију и датума када ступа на снагу овај закон. Практично, читава журба је око тога. Ово грађани Србије морају да знају, на који начин се доносе закони, да служе једној појединачној сврси, да би овом одредбом члана 3. у ствари заштитили оне судије, партијске судије које би отишле у пензију да није донесен овај члан 3. и читав овај закон и покушава се да се уради тако да што пре донесемо закон да би се то спречило.

Радили смо малу анализу председника судова па имамо питање за председницу, односно министарку правде, која данас није ту, односно изражава дубоко непоштовање према овом дому, а то је – да ли се ово односи и на председника Апелационог суда у Новом Саду? Односно, да ли ова одредба, ако не стигне на дневни ред на време да се донесе овај закон, да ли ће тиме председник Апелационог суда у Новом Саду у ствари

изгубити своју позицију председника суда па журимо наврат-нанос да донесемо овај закон да би се то спречило?

Врло конкретно питање које је остало такође неодговорено је за све судије, пошто би требало урадити анализу свих судова, и то је обавеза кад се доносе овакви закони, да видимо на колико судија ове одредбе утичу. Ево, ми смо направили једну малу анализу и дошли до тога да је барем председник Апелационог суда у Новом Саду у ствари, у позицији да ова измена закона на њега утиче.

Значи, ово је противуставно, пошто су судије и председници судова у различитом положају по закону, неки ће бити пет година, неки девет, неки осам, по овоме имају различита права, посебно део који се односи на трајање судијске функције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. У Србији има бар 140, ако не и више, председника судова који одлично, савесно и на основу Устава и закона обављају свој посао. И њихови добри резултати ће бити заборављени овом расправом. Честите судије које посвећено и избором судијског позива обављају свој судијски позив као председници судова. Зашто смо то себи дозволили?

Овај члан 3, који ми предлагемо да се брише, може тачно да дефинише због кога смо то дозволили. Ако и прогутамо потпуно неразумну и неодговорну намеру да се пет година, одредбом закона, ставља на четири, па онда у могућност реизбора, члан 3. вам показује ко су људи због којих се овај закон прави. Значи, тражите председника суда коме судијска функција престаје у наредних осам дана, или функција председника суда, зато што је прихваћен амандман којим закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања. Зашто то радимо? Зашто то радимо?

У јуну ће бити расправа у Бриселу о томе на који начин примењујемо Акциони план и каква су мерила за Поглавље 23. Овај ће, или ови, ко год да су, а наћи ћемо их, ја ћу имати посланичко питање за Високи савет судства и за министарку правде да ми достави имена људи којима судијска функција истиче у наредних осам дана и имена људи којима радни стаж истиче у току 2017. године. Јер, не ради се о свим председницима судова у Србији. Ради се само о овима због којих је направљен члан 3.

Да ли је сва ова расправа вредна тога? Да ли је вредна вређања рада добрих председника судова? Да ли је вредна када за који месец будемо овај исти закон стављали ван снаге, али ће председници судова већ бити председници судова и неће бити разрешавани? А ми ћемо овај закон морати мењати, као што ћемо морати до краја децембра да предамо предлог измена Устава у којима се на уставан начин укидају трогодишњи избори судија, у којима се мења положај и састав Високог савета судства и других судијских

тела дајући им пуну независност, изузимајући Народну скупштину из било ког дела када је правосуђе у питању.

То смо ми казали у Поглављу 23 да тако хоћемо, а данас, 15. маја, мењамо закон – због колико имена? Ко су ти људи? Чиме су они заслужили да понизимо сами себе и још много важније од нас, знамо ми нас, народни посланици са мање или више уживања у фолклору размена непотребних језичких бравура о томе ко је коме шта урадио и када, шта су нам урадили добри, поштени, честити председници судова да им приуштимо овакву расправу?

Немојте више никада то да радимо. Имате 126, ко год има, ко год да буде 126, а имена људи који ће постати председници судова свима нама ће бити познати и хоћемо да кажемо да се о именима тих људи ради, а не о именима свих председника судова у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић. Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: У циљу ефикаснијег рада, одустајем од амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман, у истоветном тексту, поднели су народни посланик Зоран Живковић, народни посланик Мариника Тепић, заједно народни посланици Вјерица Радета, Зоран Красић, Немања Шаровић и Срето Перић и заједно народни посланици Горан Тирић, Горан Јешић, мр Александра Јерков, Балша Божовић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Гордана Чомић, Томислав Жигманов, Душан Петровић, Верољуб Стевановић и Дејан Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Зоран Красић.

ЗОРАН КРАСИЋ: Ми смо поднели овај амандман јер стварно не би имало смисла, ако за прва три члана тражимо брисање, да то не тражимо и за 4. члан. Међутим, ту се десила нека промена. Председник Одбора за правосуђе је поднео амандман а предлагач је прихватио амандман и то сада гласи тако да закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

Правило је да је то осми дан. Ако се предлаже да то буде раније, онда мора неки оправдани разлог. Не постоји ниједан оправдани разлог, барем нисам видео да постоји, нити у тексту амандмана који је прихваћен, али морам да скренем пажњу.

Ако се данас када завршимо ову расправу о овом предлогу закона то данас и изгласа и ако се данас то објави, то ступа на снагу наредног дана, то јест сутра. Онда, ако будете бирали оне председнике судова, јер је и то тачка дневног реда овог заседања, онда практично бирате према постојећем закону на мандатни период од пет година. Онда имамо

парадоксалну ситуацију да на дан гласања смањујемо период са пет на четири године, а појединачним одлукама бирамо људе на пет година.

То не трпи неку логичку контролу, осим уколико не одложите гласање за председнике судова за неки наредни дан, што опет не трпи логичку контролу из једног простог разлога, јер су ови људи када су се јавили да буду председници судова рачунали да ће бити председници пет година а не четири године.

Тако да, очигледно, ова операција није успела. Имао сам намеру да после овога пишем Уставном суду. Нећу да пишем из једног простог разлога, зато што ће тек кроз три године да донесу одлуку да кажу да ово није у складу са Уставом. Тако су ми одговорили за Статут Војводине, Закон о финансирању, за оне уредбе донете на бази Бриселског споразума, па и ово упутство о гласању на бирачким местима на Косову и Метохији. Увек са три године закашњења они кажу били сте у праву, а да кроз три године кажу да сам поново у праву било би крајње увредљиво.

Те позивам оне који су вољни да се обрате Уставном суду са једном иницијативом, позивам и судије да се обрате, јер и они треба да чувају уставни поредак Републике Србије, а посланике подсећам да превасходна обавеза народних посланика, без обзира на то колико су лаици или нису, јесте поштовање и чување уставног поретка Републике Србије.

(Председавајући: Захваљујем.)

На крају, да завршим, амандмани које је СРС поднела нису због отварања и затварања поглавља, одмах да вам скренем пажњу, него пре свега због очувања уставног система Републике Србије и уколико будете размишљали о промени Устава...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Красићу.

Реч има Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Свакако желим нешто да кажем и о члану 4, јер је он промењен од стране предлагача прихватањем амандмана другог колеге. Поново се додатно нарушава правни поредак тиме што се, уместо уобичајених и Уставом прописаних осам дана од ступања на снагу одређеног закона, тај рок скраћује на само један дан, односно овај закон ће ступити на снагу дан од објављивања у „Службеном гласнику“.

Желео бих да чујем да ли је то урађено како би оне судије које треба на крају овог заседања да буду изабране на места председника судова, а њих је седморо, можда ће их бити и мање, чули смо да постоје од стране посланика владајуће већине одређене резерве, да ли ће они бити изабрани по старом или по новом закону, односно да ли ће бити изабрани на мандат од четири или пет година, како је нешто речено мало у начелној расправи, или је у ствари то урађено зато што се приближава рок престанка мандата неке од оних лојалних председника судова због којих се овај закон у ствари и мења, и да ли се сада, зато што смо дошли неодговорношћу владајуће већине која је преузела неку обавезу, зато што је календар

изгледа био бржи од њих, усваја ова измена и закон па, уместо прописаних осам дана по Уставу, треба да ступи на снагу следећег дана?

То је лоша пракса, као што је лош сваки члан овог предложеног закона и то је разлог због кога ми из Посланичке групе Социјалдемократске странке нећемо гласати за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Пошто је прихваћен амандман господина Петра Петровића, ја повлачим свој. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Предлагач, народни посланик др Александар Мартиновић и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Саша Радуловић.

Изволите.

САША РАДУЛОВИЋ: Хвала. Мислим да овај амандман у ствари заокружује целу причу. Да би грађани знали, амандман каже да овај закон не ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику“ него наредног дана, тако да имамо једну од две ситуације: или имамо тренутно председнике судова који стичу услов за пензију наредних осам дана па ваља пожурити са овим законом како бисмо спречили да оду у пензију по закону који је тренутно на снази или би неки од ових председника судова који би требало да буду именовани од стране Скупштине требало, односно интенција је да буду именовани по новом закону па наврат-нанос да донесемо прво овај закон о судијама не би ли онда за осам дана ступила на снагу и одлука Народне скупштине о именовању тих судија.

Да је у питању било која од ове две варијанте показује нам јасно играње владајуће већине са правном државом. Ово заиста ни на шта не личи. Доносе се закони да би се одређени људи задржали на неким функцијама или били постављени на неке функције, људи који по тренутно важећем закону не би могли да обављају ту функцију. Ово је пар екселанс пример потпуног подвођења правосуђа под партијску власт. Не више ни

извршну власт, него партијску власт, која је практично преузела све гране власти. Овај амандман показује дубоку неморалност и стварно је срамота да о њему уопште разговарамо.

Наравно, Посланичка група Доста је било неће подржати ни овај амандман, ни овај заиста срамотан закон. Ми ћемо упутити Уставном суду, без обзира на то, као што каже колега Красић, колико траје њихово одлучивање, иницијативу да овај закон прогласи противуставним. Међутим, ако не, првом приликом када будемо у прилици са 126 посланика ми ћемо променити закон и вратити га у оквире онога што би морало да буде нормално. Понављам још једном, овај закон је неморалан и противуставан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маја Виденовић. Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ. Хвала, господине потпредседниче.

Последњи предлог измена Закона о судијама, те прелазне и завршне одредбе, које се можда наизглед некемо могу учинити техничком ствари, додатна интервенција од председника Одбора за правосуђе само огољава све оно што смо причали већ неколико дана.

Огољава да је ова журба без преседана, овај удар на правну државу од стране шефа Посланичке групе Српске напредне странке удар на мишљење судија, доношење ових измена закона без јавне расправе, по хитном поступку, само огољава чињеницу да иза овог предлога стоје некаква имена и презимена судија који су председници судова, да иза тих имена и презимена председника судова стоје некакви случајеви који су у току или који их чекају.

То су питања која су током читаве данашње дискусије остала без одговара. И ако нешто огољава намеру која је данас свакој грађанки и грађанину јасна, то је чињеница да овај закон, који удара на правну државу, на владавину права, на дискриминацију судија, на независност власти, у овој чињеници да је жеља владајуће коалиције да он ступи на снагу сутра јесте потпуно свима јасно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

С обзиром на то да је Народна скупштина завршила расправу о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем 15. мај 2017. године, са почетком у 15 сати и 20 минута као дан за гласање о тачкама дневног реда Треће седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

(После паузе – 15.25)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштовани народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање, потребно је да утврдимо кворум.

Подсећам вас да је чланом 88. став 5. Пословника Народне скупштине предвиђено да кворум за рад Народне скупштине у дану за гласање постоји ако је на седници присутна већина од укупног броја народних посланика.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 145 народних посланика, односно да је присутна већина од укупног броја народних посланика и да, према томе, постоје услови за ОДЛУЧИВАЊЕ.

Пошто је Народна скупштина обавила претрес Предлога закона у начелу и појединостима, прелазимо на одлучивање.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДИЈАМА.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама закона о судијама, у начелу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – 17, уздржаних – нема, није гласало седам, од укупно 165 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова прихватила Предлог закона у начелу.

Подсећам вас да је саставни део Предлога закона постао амандман народног посланика Петра Петровића на члан 4.

Прелазимо на одлучивање о амандманима.

На члан 1. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Ђорђе Вукадиновић, пет народних посланика посланичке групе СДС, Народни покрет Србије, четири народна посланика посланичке групе СРС, 11 народних посланика посланичке групе ДС и седам народних посланика посланичке групе Двери.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 14, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 157 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 1. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 164, од укупно 170 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Горан Пекарски.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 157, од укупно 170 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 2. амандмане у истоветном тексту, поднели су народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, Ђорђе Вукадиновић, пет народних посланика посланичке групе СДС, Народни покрет Србије, четири народна посланика посланичке групе СРС, 11 народних посланика посланичке групе ДС и седам народних посланика посланичке групе Двери.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 18, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 154, од укупно 172 народна посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 2. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Маријан Ристичевић.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – један, уздржаних – нема, није гласало 165, од укупно 172 народна посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Александра Чабраја, Зоран Живковић, Мариника Тепић, Ђорђе Вукадиновић, пет народних посланика посланичке групе СДС, Народни покрет Србије, четири народна посланика посланичке групе СРС, 11 народних посланика посланичке групе ДС и седам народних посланика посланичке групе Двери.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 28, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 147, од 175 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 3. амандман је поднео посланик Маријан Ристичевић.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – пет, против – двоје, уздржаних – нема, није гласало 167, од укупно 174 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Живковић, Мариника Тепић, четири народна посланика посланичке групе СРС, 11 народних посланика посланичке групе ДС.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 21, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 154, од укупно 175 народних посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

На члан 4. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Маријан Ристичевић.

Стављам амандман на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – један, уздржаних – нема, није гласало 167, од укупно 174 народна посланика.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Подсећам вас да је амандманом на члан 4. народног посланика Петра Петровића, који је постао саставни део предлога закона, предвиђено да овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику“ Републике Србије.

Према члану 196. став 4. Устава Републике Србије закони и други акти који ступају на снагу најраније осмог дана од дана објављивања могу да ступе на снагу раније само ако за то постоје нарочито оправдани разлози утврђени приликом њиховог доношења.

Стављам на гласање предлог да се утврди постојање нарочито оправданих разлога да закон ступи на снагу раније од осмог дана од дана објављивања.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140 посланика, против – 21, уздржаних – нема, није гласало 13, од укупно 174 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина посебно одлучила да постоје нарочито оправдани разлози за ступање закона на снагу у року краћем од осам дана од дана његовог објављивања.

Пошто смо завршили одлучивање по амандманима приступамо гласању о Предлогу закона у целини.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142 посланика, против – 22, уздржаних – нема, није гласало 10, од укупно 174 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Прелазимо на одлучивање о предлозима закона о потврђивању међународних уговора, 2. и 3. тачка дневног реда.

Подсећам вас да на основу члана 105. став 3. тачка 6. Устава Републике Србије, Народна скупштина одлучује о законима који се уређује закључивање и потврђивање међународних уговора већином гласова свих народних посланика.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ЗАЈМУ (ПРВИ ПРОГРАМСКИ ЗАЈАМ ЗА РАЗВОЈНЕ ПОЛИТИКЕ У ОБЛАСТИ ЈАВНИХ РАСХОДА И ЈАВНИХ ПРЕДУЗЕЋА) ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И МЕЂУНАРОДНЕ БАНКЕ ЗА ОБНОВУ И РАЗВОЈ.

Стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Споразума о зајму (Први програмски зајам за развојне политике у области јавних расхода и јавних предузећа) између Републике Србије и Међународне банке за обнову и развој, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141 посланик, против – шест, уздржано – троје, није гласало 17, од 167 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ФИНАНСИЈСКОГ УГОВОРА „УНАПРЕЂЕЊЕ ОБЈЕКТА ПРАВОСУДНИХ ОРГАНА Б“ ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЕВРОПСКЕ ИНВЕСТИЦИОНЕ БАНКЕ.

Стављам на гласање Предлог закона о потврђивању Финансијског уговора „Унапређење објеката правосудних органа Б“ између Републике Србије и Европске инвестиционе банке, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142 посланика, против – два, уздржан – један, нису гласала 22, од 167 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог закона.

Пошто сада прелазимо на одлучивање о предлозима одлука о изборима и разрешењима, од 4. до 44. тачке дневног реда, подсећам вас да, на основу члана 105. став 2. тачка 15. Устава Републике Србије, Народна скупштина своје изборне надлежности врши већином гласова свих народних посланика.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА ИЗ РЕДА ПРОФЕСОРА ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о престанку функције члана Високог савета судства из реда професора правног факултета, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142 посланика, против – један, уздржаних – нема, није гласало 24, од 167 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ПРЕДСЕДНИКА ПРИВРЕДНОГ АПЕЛАЦИОНОГ СУДА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о престанку функције председника Привредног апелационог суда, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141 посланик, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 25, од 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У АПЕЛАЦИОНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НИШУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Апелационом јавном тужилаштву у Нишу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 143 народна посланика, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 23, од укупно 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ПРЕСТАНКУ ФУНКЦИЈЕ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЧАЧКУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о престанку функције јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Чачку, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 143 народних посланика, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 23, од укупно 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ КАНДИДАТА ЗА ЧЛАНА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА.

Стављам на гласање Предлог кандидата за члана Високог савета судства, који су поднели декани правних факултета у Републици Србији на заједничкој седници, а којим је за члана Високог савета судства предложен проф. др Ранко Кеча.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 143 посланика, против и уздржаних – нема, нису гласала 23, од укупно 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала проф. др Ранка Кечу за члана Високог савета судства.

Дозволите ми да у ваше и своје име честитам проф. др Ранку Кечи на избору и пожелим му много успеха у раду.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА СУДОВА.

Пре него што пређемо на гласање о овој тачки дневног реда, подсећам вас на одредбе члана 201. ставови 3. и 4. Пословника Народне скупштине који гласе:

„У току претреса, на седници надлежног одбора и на седници Народне скупштине, народни посланик може оспорити Предлог за избор

појединих функционера из става 1. овог члана, при чему ово оспоравање мора бити изричито и образложено.

О предлогу за избор сваког од оспорених кандидата, Народна скупштина одлучује појединачно, а о предлогу за избор кандидата који нису оспорени одлучује у целини, јавним гласањем“.

У складу с тим одредбама, најпре стављам на гласање предлог да се за председника Вишег суда у Пироту изабере Марина Живковић, судија Вишег суда у Пироту, а чији су предлог оспорили народни посланици Биљана Пантић Пиља, проф. др Марко Атлагић и др Александар Мартиновић.

Молим колеге да се изјасне.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – један, уздржаних – нема, није гласало 164, од укупно 166 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није изабрала Марину Живковић за председника Вишег суда у Пироту.

Сада стављам на гласање предлог да се за председника Првог основног суда у Београду изабере Наталија Бобот, судија Вишег суда у Београду, а чији су предлог оспорили народни посланици Биљана Пантић Пиља, проф. др Марко Атлагић и др Александар Мартиновић.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 154, од укупно 167 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није изабрала Наталију Бобот за председника Првог основног суда у Београду.

Сада стављам на гласање Предлог одлуке о избору председника судова без оспорених кандидата у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 25, од укупно 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке у целини.

Прелазимо на 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ СУДИЈА КОЈИ СЕ ПРВИ ПУТ БИРАЈУ НА СУДИЈСКУ ФУНКЦИЈУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору судија који се први пут бирају на судијску функцију, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 25, од укупно 167 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ.

Пре него што пређемо на одлучивање, подсећам вас да је Влада предложила већи број кандидата од броја који се бира, тако да Листа

кандидата за избор Тужиоца за ратне злочине садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање Предлог да се за тужиоца за ратне злочине изабере Снежана Станојковић, заменик јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 153, против – два, уздржаних – нема, није гласало 14, од укупно 169 народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се за тужиоца за ратне злочине изабере Милан Петровић, заменик тужиоца за ратне злочине.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – двоје, уздржаних – нема, није гласало 155, од укупно 157 народних посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за тужиоца за ратне злочине изабрала Снежану Станојковић.

Дозволите да јој у своје и ваше име честитам на избору и пожелим пуно успеха у раду.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПАНЧЕВУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву изабере Гордана Чолић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 156, од 156 народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву изабере Небојша Живковић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – два, уздржаних – нема, није гласало 11, од укупно 155 народних посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Панчеву изабрала Небојшу Живковића.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПОЖАРЕВЦУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу садржи три кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу изабере Момчило Дедић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 154, од укупно 155 народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу изабере Наташа Трнинић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 153, од укупно 154 народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу изабере Александра Грбовић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 153, од укупно 154 народних посланика.

На основу резултата гласања констатујем да Народна скупштина није изабрала јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пожаревцу.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЗАЈЕЧАРУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Зајечару, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 153, од 154 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 15. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ВИШЕМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПИРОТУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Пироту, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 11, од укупно 153 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином свих гласова народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 16. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НИШУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу изабере Александар Радосављевић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 153, од укупно 153 народних посланика.

Стављам на гласање Предлог одлуке да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу изабере Саша Ђокић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 13, од укупно 153 народних посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Нишу изабрала Сашу Ђокића.

Прелазимо на 17. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У МЛАДЕНОВЦУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу изабере Иван Конатар, заменик јавног тужиоца у Првом основном јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 11, од укупно 152 народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу изабере Александар Д. Ђорђевић, заменик јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 151, од укупно 151 народног посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Младеновцу изабрала Ивана Конатара.

Прелазимо на 18. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВРБАСУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу изабере Александар Амићић, заменик јавног тужиоца у Вишем јавном тужилаштву у Новом Саду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласао 151, од укупно 151 народног посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу изабере Бранислав Лепотић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Саду.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 11, од укупно 151 народног посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врбасу изабрала Бранислава Лепотића.

Прелазимо на 19. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У СТАРОЈ ПАЗОВИ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови изабере Слободанка Нешковић Братуша, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – један, уздржан – нико, није гласало 150 народних посланика, од укупно 151 народног посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови изабере Владимир Николић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140, против – нико, уздржан – нико, није гласало 11, од укупно 151 народног посланика.

На основу резултата гласања, констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Старој Пазови изабрала Владимира Николића.

Прелазимо на 20. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ.

Подсећам вас да је листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани првобитно садржавала два кандидата. Међутим, Државно веће тужилаца је обавестило Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу Народне скупштине да је кандидату под редним бројем 1, Радиславу Јовановићу, престала

досадашња функција услед трајног губитка радне способности, што је констатовано у извештају тог одбора, па наведено лице више не може бити кандидат за функцију јавног тужиоца. Према томе, Народна скупштина ће се изјаснити само о преосталом кандидату.

Имајући то у виду, стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани изабере Славица Ивановић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140, против – нико, уздржан – нико, није гласало 11, од укупно 151 народног посланика.

На основу резултата гласања констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Великој Плани изабрала Славицу Ивановић.

Прелазимо на 21. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПРИЈЕПОЉУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу садржи два кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу изабере Јасминка Бошковић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, није гласао 151, од укупно 151 народног посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу изабере Петко Пуцаревић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржан – нико, није гласало 150, од укупно 151 народног посланика.

На основу резултата гласања, констатујем да Народна скупштина није изабрала тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пријепољу.

Прелазимо на 22. тачку дневног реда – ЛИСТА КАНДИДАТА ЗА ИЗБОР ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НОВОМ ПАЗАРУ.

Подсећам вас да листа кандидата за избор јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару садржи четири кандидата, од којих Народна скупштина бира једног.

Имајући то у виду, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару изабере Јован Милановић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, нису гласала 152, од укупно 152 народна посланика.

Стављам на гласање предлог да се за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару изабере Хазбија Алибашић, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, нису гласала 152, од укупно 152 народна посланика.

Стављам на гласање предлог да се јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару изабере Аднан Баћићанин, тужилачки помоћник у Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, нису гласала 152, од укупно 152 народна посланика.

Стављам на гласање предлог да се јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару изабере Нермин Кошковац, заменик јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – нико, уздржан – нико, није гласало 11, од укупно 152 народна посланика.

На основу резултата гласања, констатујем да је Народна скупштина за јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару изабрала Нермина Кошковца.

Прелазимо на 23. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЗАЈЕЧАРУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Зајечару, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – нико, уздржан – нико, није гласало 11 народних посланика, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 24. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВРАЊУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Врању, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – два, против – нико, уздржан – нико, није гласало 150, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 25. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У АЛЕКСИНЦУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Алексинцу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржан – нико, није гласало 10, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 26. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПЕТРОВЦУ НА МЛАВИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Петровцу на Млави, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, нису гласала 152, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 27. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ДЕСПОТОВЦУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Деспотовцу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 143, против – нико, уздржан – нико, није гласало девет, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 28. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ШАПЦУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Шапцу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – један, против – нико, уздржан – један, није гласало 150, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 29. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПИРОТУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Пироту, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – нико, нису гласала 152, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 30. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У НЕГОТИНУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Неготину, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржан – нико, није гласало 10, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 31. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У КУРШУМЛИЈИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Куршумлији, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 141, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 11, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 32. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У РУМИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Руми, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 10, од присутна 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 33. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У СОМБОРУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Сомбору, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 10, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 34. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БРУСУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Брусу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 152, од присутна 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 35. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У БОРУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Бору, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 152, од 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 36. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПРОКУПЉУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Прокупљу, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 152, од присутна 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 37. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ЛОЗНИЦИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Лозници, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 152, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 38. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ПАНЧЕВУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Панчеву, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 152, од 152 народна посланика.

Констатујем да Народна скупштина није усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 39. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У ВАЉЕВУ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Ваљеву, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 142, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 10, од 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 40. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА У ОСНОВНОМ ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ У МИОНИЦИ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о избору јавног тужиоца у Основном јавном тужилаштву у Мионици, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 13, од 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 41. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЗАМЕНИКА ЈАВНОГ ТУЖИОЦА.

Сагласно члану 201. ст. 3. и 4. Пословника, неопходно је да се најпре изјаснимо о оспореном кандидату, а затим о Предлогу одлуке у целини.

Стављам на гласање предлог да се за заменика јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду изабере Миљан Дедић, тужилачки помоћник у Првом основном јавном тужилаштву у Београду, а чији је предлог оспорио народни посланик Срђан Ного.

За је гласало 139, 13 народних посланика није гласало, од 152 присутна народна посланика.

Закључујем гласање и констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика изабрала Миљана Дедића за заменика јавног тужиоца у Трећем основном јавном тужилаштву у Београду.

Сада стављам на гласање Предлог одлуке о избору заменика јавног тужиоца, без оспореног кандидата, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 140, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 12, од присутна 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке у целини.

Прелазимо на 42. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ АУТЕНТИЧНОГ ТУМАЧЕЊА ОДРЕДБЕ ЧЛАНА 82. СТАВ 1. ТАЧКА 2) ЗАКОНА О ДРЖАВНОМ ПРЕМЕРУ И КАТАСТРУ („СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РС“, БР. 72/09, 18/10, 65/13, 15/15-УС И 96/15).

Стављам на гласање Предлог аутентичног тумачења одредбе члана 82. став 1. тачка 2) Закона о државном премеру и катастру, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 139, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 13, од присутна 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина усвојила Предлог аутентичног тумачења.

Прелазимо на 43. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ЧЛАНОВА И ЗАМЕНИКА ЧЛАНОВА ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Стављам на гласање Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела посланичка група Српска радикална странка, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 138, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 14, од укупно 152 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Прелазимо на 44. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О УТВРЂИВАЊУ САСТАВА СТАЛНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ПАРЛАМЕНТАРНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА.

Стављам на гласање Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 143, против – нико, уздржаних – нема, није гласало осам, од присутног 151 посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Поводом указивања народних посланика на ПОВРЕДЕ ПОСЛОВНИКА Народне скупштине, подсећам вас на одредбу члана 103. став 6. Пословника, према којој ако и после објашњења председника Народне скупштине, односно председавајућег, народни посланик сматра да је повреда учињена, може захтевати, без права на образлагање, да се Народна скупштина, без претреса, о томе изјасни у Дану за гласање.

Сагласно наведеној одредби Пословника, прелазимо на одлучивање.

Народни посланик Саша Радуловић, на седници 11. маја 2017. године, у 14 часова и 44 минута, указао је на повреду члана 27. став 2. и члана 157. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – један, уздржаних – нема, нису гласала 144, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Срђан Ного, на седници 11. маја 2017. године, у 18 часова и 28 минута, указао је на повреду члана 104. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – два, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 143 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Радослав Милојичић, на седници 11. маја 2017. године, у 19 часова и 35 минута, указао је на повреду члана 100. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – три, против – један, уздржаних – нема, није гласао 141 народни посланик.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Маја Виденовић, на седници 11. маја 2017. године, у 19 часова и 45 минута, указала је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – три, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 142, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Соња Павловић, на седници 12. маја 2017. године, у 12 часова и 55 минута, указала је на повреду члана 108. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 146, од 146 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик мр Александра Јерков, на седници 12. маја 2017. године, у 15 часова и 50 минута, указала је на повреду члана 103. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – три, против – нико, уздржаних – један, није гласао 141, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 15. маја 2017. године, у 11 часова и 16 минута, указао је на повреду чланова 104. и 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – два, уздржан – један, нису гласала 142, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на седници 15. маја 2017. године, у 11 часова и 17 минута, указао је на повреду чланова 103, 105, 108. и 109. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – шест, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 139, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Бошко Обрадовић, на седници 15. маја 2017. године, у 11 часова и 35 минута, указао је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – два, против – нико, уздржан – један, нису гласала 142, од 145 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Саша Радуловић, на седници 15. маја 2017. године, у 11 часова и 38 минута, указао је на повреду члана 106. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржан – један, нису гласала 143, од 144 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 15. маја 2017. године, у 12 часова и 58 минута, указао је на повреду чланова 107. и 103. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – један, уздржан – један, нису гласала 143, од 144 народна посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Радослав Милојичић, на седници 15. маја 2017. године, у 13 часова и 25 минута, указао је на повреду члана 108. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање и саопштавам: за – нико, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 139, од 139 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање и одлучивање о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 102. Пословника, закључујем Трећу седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

(Седница је завршена у 16.20 часова.)